

El discurs de Miquel Maura

Si no resultessin del tot con-
traproduents els atacs violentis-
sims que el senyor Miquel Mau-
ra ha adreçat a l'Estatut de
Catalunya, fóra senzill que a Es-
panya no hi ha esperit liberal,
ni sentiment de justícia, ni cultu-
ra política. Nosaltres esperem
que l'opinió espanyola i sobre-
tot els homes senyalats de la
República reaccionaran tot se-
guit contra les amenaces i els
greuges de l'ex-ministre de la
Governació, i que així es demo-
strarà que, sota les institucions
republicanes, Catalunya pot te-
nir i tindrà ben aviat un règim
d'autonomia. La màxima impor-
tància del discurs del senyor
Maura radica en el fet que ser-
virà de pedra de toc per a conèi-
xer el veritable estat d'ànim de
els Constituents i del poble es-
panyol davant el problema cata-
là.

Per esperit liberal i democrà-
tic ha de rebutjar-se l'afirmació
que l'Estatut no es podrà im-
plantar ni en el cas que els Con-
stituents l'aprovin sense condi-
cions, perquè els electors no han
donat el vot per a fraccionar la
pàtria. Això equival a anunciar
una pressió anticonstitucional o
una mena de revolta contra l'e-
ventual acord del Parlament fa-
vorable a l'Estatut. I aquest
anunci faciós el fa el senyor
Maura després de sostenir, amb
arguments sofisticats, que els ca-
talans no compliren el Pacte de
San Sebastián. Aquell Pacte,
senyors, ha reconegut el senyor
Maura, deixà a les Constituents
la solució legal del nostre pro-
blema. Quan alguna veu de Ca-
talunya, més o menys ben inter-
pretada, parla d'implantar l'E-
statut encara que les Constituents
no l'aprovin, el senyor Mau-
ra i els que en aquesta qüestió
s'engenen com ell, alcen un crit
indignat de protesta. I ell diu —
i en dir-ho en un acte públic és
ovacionat — que si les Con-
stituents aproven l'Estatut, tam-
poc podrà implantar-se! I bé:
el senyor Maura, que es posà
vermell d'ira, segons conta, en
escollar a San Sebastián la tesi
radical catalana, ¿no s'ha posat
vermell ara en renegar rotunda-
ment de la pròpia interpretació
del Pacte? Els liberals, els repu-
blicans, els homes honestos d'Es-
panya per força han de condem-
nar l'actitud de l'orador del
Cinema de l'Òpera i el des-
acatament escandalós a la sobi-
rania del Parlament espanyol.

Miquel Maura no és certament
un intel·lectual. D'ésser intel·lec-
tual, un polític pot passar-se'n,
si tant volen. D'allò que no pot
passar-se és d'ésser intel·ligent.
I un home intel·ligent no pot in-
correr en la ridícula de presen-
tar com un crim de lesa pàtria
aquest modest Estatut de Cata-
lunya, que no arriba al nivell
del federalisme pimarallà, ni
al d'un federalisme vigent en
els nostres dies en una gran part
d'Europa i d'Amèrica. ¿No és
possible, doncs, que Catalunya
tingui dins l'Estat espanyol un
grau d'autonomia comparable al
d'un País de la República d'Àus-
tria? Les llibertats col·lectives
que existeixen en el món d'avui
per als pobles amb personalitat
pròpia, ¿no pot tenir-les, ni tan
solament en forma atenuada, el
poble català? Les Corts Con-
stituents, que haurien pogut esta-
blir mesos enrera la República
federal — aquella República fe-
deral de la qual s'havien decla-
rat partidaris la gran majoria
dels republicans d'Espanya —
¿no poden ara establir el règim
infafederal de l'Estatut?

Miquel Maura és un home
passionat i de vegades explosiu.
S'arboria fàcilment, i en aquest
estat salten guspires dels seus
ulls i surten expressions exces-
sives dels seus llavis. La seva pa-
rulla encesa, corre desbocada.
Miquel Maura, pel temperament,
és un Antoni Maura que no es
domina. Aquells continguts llam-
pecs d'arranxament que brillaven
un instant en els ulls i en
els llavis del pare, es conver-
tiren en flama passional dins
l'ànima del fill. Del poltre que

en un moment de desconfiança
entra en una botiga de plats i olles —
"un potro en una caaharrerria" —
la genealogia maura passa a
un brau que envesteix furiosam-
ent.

Però les invectives les reserva
el senyor Miquel Maura per als
homes i per a les coses a les quals
odia profundament. Fixeu-vos
bé en el fet que, en conjunt, el
seu discurs és serè, moderat,
i fins hàbil en tots els passatges,
menys en el que es refereix a
Catalunya. En arribar aquí, el
conferenciant perd la serenitat,
la moderació i l'hàbitat. Perd
els estrepes i tot. Tracta bé els
socialistes, els omple d'elogis, es
mostra comprensiu davant llurs
reivindicacions de classe; els re-
coneix partitularment la glòria
d'haver contribuït a la instaura-
ció de la República. Aquesta
glòria també correspon als cata-
lans; però això el senyor Maura
no ho vol reconèixer, i en lloc
d'un tribut d'agraïment, aboca
damunt nostre un cabàs d'in-
sults.

La passió del senyor Maura no
sembla pas desinteressada. Tot
just havia sortit del Govern, feu
un discurs parlamentari per a
utilitzar l'oposició a les deman-
des catalanes com a plataforma
de combat per al servei de les
seves ambicions polítiques. El
senyor Azàña, responnent amb
una contraofensiva fulminant a
l'ofensiva, desbaratà immediata-
ment la maniobra. Ara el senyor
Maura la repeteix amb més am-
plitud. Creiem que fracassarà
novament. I si no fracassés, si
la seva crida trobés un fort res-
sò a Madrid i a Burgos i en altres
bandes, si un home impetuós i
desfrenat com Miquel Maura
orientés la política republicana
espanyola, hauríem de dir, amb
dolor íntim i pregon: ¡pobra Re-
pública, pobra Espanya!

A. ROVIRA I VIRGILI

FULL DE DIETARI

MAURA EN ALTAVEU

Durant dues hores, vaig escoltar
— sense fatiga, val a dir-ho — el
discurs de Miquel Maura que sortia
de l'altaveu. No vaig sentir únicament
el discurs; vaig sentir també els
aplaudiments, els rumors d'aprova-
ció, la tos intensa del públic que
aprofita les pauses, les exclamacions
i gairebé els gemecs que marquen
el seu goig en veure que l'orador
envesteix un tema apassionant...
L'avantatge de la ràdio sobre els
altres mitjans d'informació, és
aquest: dona el text íntegre, amb
les inflexions mateixes que li ha im-
près l'orador, i, encara, una sensa-
ció força completa de la reacció de
l'auditori. I aquest darrer punt és
tant o més important que el primer!

Quina impressió he tret del pa-
rlament del senyor Maura? No vol-
dria resumir-la en una sola frase;
això fóra traïr el meu pensament.
L'orador posseïx uns pulmons i
una gola envejables; diu el que vol
dir amb claredat, i de tant en tant,
amb un cert desgait pintoresc i
"achulapado". Oratòria eficaç tan-
mateix.

Passant de la forma al fons, no-
taré que Miquel Maura engropa les
qüestions amb una mà robusta que
és dins la bona tradició dels cab-
dills polítics. No sé — ¿qui ho sap
a hores d'ara? — si és el predesti-
nat a aglutinar les forces conserva-
dores disperses, i a guarir-les de llur
recent atac d'histerisme; però si re-
sulta que ho és, no me'n sorprendré
ni poc ni gaire.

No comprén, o millor dit, no li
dóna la gana de comprendre el plet
català. Però qui sap si aquesta in-
comprensió, aquest delit de divinitat,
l'Estat i de transferir-li la preroga-
tiva que acaba de perdre la Co-
rona, és consubstancial al conserva-
disme castellà, tan amantat a
assajar l'hegemonia aclaparadora
com incapaç de provar la concilia-
ció fecunda. Qui sap!

Fins després que la declaració que
va fer i que va repetir — "sóc un
autonomista convençut" — tot i que
ja havia buidat la paraula autono-
mia de la seva essència, va ésser
feta a contracor, com qui pronuncia
una mena d'exorcisme...
Resultarà confirmat una vegada
més que, en la delicadíssima qües-
tí de les sobiranes, quan ve l'hora
decisiva, les esquerres són més efec-
tivamente liberals i més clarividents
que no les dretes?

Miquel Maura, que en altres punts

COMENTARI

Presència d'esperit

Entre els elogis que aquests
dies han estat tributats al nostre
amic Nicolau d'Olwer n'hi ha
un que figura repetidament en
totes les lletanies: l'elogi del seu
coratge.

Els uns han retret, com Du-
ran Reynals en el seu admirable
discurs, la valentia que va posar
Nicolau en la condemnaçió de
Martínez Anido, governador ci-
vil de Barcelona. Els altres han
lloat la seva sang freda al car-
rer, aleshores de les primeres
manifestacions d'Acció Catalana,
davant una policia que ja presen-
tia l'impuls ofensiu de la
dictadura i que va creuar-li la
cara amb un cop de sabre. Els
més han al·ludit la seva serenitat
de conspirador.

Encara podien haver afegit
altres exemples del seu coratge.
N'existia un que, vist, no s'o-
bida fàcilment. Hi ha una cu-
riosa fotografia en la qual un
home, desfilant sol, s'està
dret al costat d'un cotxe mor-
tuari, en mig d'un ample carrer
que la policia acaba d'abandonar
amb una càrrega violenta. L'ho-
me que no havia volgut bellu-
gar-se del seu lloc, era Nicolau,
tinent d'alcalde. Sobre el cotxe

mortuari hi havia les despulles
de Francesc Layret, assassinat el
dia abans.

El coratge, si no va acompanyat
d'altres qualitats més delicades,
és ben poca cosa. Admoro molt
parcament el coratge de les per-
sones impulsives i sense imagi-
nació; és una virtut que té més
a veure amb la fisiologia que amb
l'esperit. Però el coratge del
nostre amic Nicolau, tan senyo-
riol, tan britànic, tan sense
fressa, no és en sentit metafòric,
sinó en sentit literal, presència
d'esperit.

Ah, el coratge! Els polítics ca-
talans no sempre n'han tingut
prou. L'ur conducte era la dia-
gonal d'un paral·lelogram de for-
ces en el qual la línia que repre-
sentava l'imperatiu polític era
molt petita i la línia que simbo-
litzava l'imperatiu de la conser-
vació personal exageradament
llarga...

El coratge tot sol és poca co-
sa; hom el troba a la jungla
primitiva i casat amb els viciis
més innobles. Però, quan el veiem
al servei d'una bella causa i sota
el constant patronatge d'una
intelligència lúcida, ¡que en fa
de goig! que n'és d'admirable!

C. S.

va revelar un conservadorisme força
agil i gairebé modern, en vorejar
la qüestió de Catalunya va repre-
ndre un engallament anacrònic i va
afalagar l'instint imperialista de l'au-
ditori.

CARLES SOLDEVILA

El general Sanjurjo

Rumors

Madrid, 11. — Als centres d'in-
formació periodística s'assegurava avui
que en la pròxima combinació d'alta
comandaments militars entrará el
general Sanjurjo. També es deia
que seria reformant l'Estatut de la
guàrdia civil, desapareixeria la Direcció
general i quedant afecte la guàrdia
civil al ministeri de la Governació, en
la seva alta direcció i als governa-
dors civils de les províncies.

El Sr. Azàña els desment

Madrid, 11. — A les dues de la
tarda, després d'haver estat als mi-
nistèris de la Guerra i Governació,
arribà el senyor Azàña a la Presi-
dència del Consell. Va dir als peri-
odistes que no tenia res de particular
i que únicament tenia notícies d'una
vaga a Baracaldo.

— ¿Ens facilitareu l'anunciada com-
binació de governadors?

— Però si no he tingut encara
temps d'ocupar-me d'això?

— Està en ella el general Sanjurjo?

— No l'hi heu donat. Si en ella
figurés ja els ho hauria dit.

— ¿Què li sembla el discurs del
senyor Maura?

— Faltava també que el Sr. Briand
no l'ha escrit ni al Sr. Doumer ni al
Sr. Laval per comunicar-li la seva
intenció de dimidir.

— El que ha succeït és que al dia
següent de la mort del Sr. Maginot,
Briand e nel curs d'una conversa que
va sostenir telefònicament amb el
senyor Laval, es va limitar a dir-li que
si la desaparició del Sr. Maginot ha-
via de tenir com a conseqüència la
reconstitució del Ministeri, ell posava,
naturalment, la seva cartera a la dis-
posició del cap del Govern. — Fabra

— No he tingut temps de llegir-lo.
De més a més, ja sabem que no acos-
tumo a opinar sobre el que diuen els
altres.

Però no s'esvaeixen

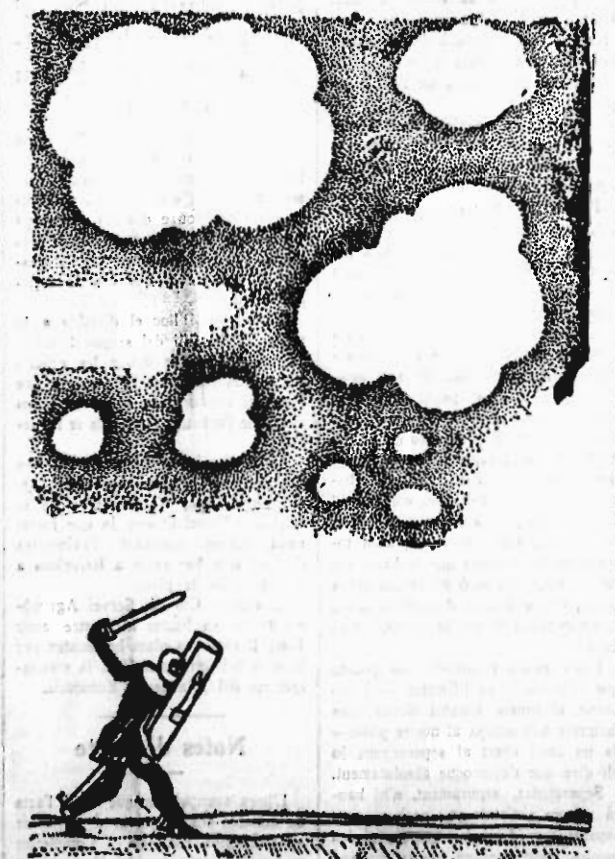
Madrid, 11. — Malgrat que el pre-
sident del Consell ha negat aquesta
tarda que entrés a la combinació de
comandaments militars el general San-
jurjo, se segueix insistint que si fi-
gura l'esmentat general en l'esmen-
tada combinació.

Ara resulta que Briand no ha dimittit

París, 11. — Els membres de la fa-
mília del Sr. Briand i alguns diputats
han declarat als passadissos de la
Cambra que la salut del ministre de
Negociis Estrangers ha millorat de
manera apreciable i que es trobarà
completament en condicions d'assumir
les responsabilitats del seu càrrec, en
reprendre's les tasques parlamentà-
ries.

S'afirma també que el Sr. Briand
no ha escrit ni al Sr. Doumer ni al
Sr. Laval per comunicar-li la seva
intenció de dimidir.

— El que ha succeït és que al dia
següent de la mort del Sr. Maginot,
Briand e nel curs d'una conversa que
va sostenir telefònicament amb el
senyor Laval, es va limitar a dir-li que
si la desaparició del Sr. Maginot ha-
via de tenir com a conseqüència la
reconstitució del Ministeri, ell posava,
naturalment, la seva cartera a la dis-
posició del cap del Govern. — Fabra

Burgos es disposa a atacar l'Estatut de Catalunya. (Ho
diem als Començats.)

L'homenatge de dissabte a L. Nicolau d'Olwer

L'acte constituí una brillant manifestació d'adhesió al president del
Partit Catalanista Republicà. Hi assistiren representacions de tot Cata-
lunya, que renovaren llur fidelitat a l'ideari d'Acció Catalana Republicana

Text taquigràfic del discurs del Sr. Nicolau d'Olwer

EL SENYOR LLUIS NICOLAU D'OLWER

(En aixecar-se a parlar, tots els
concurrents, a peu dret, l'ovacionen
llargament.)

Senyores, amics meus:
Comprendreu que en aixecar-me
a parlar ara, no puc fer-ho sense
una profunda emoció, sobretot des-
prés d'aquest bell parlament, tan
cordial i tan ple de bona amistat,
de Duran Reynals.

AGRAÏMENT

Siguin, doncs, les meves prime-
res paraules de gratitud, d'agraï-
ment, envers l'amic Duran, per les
coses que ha dit, per les coses exa-
gerades que ha dit, que jo agraeixo.
No pel que tenen de lloança, no pel
que tenen d'exageració, sinó perquè
aquestes lloances i aquestes exa-
geracions no són més que un testi-
moni de la seva bona amistat, d'a-
questa companyonia que de tant de
temps ençà ens ha unit en els tre-
balls de l'esperit i en els treballs
per Catalunya.

Agraeixo també a l'amic Duran
que en el seu parlament hagi volgut
associar en aquest homenatge els
companyons que amb mi han treballat
en el ministeri d'Economia.

Jo he de dir-vos que abans d'ac-
ceptar aquest ministeri, quan ja ha-
via entrat al Comitè revolucionari,
però abans d'acceptar en ferm l'at-
ribució del Departament d'Econo-
mia per al dia que la República
triomfés, jo vaig consultar aquests
amics i els vaig demanar llur con-
curs; i solament quan vaig estar
segur de llur adhesió a l'obra que
anava a realitzar, solament quan
vaig estar segur que ells anirien
amb mi allí on calgués, solament
aleshores vaig acceptar el ministeri
d'Economia.

Perquè un ministeri, encara nas-
cut de la revolució, encara que sigui
el ministeri d'un Govern provisori-
nal — potser més encara, si es trac-
ta d'un Govern — no és solament
un lloc de lluita, de perill i de pos-
sible lluitament; és, sobretot, un lloc
de treball, de competència, un lloc
on tots els esforços són necessaris
i totes les aptituds indispensables.

I per això em pla en aquest
moment també de dir a aquests
amics, davant de tots vosaltres, com
els agraeixo que en aquella hora de
perill, en què, associant llurs noms
al meu, es col·locaven en el mateix
perill, volguessin estar amb mi i el
treball hagi estat per a tots ells
mentre que, si algun lluitament hi ha
hagut, la màxima part hagi estat
per a mi.

Es un goig per a mi de retre
aquest tribut als companyons que
m'han acompanyat en les hores de
la gestió i que m'havien acompanyat
abans en les hores de la conspiració
i del perill, quan l'èxit era incert
per a tots. (Grans aplaudiments.)

I és clar que, dites aquestes pa-
raules, he de testimoniar també el
meu agraïment envers tots vosal-
tres. A tots vosaltres que avui heu
volgut associar-vos a aquest acte,
han tramès llurs adhesions i adhuc
i a tots els que, no podent venir,
a tots aquells que pels camins mis-
teriosos de les ondes atmosfèriques
enten aquestes paraules i s'assoen-
cen a aquesta festa.

A tots ells el meu agraïment.

ELS QUE HI SON I ELS QUE NO HI SON

Jo, com he dit l'amic Duran, veig
aí gent que han vingut per tal
de retre un homenatge a la nostra
gestió ministerial. Dio "la nostra"
perquè repetixo que aquesta ges-
tíó no puc pas atribuir-me-la; l'he
de compartir amb els companyons que
sempre han estat al meu costat.

A mi i a tots, això ens compensa
prou de les hores passades en el
treball, de les hores passades en
l'estudi dels problemes econòmics,
de les hores passades a cercar solu-
cions a tals problemes, en aquests
moments en què tota l'economia
mundial sofreix un trontoll i en què
l'actitud defensiva de totes les na-
cions ha posat en greu perill l'e-
conomia nostra.

Veig també aï els amics que to-
ta la vida han estat els nostres amics
particulars; aquells amics cordials
que d'ençà de la nostra joventut,
alguna, i altres en hores de perill,
s'han associat a la nostra vida, s'han
associat als nostres dolors i als
nostres goigs; aquells amics són
presentes, i per a ells vagi el testi-

moni també de la meua recone-
ixença.

Hi ha també, i en gros nombre,
aquells altres amics polítics que po-
dríem anomenar "la vella guàrdia
d'Acció Catalana", si no fos que
Acció Catalana és encara massa jo-
ve per tenir una vella guàrdia. Vull
dir aquells lluitadors que des dels
primers moments de l'Acció Catalana,
de l'any 1922, quan se celebrà la
Conferència Nacional Catalana, han
estat sempre al nostre costat en les
lluites i en les derrotes; i en els
triomfs no s'han sentit embriagats.

Són aquells que comparteixen en
absolut la ideologia de Democràcia i
Llibertat, perquè els altres dos posu-
lats de la nostra agrupació política,
República i Catalanisme, sembla que
avui ja són patrimoni de tots. (Molt
bé, molt bé.)

Jo veig també aquí — i ho esmen-
to en darrer terme perquè ja sabem
que es frase vulgar dir que els dar-
rers seran els millors, — veig aquí
una nombrosa representació de dames
catalanes. En aquest moment en què
per la Constitució espanyola i l'Estatut
de Catalunya les dones entren pre-
sencament en l'exercici de tots els drets
de la ciutadania, elles han de portar
a la vida pública llur vot, han de
dur a les urnes llur decisió; i per això
en complau de veure-les associa-
des en aquest acte, en què els nostres
principis són mantinguts, reafirmats i
volts, pot dir-se, d'una aureola apo-
teòtica.

Però jo aquí no veig, i si hi esti-
guessin no voldria veure'ls, els que
en temps de la primera Dictadura tre-
ballaren contra Catalunya, ni aquells
que en temps de la segona Dictadura
treballaren contra la República. Tots
aquests no hi són, perquè aquí no hi
tenen res a fer, perquè amb aquests
nosaltres no hi podem tenir pactes ni
lligams. (Forts aplaudiments.)

No poden anar amb nosaltres les
gents que eren el següent d'un dicta-
dor grotesc, o els estira-cordetes del
seu tràgic ajudant. Nosaltres no po-
dem anar mai amb aquells que, d'una
manera o d'altra, treballaren contra
Catalunya, i tampoc no podem anar
amb els que estiguessen al costat d'a-
quella Monarquia, i que el mateix dia
que el poble unànimement portava a
les urnes el triomf de la idea repu-
blicana, encara s'aïraven a aquell
vaixell corcat, a aquell vaixell que
se n'anava a fons, i que a tots ells
també els ha endut. (Ovació.)

PARTIDARIS I AFINS

Però, en canvi, em pla de veure
aquí que, no hi ha solament gent del
Partit Catalanista Republicà, sinó que
hi ha, també, gent que, no formant-ne
part, estan identificats amb la seva
ideologia.

Perquè, amics, en un partit hi ha
dos elements: una ideologia i una dis-
ciplina. Un partit pot dir-se que és
una disciplina al servei d'una ideolo-
gia; i, en parlar d'una disciplina, com-
prendreu que parlo (no ho podria fer
d'altra manera) d'aquella disciplina
que en un partit democràtic és l'obra
de tots, és el manament imperatiu de
tots, és el resultat de la voluntat col-
lectiva.

Un partit democràtic no coneix, ni
pot conèixer, mai els capdillatges; no
pot ésser mai un partit personalista.
Per això pot dir-se clarament que la
disciplina d'un partit democràtic con-
sisteix a considerar que ningú no pot
estar per sota d'altre. Un partit de-
mocràtic és un conjunt d'homes que
tenen la mateixa ideologia, s'organit-
zen lliurement, es donen llur estruc-
tura, i lliurement obeeixen l'estructura
que ells mateixos s'han donat. En un
partit democràtic no caben capdilla-
tges. Si hi cabessin, si un partit
podés ésser personalista, ah! aleshores
jo no podria ésser un capdill.
(Forts aplaudiments.)

Però, com us deia, al costat i a
l'entorn del partit hi ha tots aquells
que comparteixen una mateixa ideolo-
gia, i que, fora de la disciplina del
partit, la defensen com uns franco-
tiradors. Aquests seran sempre els nos-
tres amics, els nostres col·laboradors.
Seran sempre aquells amb els quals,
amb efecte, ens donarem la mà, i en
l'hora de la lluita, estarem aplegats.
Sovint i recentment, per a dur a
terme el triomf de la República i amb
ell el triomf de les aspiracions cata-
lanes, hem estat en contacte amb par-
tits afins, i hem fet una obra man-
comunada amb gent que pensaven
com nosaltres, almenys sobre determi-
nats punts, aquells que s'estaven de-
batent.

¿Es que aquesta concòrdia, aquesta

acció mancomunada, no hi ha motiu
per a continuar-la fins que s'hagin,
almenys, exhaurit totes les possibili-
tats d'acció comuna?

Amics, jo crec que no. Jo crec que
el nostre partit, conservant la seva
estructura, enfortint-la cada vegada
més, pot sempre anar amb aquells que
van pel mateix camí, que van a la
mateixa finalitat. (Bé, molt bé.)

I això, amics, no rolament ens
porta a unir-nos per qüestions que
podríem anomenar de fons, sinó
també per qüestions de tàctica. No
cal tenir una ideologia absolutament
igual perquè en un moment donat
no es pugui formar una aliança, un
pacte, una solidaritat, o com vul-
gueu dir-li, per aconseguir un ob-
jectiu immediat mitjançant la ma-
teixa tàctica.

Jo crec que la política del nostre
partit ha d'ésser això: una política
de braços oberts perquè al costat
nostre puguin venir tots aquells que
pensen d'una manera semblant i que
tinguin una història política neta.
(Perllongats aplaudiments.)

DE LA REVOLUCIO AL PODER

Algú ha dit que un bell dia Es-
panya s'havia adormit monàrquica i
s'havia despertat republicana. Jo no
sé si això és ben cert; però si amb
això es vol al·ludir a la rapidesa amb
què fou fet el pas d'un règim a l'alt-
re, pot acceptar-se; i també amb
més raó podria dir-se que uns ho-
mes s'adormiren conspiradors i es
despertaren governants i que uns
masses s'adormiren revolucionàries
i es despertaren governamentals.

En poques hores passarem d'un
costat a l'altre de la barricada i hi
passarem d'una manera incruenta.
Aquesta fou precisament la gran glò-
ria del nostre moviment: la d'haver
pogut passar d'una manera incruen-
ta. Per què? Perquè tot el poble es-
tava amb nosaltres; perquè no podia
haver-hi ningú amb solvència per
a posar-se davant nostre.

Jo recordo amb emoció molts mo-
ments d'aquella època revolucionària
i d'aquells primers mesos en el po-
der, durant els quals ens semblava
cosa impossible que ens trobéssim
en el lloc on les circumstàncies ens
havien portat.

Però hi ha una cosa que em va
fer, amics meus, impressió sobre to-
tes les altres. Més encara que aque-
lla manera com forem acomiadats a
París els tres ministres en prendre
el tren, fugint de l'exili per anar a
ocupar els nostres llocs en el govern;
més que el primer contacte amb les
masses republicanes com a Hendaya,
ja ens esperaven amb banderes re-
publicanes i tocant himnes republi-
cans; més encara que aquell viatge
trionfial que fèrem des de la fron-
tera fins a Madrid, on en cada poble
el tren havia d'aturar-se i s'hi im-
provisava un perillós miting, i fins
en els pobles en les estacions dels
quals el tren no tenia parada, la
gent s'asseia sobre les vies per tal
d'obligar el tren a aturar-se; més
que tot això, la impressió més gran,
allò que ens donà la veritable sen-
sació del canvi que s'havia operat i
de la responsabilitat que quedà al
nostre damunt, fou quan, en arribar
a Espanya i entrar a l'estació d'Iru-
n, veírem la guàrdia civil que ens
presentava les armes.

Nosaltres, i diu nosaltres perquè
renso que als altres companyons que
amb mi venien els produïa la ma-
teixa sensació, quan veírem la guàr-
dia civil amb els fusells verticals,
nosaltres

presentiu, però que no sabem on són.

Aquesta obra constructiva és la que el Govern de la República ha fet de fer. És l'obra que a mi i als meus companys ens semblava molt més fèrrea que aquella altra de la conspiració, quan ens reuníem, d'una manera clandestina, en aquella que, per anticipació, anomenàvem "Consejo de Ministros". I ho deien amb ironia, perquè pensàvem:

— Si el Consell de ministres...

A la presó acabarem tots! (Rialles). Resulta que, en efecte, ens passà per la presó, ens passà per l'execució, però un dia, al volt d'una taula, ens trobàrem reunits els mateixos; i allò ja era un veritable Consell de ministres. Però ahi, els Consells de ministres que començaren el dia següent de la proclamació de la República foren Consells molt més fèrreus, d'una responsabilitat i d'una emoció molt més greu que aquelles altres Consells de ministres, cadascun dels quals pensàvem que seria el darrer.

Ens trobàvem amb aquesta situació de què, amb la Revolució, hem passat des de la conspiració al govern d'una manera sobtada, improvisada, impensada. Per això tot prenia de moment una forma un xic caòtica, un xic provisional, un xic incerta — a Barcelona i a Madrid —. Encara més a Barcelona.

He de dir-vos, perquè m'agrada d'expressar sincer i lleial, que no hi ha manera que un Govern que acaba d'assaltar el poder revolucionàriament pugui tenir a les seves mans tots els ressorts que posseeix un poder tramés de manera normal.

Però això vol dir que els homes que es troben en aquestes circumstàncies cal que facin un treball molt més fort, han d'ésser molt més exigents amb ells mateixos, exigents en el treball, en la quantitat de tasca a realitzar, exigents també en el rendiment, en la capacitat, etc., molt més que en circumstàncies normals.

Si no es fa així, si no es té això present, l'obra que es porta entre mans corre el risc de no fructificar, o, almenys, de no fructificar amb la fermesa que tots desitgem, i es corre, també, el risc de decepció aquelles mateixes masses que han fet la revolució.

Amò l'instaurament de la República, amb la formulació de l'Estatut de Catalunya, amb la votació de la Constitució, no s'ha acabat l'obra que cal fer, l'obra que ens situa dintre del règim.

Aquesta obra és la tasca completament que cal realitzar, tasca en part legislativa i en part d'estructuració, per a la qual jo no voldria que el nostre partit es trobés sol, sinó que preferiria que donés el seu ajut, i el rebés de tots aquells que tenen una ideologia semblant de tots aquells que persegueixen unes finalitats analògiques.

EL REVISIONISME

Cada problema resolt suscita un feix de nous problemes, però també hi ha coses que cal donar-les per definitives, i, si em permeteu la paradoxa, cal proclamar-les definitives, almenys, interinament.

No hi ha res definitiu en la vida dels homes; menys encara en la vida dels pobles. No hi ha res definitiu. Tot és subjecte a canvis i a revisions. Voldríem que les coses que ens són cares no fossin sotmeses a evolució; però aquestes transformacions constituirien l'escència de la pròpia vida.

Tanmateix hi ha coses en els quals, de moment, cal donar per definitives les coses; cal que aquells carres sobre els quals ha de bastir-se tot l'edifici, siguin acceptats com a cosa acabada.

Es per això que el nostre partit no pot sentir-se revisionista. Ni revisionista de la Constitució, ni revisionista de l'Estatut. Les dues coses hauran d'ésser revisades, naturalment, perquè, com a tu, hi ha res definitiva; però ara, que acabem de fer-les, no és el moment de revisar-les. (Grans aplaudiments.)

I en dir això, i com a complement d'això, he d'afegir que estic segur que no hi ha ací, ni en tot Catalunya, ni en tot Espanya, qui estigui d'acord amb tota i cada un dels articles de la Constitució ni amb tots i cada un dels articles de l'Estatut.

Evidentment, no hi ha qui estigui conforme en absolut. I dic evidentment, perquè vivim en un règim democràtic, i l'única manera que hi hagi un punt d'acord en una llei o en una norma de govern és que s'estableixi una dictadura, car aleshores l'opinió no pot manifestar-se, i l'acord del dictador és absolut. (Ovoció.)

Però en una democràcia, no. En una democràcia, com es fan les lleis? Es fan per imposició d'uns homes sobre els altres? No! Es fan amb una discussió, amb una transacció. Són la resultants de la voluntat de tots: no hi ha ningú que pugui estar conforme amb cada cosa, però tots han d'estar conformes amb el conjunt. (Aplaudiments.)

En la Constitució espanyola, per exemple, podem estar conformes amb els articles que regulen el que són facultats del Poder central de la República o el que són facultats del Poder regional? Nosaltres, que hem propugnat constantment per una concepció política diferent, més ample, àdhuc el federalisme, podem estar conformes amb aquesta estructura d'una República unitària amb regions autònomes? No!

Nosaltres no podem estar conformes, tampoc, amb articles que semblen dominats d'un esperit antiliberal. Evidentment, no. Però... i hem de voler revisar tot això ara, nosaltres? I qui no voldrà revisar els altres

també? El que volem nosaltres revisar per considerar-ho massa estí, no voldrà els altres revisar-ho per creure-ho massa pròdig?

I doncs, què? Hem de passar-nos la vida fent una Constitució? Perquè si quan la tenim feta volem revisar-la, una altra gent que no està conforma amb la nostra revisió voldrà tornar-la, després, a revisar... I així ens passarem l'existència, fent Constitucions i revisant-les després, és a dir, no fent res. (Aplaudiments.)

I el que dic de la Constitució ho dic de l'espanyola i de la catalana, o sigui de l'Estatut.

Evidentment, l'Estatut és una transacció entre la voluntat dels diversos sectors de Catalunya. Uns creuran que, potser, s'ha aconseguit massa, d'altres pensaran que s'ha obtingut poc. Evident; però hem arribat a un terreny de concòrdia que, de moment, ens pot servir per a considerar-nos d'acord; i, tant els que troben que és poc com els que creuen que és molt, veuran que, quan hi ha una sèrie de coses que han de passar del paper a la realitat, el primer que cal és fer tot allò que estigui a l'abast de les nostres possibilitats. Ja parlarem després de revisió, d'ampliació, d'anar més enllà. (Bé, molt bé.)

Personalment — i això m'interessa fer-ho constar per tal com respon a un dels principis que he defensat d'una manera més intensa, — personalment, per exemple, en l'Estatut a mi em sobra el president.

Jo sempre he estat partidari d'una Constitució sistema suís, en què el Govern és un Consell, i, damunt d'ell, no hi ha ningú. Però, i vol dir això que jo m'hagi, ara, d'entestar a demanar una revisió perquè en l'Estatut manqui aquest punt de vista d'acord amb les meves opinions? No! L'Estatut posa una presidència, i ella cal que mereixi els nostres respectes, per allò que representa, qualsevol que siguin les nostres opinions.

Això no vol dir, però, que si algú vol apropiat-se del President ens ho mireu impassibles. No. Aleshores, ho combatrem. No al President, sinó als que vulguin treure'l del lloc que per la Constitució o per l'Estatut li pertany.

OBRA COMUNA

Cal fer una altra sèrie de coses, entre elles una quantitat de lleis que han de donar vida a cada una de les institucions de la Constitució i de l'Estatut.

Cal, sobretot, portar a la pràctica tot això i donar-li una realització. Aquesta realització de les lleis fonamentals, les lleis que podrien anomenar orgàniques, igual que la dels principis constitucionals, han d'ésser una obra transaccional, una obra de col·laboració, no han d'ésser pas l'obra d'un partit.

L'obra dels partits pot exercir-se sobre les lleis secundàries, aquelles que poden variar fàcilment amb un canvi de Govern; però una sèrie de lleis que, almenys durant un cert temps, han d'ésser admises per tots, cal que siguin estructurades, discutides, votades per tots.

Jo voldria en aquests moments sortir al pas d'algunes objeccions que s'han fet, perquè les han fetes gentes íntimament amigues meves, joves amb els quals he lluitat en moments difícils: l'objecció de sostenir que nosaltres hem de preocupar-nos exclusivament de l'Estatut de Catalunya i de l'organització de Catalunya.

Jo crec, amics, que això encloïu un profund error. No podem pas desinteressar-nos de l'obra legislativa i de l'obra governativa de la República.

El mateix Estatut — i qualsevol Estatut, encara que sigui més ampli — atribueix al poder central una sèrie determinada de funcions. Seran moltes o poques, una de sola que sigui; aquesta sola funció convé intervenir-la, perquè si no, dintre de l'Estatut federal, o com vulguem anomenar-lo, seriem nosaltres com a ciutadans de segona categoria, ciutadans que deixàrem que una part de l'obra dels nostres no fossin regulats per ells mateixos; i això, ni per interès propi, ni per dignitat no podem consentir-ho.

Altrement, no sols hi ha això, no sols hi ha les facultats que precisament — i no com a cosa especial de la Constitució espanyola, sinó peculiar de totes les Constitucions federals — es reserven al poder central; hi ha el reconeixement i la garantia dels drets de l'home, dels drets dels ciutadans lliures. Si l'individu no és lliure, ¿com podria ésser-ho el poble? Sense aquests drets, ja ho sabem, tampoc hi hauria drets per a Catalunya ni per a ningú, car els drets dels pobles solament poden basar-se en aquests drets individuals, tota vegada que el poble no és més que una suma d'individus.

Per això nosaltres creiem que no podem defensar Catalunya sense garantir els drets de tots els ciutadans. Aquesta garantia avui està en la Constitució general d'Espanya. Potser més endavant estarà en alguna altra Constitució més ampla, superestat. Siguin o no, nosaltres hem d'intervir-hi.

Però fora d'això, que ja és tan greu, per tal com afecta al sagrat de la consciència, fora d'això hi ha una sèrie de qüestions d'ordre material; i en dir d'ordre material no vull dir que siguin negligibles; hi ha una sèrie de qüestions d'ordre econòmic que ens lliguen, que ens estructuraran dintre l'Estat espanyol, que potser un dia ens estructuraran en una unió més ampla.

En tots aquests problemes, que Catalunya no pot resoldre isoladament, perquè no pot desenvolupar la seva economia dintre les fronteres, si una llei econòmica han d'ésser

ser regulades més enllà de les fronteres de Catalunya, en qualsevol lloc on aquestes lleis econòmiques es regulin, cal que els catalans les intervinguin, perquè hi són afectats.

Es a dir, que tota la tasca que hem de fer Catalunya endins, tota aquesta tasca que cada dia veiem més gran, més densa, tota aquesta tasca és una tasca que no pot anar sola. És aquesta una norma d'actuació que no podem pas oblidar.

La intervenció que la Constitució ens porta a fer en la política general d'Espanya, no pot ésser una cosa esporàdica. Hem de treballar dintre de Catalunya cada vegada amb més braó, però també hem de treballar fora de Catalunya i hem de treballar per garantir els drets, la llibertat i la riquesa del nostre poble.

No obstant, cal que no oblidem una cosa essencial: i és que la riquesa del nostre poble ve lligada a la riquesa dels altres pobles d'Espanya. Això és un fet certíssim. Encara que hi hagi algú que tingui interès a amagar-ho (els que això volen ocultar són homes que tenen de la República una concepció catàstrofica) és un fet innegable que una part de la indústria catalana avui treballa d'una manera pròspera perquè el mercat s'ha eixamplat, perquè el pagès d'Andalusia i el de Castella cobraven uns jornals de fam, quan els cobraven, i avui cobren uns jornals que els permeten de comprar; i aquests ens compren a nosaltres: són els nostres clients.

Per això he defensat sempre que la intel·ligència que hagi d'establir Catalunya, per interès propi d'ella, amb sectors polítics o socials d'Espanya, ha d'ésser amb els elements d'esquerra, amb la massa popular, perquè són aquests els nostres clients.

Això, mirat des d'un punt de vista econòmic, purament econòmic i material, sense entrar en l'altre punt de vista generosament humà, que ens imposa l'obligació d'estar sempre al costat dels oprimits. (Aplaudiments.)

Per això, obres que ens semblen absolutament alienes com la reforma agrària d'Andalusia, són coses que ens afecten d'una manera fonamental. El dia que el pagès andalús sigui ric, tindrem en ell un bon client. Ultra això, el dia que aquests homes del sud-est espanyol puguin guanyar-se la vida a llur terra, no vindran, com ara vénen, a invadir-nos la nostra. Auriem tenim estols que s'estableixen a Catalunya — que, dit sigui de passada, no ens fan, de moment, un gran servei — (rialles) però... Per què vénen? Perquè no poden viure a llur terra. El dia que puguin viure-hi, deixaran de crear-nos un problema demogràfic i sovint un problema d'ordre públic.

Aquest exemple, agafat a l'atzar, ens indica com l'interès de Catalunya — i parlo de l'interès purament material perquè és el més tangible, però ja sabem que nosaltres, com a democràtics que som, també ens preocupem dels alts interessos humans — radica en les coses no solament nostres sinó en les que traapessen també més enllà de les fronteres de Catalunya; i això no pas per curiositat, sinó perquè, com hem vist, allò que passa allí repercuteix en la riquesa del nostre país, en l'ordre públic i fins i tot en la nostra democràcia.

VIRTUT DE LA DEMOCRACIA

Tenim també una gran tasca a fer, no ja en els sectors afins de dintre de Catalunya, sinó en els de fora de Catalunya. Avui, la República, en el seu aspecte, podríem dir-ne, negatiu, en el seu aspecte antimonàrquic, és un fet completament adquirit. Els que es feien més il·lusions ja poden haver-les perdudes. El que és avui, la monarquia dels Borbons no tornarà a Espanya. Però no és aquest aspecte negatiu l'únic que la República registra. Per a ésser una veritable República ha de tenir un contingut de llibertat i de democràcia. No n'hi ha prou en suprimir el rei perquè es transformi una monarquia en una República, no.

La República és la darrera concreció d'un règim democràtic. Si solament fem que treure la corona, pot continuar en el país un règim que no sigui democràtic; i és precisament en la implantació a Espanya d'un règim que sigui democràtic que tots nosaltres tenim la nostra garantia.

Jo no sé si avui Catalunya té dintre d'Espanya més a mi o menys que abans. El que sé és que avui els amics de Catalunya tenen dintre d'Espanya una força que abans no tenien i és perquè avui governen els destins d'Espanya homes que tenen el sentiment democràtic i lliberal; i per això aquests homes s'han posat al nostre costat. És més: jo no demano que ens estimin; demano, simplement, que ens respectin. I solament ens respectaran aquells homes que tinguin una consciència lliberal, els que tinguin unes fermes conviccions democràtiques, homes que encara que els dolgui que els catalans no vulguem ésser assimilats, no vulguem ésser co-mells, reconeguin que tenim el dret a no ésser-ne, que tenim el dret a no voler-ho. (Grans aplaudiments.)

D'homes d'aquesta, n'hi ha. Seríem injustos si no ho reconeguéssim. N'hi ha. Hi ha aquell home eminent que avui, pel lloc que ocupa, està fora de tota discussió i solament resta retre-li homenatge per la seva actuació com a revolucionari i com a primer president del Govern provisional. (Gran ovació, que dura llarga estona i que els presenta tributen a peu dret.)

Aquest home eminent que en el primer moment es posà al costat nostre i fou un dels nostres valors, tingué un gest que fora poc comestible al si d'un parlament de tri-

llant. Fou un gest generós, car per a posar-se al costat nostre i defensar-nos és just un esdevenidor que era ja immediat i que estigué tramollant per causa d'aquella defensa memoràble.

I no solament hi ha aquest home, sinó que hi ha també — per no esmentar-ne més que dos — el seu successor immediat, l'home que presideix avui el Govern d'Espanya, Manuel Azana, aquest home que heu sentit aquí, després d'ésser president del Govern de la República, parlant-nos de la mateixa manera i amb les mateixes paraules que quan era revolucionari. (Ovoció.)

Jo m'en recordo — us en recordareu també vosaltres — que en certs moments de la nostra campanya, quan s'havia constituït el govern Berenguer, els enemics de la dreta ens deien:

— Ah, sí, és clar! Els revolucionaris ho prometen tot. Com que no pensen donar res, el prometen no fa pobre. En canvi, ara, ja ho veieu: el Govern constituït ens prometé que posarà a discussió el dictamen de la Comissió extraparlamentària — aquell projecte que els mateixos parlamentaris del diari i del partit que així parlava havien refusat.

Doncs, bé: aquells homes del Comitè revolucionari que quan veien el poder lluny feien aquests ofertes a Catalunya, avui que ocupen el poder els mantenen. Han estat, per tant, fidels a llur paraula i nosaltres podem posar confiança en la seva actitud i esperar que en totes les capes socials i polítiques d'Espanya infloraran aquests principis democràtics que a ells els han fet ésser fidels a la paraula donada. (Gran aplaudiments.)

Es clar que, Espanya endins hi ha encara molta gent que segueix amb l'antiga predisposició en contra de Catalunya.

No vull negar-ho, perquè és veritat; però, al costat d'això, vull dir-vos que aquells homes, aferrats als prejudicis anti-catalans, segueixen essent homes d'una mentalitat monàrquica; i si ara es diuen republicans, no és perquè sentin l'ideal republicà, sinó perquè tingueren un enuig personal amb el monarca o amb tal o tal personatge de la Casa Reial. Aquests homes, però, avui que no hi ha rei, ho i no desitjant que n'hi hagi, continuen, com us he dit, tenint una mentalitat monàrquica, car són persones que no han arribat a llurs actuals idees republicanes a través d'una sedimentació d'idea democràtica.

La democràcia no és més que un reconeixement de la sobirania del poble, i no serà democràcia aquell que suprimixi la sobirania real, però la substitueixi per una sobirania de l'Estat. No l'Estat és sobirà en tant que els ciutadans deleguen en ell l'hor sobirania, però no encarna una sobirania de dret diví, com la que s'atribuïen els monarques de l'antic règim. (Aplaudiments.)

Per això, perquè som fonamentalment liberals i democràtics, combatrem la Dictadura de Primo de Rivera, i combatrem, també, després, la Dictadura que sigui a la primera, i combatrem aquell feixisme de la Unió Patriòtica: no perquè fos una dictadura monàrquica ni primerivista ni un feixisme espanyol. Ho combatrem perquè era una dictadura i un feixisme; i de la mateixa manera hauríem de combatre, si el cas es presentés, una dictadura, encara que s'anomenés republicana, i hauríem de combatre un feixisme, encara que s'anomenés catalanista. (Gran ovació.)

L'ESTATUT I EL PROBLEMA CATALA

Jo no sé si les meves paraules arribaran als nostres amics d'Espanya endins. Per si hi arribessin, jo voldria dir-los una simple cosa: jo voldria dir-los que ara que ens trobem amb la discussió immediata de l'Estatut de Catalunya, vegin llur responsabilitat. Si accepten globalment aquest Estatut que Catalunya està en plebiscit, Catalunya se sentirà lligada; s'haurà respectat la seva voluntat, i el problema català deixarà d'ésser aquest pesombre que durant tants anys ha planat damunt la vida de l'Estat espanyol.

Catalunya fou un plebiscit. I, mentre per un altre plebiscit no modifiqui la manifestació de la seva voluntat, cal entendre que aquell és el seu desig.

Però si l'Estatut ens vingués retallat, aleshores la voluntat de Catalunya no hauria estat respectada, i, per tant, Catalunya no se sentiria lligada per un pacte. Això em sembla evident. (Aplaudiments.)

Aleshores el problema no estaria resolt. No vull dir que el conflicte esclatés, perquè no vull fer cap amenaça, perquè no es pugui complir... (Grans aplaudiments)... no vull dir que el conflicte esclatés; ni això no és cap amenaça; però, evidentment, si al poble català no se li ha donat la satisfacció de respectar la seva voluntat, el poble català posarà en marxa el que, de moment, pugui posar, aplicant totes aquelles facultats que li hagin estat reconegudes, però no renuncià a posar, més endavant, damunt la taula, la complexitat del seu problema. (Ovoció.)

I als amics espanyols que pensen que l'aprovació de l'Estatut — i sobretot si aquest Estatut donés unes facultats més amples al nostre poder — és un camí obert al separatisme, jo els diré que s'equivoquen absolutament.

Separatistes, segurament, n'hi haurà sempre a Catalunya; però són uns separatistes ideològics que no poden inspirar, per a ningú, de la mateixa manera que uns republicans ideològics, teòrics, que defensessin el dret del poble a constituir-se en República, uns republicans que teoritzessin

simplement sobre la República, mai no haurien més causat la Monarquia.

La monarquia ha caigut per l'emergència de tot el poble, que hi veia un obstacle. De la mateixa manera, els separatistes que hi puguin haver a Catalunya no constituiran mai un perill per a la Federació espanyola o l'Estat central o com vulguin dir-se-li. No seran mai un perill si no hi ha cap obstacle que sigui un desordre per a la llibertat de Catalunya. No són simplement les idees teòriques les que mouen els pobles; cal, per moure'ls, un estat d'insatisfacció, de malcontentament, de desengany. Cal que la massa es trobi en front d'un obstacle que li barri el pas.

Per això jo estic segur que tota la gent clarivident que hi ha a Espanya comparteix aquestes mateixes idees. Donar la màxima llibertat a Catalunya és afirmar, cada vegada més, la col·laboració de Catalunya amb les altres terres d'Espanya.

Avui, amics, es troba Catalunya en un moment decisiu de la nostra història. Catalunya ha arribat a un lloc que els més optimistes no esperaven fa uns quants anys.

Això no vol dir que tots estiguem satisfets de l'estat en què Catalunya es troba avui; però, evidentment, Catalunya ha donat un pas de gegant en els darrers mesos.

Les circumstàncies, que imposen als catalans una responsabilitat molt gran, imposen als partits polítics una responsabilitat molt gran encara. Els partits polítics estructuren la vida ciutadana, i són ells els qui, en definitiva, marquen orientacions que les masses populars segueixen.

En aquest tombant de la història de Catalunya, jo crec que el Partit Catalanista Republicà s'adona de tota la transcendència del moment.

Avui, com deia molt bé Amadeu Hurtado en la carta que ha estat llegida, per primera vegada a Catalunya les masses populars s'han incorporat al moviment català. Això és el que ha determinat aquest tombant decisiu de la nostra història.

Els enemics de Catalunya han jugat sempre amb una arma fàcil, que és la tornessim, els donaria novament la victòria: l'arma d'oposar a les aspiracions nacionals de Catalunya les aspiracions dels estaments obrers. El dia que els obrers de Catalunya estessin altra vegada en front, contra les aspiracions nacionals de Catalunya, ahi, aquest dia la llibertat de Catalunya, l'autonomia de Catalunya, seria absolutament precària.

Es interès de tots, doncs, que aquest fet no pugui produir-se. És interès de tots, doncs, que el Govern de Catalunya no passi a mans dels estaments de dreta, que, a part del seu color polític, tenen un caire social marcadíssim.

HORA D'ESQUERRES

S'ha dit, com una frase corrent, que aquesta és l'hora de les esquerres. Jo crec que l'hora de les esquerres ha d'entendre's així: és l'hora que no hi hagi possibilitat de dividir els ciutadans en classes socials, en castes. L'hora de les esquerres vol dir que totes les aspiracions que abans quedaven reduïdes a una classe social, han d'ésser incorporades a la ideologia dels partits polítics que vulguin governar. L'hora de les esquerres vol dir, doncs, que hi ha d'haver una solidaritat d'interessos que faci que en honor de l'interès comú, els interessos de les classes i dels estaments socials es fonguin; i que els homes que es troben no interessats directament, almenys per l'interès suprem de la causa de Catalunya, acceptin també en el seu credo, amb llurs aspiracions polítiques, aquestes justes reivindicacions del poble, aquesta justícia social a què tot el món aspira.

(Llarguíssima ovació i crits de Viva la República, Viva Catalunya i Visca Nicolau d'Oliver.)

(Taquígraf: EVELI BRULL)

Els ajudants del Servei Agronòmic homenatgen el senyor Nicolau d'Oliver

Dissabte passat arribà a Barcelona una comissió del Cos d'Ajuts del Servei Agronòmic per tal d'oferir al senyor Nicolau d'Oliver una magnífica placa de bronze que els esmentats funcionaris han volgut dedicar-li com a una prova d'agraïment per la gestió de Nicolau al que fou Ministre d'Economia.

L'acte tingué lloc el dissabte a la tarda, al domicili del senyor Nicolau. El nostre amic va donar les gràcies als comissionats per la gentilesa que l'obsequi representava i va fer grans elogis de l'artística placa que se li oferia.

A la nit els representants del Cos d'Ajuts del Servei Agronòmic assistiren a l'apet d'homenatge que se celebrà a l'Hotel Orient, ja que justament havien aprofitat l'avinentesa d'aquell acte per venir a Barcelona a lliurar l'Alfudja plaça.

El mateix Cos del Servei Agronòmic també va lliurar al nostre amic Josep Barby una placa homenatge per la seva brillant actuació a la sots-secretaria del Ministeri d'Economia.

Notes de l'acte

L'hora avançada en què acabà l'acte de dissabte ens va privar de donar-ne una ressenya completa. Completament avui aquesta informació amb uns notes fragmentàries que evidenciaran la importància que assolí el just homenatge que els nostres amics van dedicar al Sr. Nicolau d'Oliver.

ELS ASSISTENTS

No podem donar-ne una relació completa, perquè fóra massa llarga. Diguem, doncs, que entre la nombrosa concurrencia que omplí la sala de festes i un altre dels grans menjadors de l'Hotel Orient, a més de tots els elements integrants del Consell Directiu del Partit i altres organismes distingits com són el Consell General, Comitè Consultiu, Delegacions Regionals i Comarcals, la gairebé totalitat dels afiliats a Acció Catalana Republicana que col·laboren activament a les seves tasques. Hi havia presents, a més, destacats elements intel·lectuals i industrials del nostre país, que volgueren testimoniar a L. Nicolau d'Oliver llur agraïment per la seva brillant actuació com a patriota i com a governant.

Hi havien, així mateix, representants de molts indrets de Catalunya, entre les quals cal esmentar, ultra les delegacions de les entitats d'Acció Catalana Republicana, representacions municipals diverses. Remarqueu entre altres l'assistència dels senyors Josep M. Plans i Francesc Fontrodona, de la Unió Catalanista Republicana de Mataró; Carmel Casanoves, alcalde de Tiana; Antoni Marí, Jaume Recoder i Lluís Viladell, amb una nombrosa Comissió de Mataró; Avel·lí Estrangor, alcalde de Terrassa; Francesc Miquel i d'altres. d'Arenys de Mar; Josep Puigsegú, de Tona; Jaume Cases, regidor de Guisasa; Leoncí Gómez, Miquel Puig i Josep Viladell, de Tàrraga; Josep Clavel·l, de Vilassar de Mar; Miquel Matalí, del Masnou; Joan Torner i Josep Oliver, de Gualba; Josep Vilalta i Ramon Albarada, de Cervera; Esteve Camillo, alcalde de Granollers; amb els senyors Andreu Busquets, Ramon Montanyà i Vicents Taverner, tinent d'alcalde i regidor del mateix Ajuntament; Baldiri Deu i Ramon Escardó, alcalde i jutge, respectivament, de Sant Boi de Llobregat; P. Batlle Gallard, de Palma de Mallorca; Boixó i Joan Gusinyer, de Banyoles; Jacint Masgrau, alcalde de Banyoles; Claudi Ametlla, governador de Girona; Joaquim de Camps i Arboix, de Girona; Joaquim Colomer, Francesc Ribes i Hermenegild Vilardell, regidors de l'Ajuntament de Girona, amb una nombrosa representació d'aquesta ciutat; Jaume Soldevila i J. Mateu, alcalde i tinent d'alcalde de Sant Joan de les Abadesses.

LES ENTITATS D'ACCIO CATALANA

Així mateix s'adheriren a l'acte, i hi assistiren representades per delegacions, les següents entitats del Partit Catalanista Republicà: De Barcelona: Ateneu Nacionalista Barcelona Vella, Acció Catalana de la Barceloneta, Acció Catalana de Sarrià i Bonanova, Centre Català Republicà de Les Corts, Centre d'Acció Catalana del districte III, Acció Catalana Republicana del districte V, Ateneu Català Republicà del districte VI, Casino de Sans, Centre d'Acció Catalana Republicana de La Bordeta, Acció Republicana d'Hostafrons, Ateneu Gracienc d'Acció Catalana, Centre Català Republicà de Sant Andreu, Centre Catalanista Republicà del Poble Nou, Ateneu Catalanista Republicà de Sant Martí, Acció Catalana Republicana del Guinardó, Casal Catalanista Republicà del Pollet, Joventut Catalanista Republicana, Comissió organitzadora de la Federació de Joventuts del Partit Catalanista Republicà. De fora de Barcelona: Centre Catalanista Republicà d'Alforja; Agrupació Catalanista Republicana d'Altafulla-Tamari; Delegació d'Avià; Acció Catalana de Banyoles; Delegació de Caldes de Malavella; Agrupació Catalanista Republicana de Canet de Mar; Acció Catalana de Cervera; Joventut d'Acció Catalana de Llobregat; Acció Catalana de Girona; Delegació de Gironella; Centre Catalanista Republicà de La Roca; Acció Catalana de Lladys; Unió Catalanista Republicana de Mataró; Acció Catalana Republicana de la Comarca del Bages, de Manresa; Acció Catalana de Mataró; Unió Catalanista Republicana d'Olesa de Montserrat; Casal Català d'Olot; Agrupació Catalanista de Palamós; Acció Catalana de Prat

TALANA

Així mateix s'adheriren a l'acte, i hi assistiren representades per delegacions, les següents entitats del Partit Catalanista Republicà: De Barcelona: Ateneu Nacionalista Barcelona Vella, Acció Catalana de la Barceloneta, Acció Catalana de Sarrià i Bonanova, Centre Català Republicà de Les Corts, Centre d'Acció Catalana del districte III, Acció Catalana Republicana del districte V, Ateneu Català Republicà del districte VI, Casino de Sans, Centre d'Acció Catalana Republicana de La Bordeta, Acció Republicana d'Hostafrons, Ateneu Gracienc d'Acció Catalana, Centre Català Republicà de Sant Andreu, Centre Catalanista Republicà del Poble Nou, Ateneu Catalanista Republicà de Sant Martí, Acció Catalana Republicana del Guinardó, Casal Catalanista Republicà del Pollet, Joventut Catalanista Republicana, Comissió organitzadora de la Federació de Joventuts del Partit Catalanista Republicà. De fora de Barcelona: Centre Catalanista Republicà d'Alforja; Agrupació Catalanista Republicana d'Altafulla-Tamari; Delegació d'Avià; Acció Catalana de Banyoles; Delegació de Caldes de Malavella; Agrupació Catalanista Republicana de Canet de Mar; Acció Catalana de Cervera; Joventut d'Acció Catalana de Llobregat; Acció Catalana de Girona; Delegació de Gironella; Centre Catalanista Republicà de La Roca; Acció Catalana de Lladys; Unió Catalanista Republicana de Matar

de la qual no sap parlar ni escriure en català, es comporten com els capicquets de la Rioja, delictuosos de gaudir d'un feude medieval. Que facin un balanç els homes d'aquesta es-
querra i veuran com, si bé tenen molts càrrecs i actes de diputat, han traït la confiança que el poble d'oposità en ells, i ara mateix no han dubtat a obligar a sortir del Govern civil de Barcelona un home digní-
sim, per tal de poder obtenir uns vots obreristes problemàtics. (Ova-
ció.)

Féu una crida, per últim, a tots els ciutadans conscients de Ripoll, perquè s'adhereixin al P. C. R., únic representant del liberalisme, i única garantia de respecte i bon govern. Fou aplaudit.

SEBASTIA ANGLADA

Comença evocant un mite que Acció Catalana donà en aquest mateix local l'any 1922. La gent que ara hi ha darrera l'estrada potser no és la mateixa, però l'esperit és idèn-
tic, així com el que animava als que aleshores es dirigien al poble. I la llavor sembrada anys fa fou tan vigorosa, que pogué resistir els anys de la dictadura.

L'ideari d'Acció Catalana Repu-
blicana és el mateix d'abans, el seu catalanisme, republicanisme i libera-
lisme és idèntic al de vuit anys en-
rera, cosa que semblaria ignorar
certs elements de l'esquerra que pre-
tenen presentar-nos com a falsos o
tebis republicans.

La nostra tasca no és establir pa-
tents d'ideologia, patrimoni de tot-
hom, però sí que hem de dir que
Acció Catalana, abans de la dicta-
dura, durant la dictadura, i després
de la dictadura, era, fou i és l'únic
partit polític català que manté in-
tegre el sentiment de catalanisme
pur. Quan des de les columnes de
LA PUBLICITAT hom es jugava
la llibertat en ares del catalanisme,
molts que ara ens titllen de repu-
blicans tebis s'estaven a casa seva,
o bé col·laboraven amb la U. P.

Aquests són els mateixos que
s'ha nàrretat a dir-nos que són ca-
talanistes uns homes com Jimé-
nez, Sediles i Franco, que ens avergo-
nyien col·laborant en la derrota
electoral del mestre Fabra, l'home
simbòlic del verò ennoblit de Cata-
lunya.

Acabà fent memòria dels lluita-
dors que descansaven al monestir de
Ripoll, catalans il·lustres d'altres
temps, que en llurs obres donaren
exemple de tenacitat, fermesa i pa-
triotisme. Rebé molts aplaudiments.

PAULI GELI

Fa remarcar la transcendència
dels actuals moments en què, ja
aprovat virtualment l'Estatut, hom
ha de confectionar els lleis comple-
mentàries i estructurar la vida inter-
ior de Catalunya.

Ara sembla que unes minories de-
magògiques usurpin la voluntat del
poble; però això sols ha estat pos-
sible per la inhibició de les majo-
ritats conscients. Amb l'actuació se-
renca d'aquestes no serà més possi-
ble que uns analfabets es valguin
dels ressorts de govern com d'es-
cambell per satisfer llurs baixes pas-
sions. (Ovació.)

Però no n'hi ha prou d'haver votat
una o dues vegades l'Estatut. Aquest
s'ha de votar i refermar cada vegada
i cada dia, donant assistència i
recolzant els homes conscients que
per la seva actuació honesta repre-
sentin una garantia de què la im-
plantació i l'aplicació de l'Estatut es
farà d'acord amb el parer de tots,
conjugant voluntats i harmonitzant
interessos. Obrar d'altra manera,
fent promesses impossibles, és en-
ganyar i obrar de mala fe. (Aplau-
diments notables.)

CARLES JORDA

Dir que ja que no hi ha estat pos-
sible a l'amic Nicolau d'Oliver de
venir aquí, ell en farà una semblan-
ça, per tal com el seu exemple pot
servir-nos d'exemplar i guia.

Avui fa precisament un any, i a
hora semblant, Nicolau travessava
la frontera. Uns amics gironins guai-
dats entre cortils perduts, enmig
del vent i la tramuntana, al que fins
fa poc ha estat un dels estructuradors
de l'Espanya republicana. Aies-
hores no era més que un pobre lu-
gubre perseguit per la justícia, però
avui encara se porta l'aurèola de
l'administració, o almenys del respecte
de tothom.

En el banquet d'homenatge que
ahir li oferiren els seus amics, Du-
ran Regnals digué que Nicolau d'Ol-
iver havia esmerçat mitja vida per
assolir la llibertat de Catalunya.
Plasmada aquesta en l'Estatut, Cata-
lunya requereix a Nicolau perquè
dediqui l'altra meitat a fer possible
aquesta llibertat. I del patriotisme
de Nicolau tots sabem què podem
esperar-ne aquest sacrifici.

La seva tasca com a ministre d'E-
conomia fou més intensa que espec-
tacular. El silenci de Nicolau era
més fecund que tots els discursos.
I les obres de Nicolau són més pro-
ductives que conegudes. Un sol
exemplar bastaria: el blat de moro no
podia comprar-se regularment a Es-
panya per manca de control; intel·
ligència amb els centres productors.
Amb les disposicions del ministre
d'Economia s'aconsegua regular
d'una vegada aquest problema plan-
tejat feia anys. Avui el pagès català
pot comprar-lo a preu convenient.

Guieu-nos amb Nicolau d'Oliver
i fem com ell: treballar en silenci
i dir menys del que fem. Sols així
assolirem la realitat d'una Cata-
lunya com tots somiem. (Se l'ap-
laudí en acabar i diverses vegades
entre el seu parlament.)

JAUME BOFILL I MATES

Dir com d'acte d'avui no és més

Patiu de l'estómac i intestins?

SERVETINAL

G U M M A

Obra al nostre poder una nova garantia de guariment,
amb firma a l'àlbum del SERVETINAL i un certificat

El senyor Felip Bernu Sánchez, de 20 anys d'edat, resident a Barcelona, carrer del 2 de Gener, núm. 14, quart, primera, ens trameta una
lletja carta en la qual ens dedica grans elogis al SERVETINAL, i a més un certificat on consta que el dit senyor va sofrir durant quatre anys de
hiperclorhidria, vòmits bastant freqüents i molta inflamació.

A principis del mes d'octubre començà el seu tractament amb el SERVETINAL i només amb el contingut de tres flacons aconseguí el seu com-
plet guariment.

El senyor Bernu no solament ens va trametre una carta i un certificat, sinó que també tinguérem l'honor de rebre la seva agradable visita,
a l'objecte de confirmar verbalment el que havia escrit i estampar la seva signatura a l'àlbum que a la farmàcia del carrer Ample, número 1, tenim
a la disposició del públic.

Malgrat d'haver-ho repetit lantes vegades, tornem novament a insistir davant el públic sobre les proves que podem donar dels innombrables
guariments que venim publicant.

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions
interessades d'escàs o nul resultat

El nostre considerable arxiu va augmentant ràpidament, puix que de totes les cinc parts del món rebem certificats de guar-
iment, els quals estan a la disposició del públic, i agraïm les constants proves d'afecte que molt sovint ens demostren els pa-
tients guarits, i en particular els que signen a l'àlbum del "SERVETINAL"

P EU: 5'50 pessetes als Centres d'Espeífics i Farmàcies i Ampla, 1 - BARCELONA

OROMI (ANUNCIS)

que una continuació del d'ahir, que
féu aplaçar entorn de Nicolau d'Ol-
iver totes les forces catalanistes
conscients de la nostra terra.

Acció Catalana Republicana ahir
i avui no féu més que començar
la tasca que s'ha imposat d'expandir
arreu de Catalunya el sentiment na-
cionalista i la veu de la raó.

Quan en les eleccions primeres
Acció Catalana parlava amb la raó,
amics nostres ens deien: "tenim raó,
però votareu la Lliga o l'esquerra".
El resultat d'aquesta tàctica ja l'hem
vist. Ara com abans Acció Cata-
lana parla amb la raó; però ara
aquesta és indispensable, perquè
quan les Corts aprovin l'Estatut, no
hauran d'accontentar-nos amb ex-
hibir-lo com una carta bellament
calligrafiada, sinó que caldrà dur-lo
a la pràctica.

Ahir Nicolau d'Oliver digué, en
l'acte que li dedicàvem, que s'ha
fet corrent la frase que aquesta és
l'hora de les esquerres; però alegia
que l'hora de les esquerres vol dir
la impossibilitat que perduri la divi-
sió dels ciutadans en castes. I que
per a això cal que els partits que
aspien al govern incorporin a llur
ideari les justes aspiracions, la de-
fensa de les quals abans quedava
reduïda a no sol sector social. L'ho-
ra de les esquerres hauria d'ésser,
doncs, aquella que, en una àmplia
solidaritat d'interessos, presideixi la
justa renovació social a la qual el
món aspira.

Per això Acció Catalana vol ara
adreçar-se especialment a la paga-
sia, perquè sembla que aquesta hagi
restat oblidada quan s'ha parlat dels
obrers. Tant l'obrera com el pagès
han d'intervenir en el moviment ca-
talanista, perquè l'obra és de tots.

Glossa extensament la paraula li-
beralisme, basada en els drets indi-
viduals, base indispensable per a
poder reivindicar els drets de tots.
El liberalisme és tolerància, i practi-
car el liberalisme és saber tolerar
els intolerables.

Hi ha qui es diu revisionista de
l'Estatut, o per massa petit o per
massa gran. S'ha de dir a aquests
que si el troben petit, més petit i
exigu era el real decret creant la
Mancomunitat i no obstant Prat
de la Ribba sabé treure'n un profit
immens.

En parlar de catalanisme podem
dir que aquest ja s'ha superat, però
ara cal que existeixi la catalanitat.
Han de desaparèixer els resabís
de "provincialisme" que sembla que
afegim a la nostra manera d'ésser,
i perquè desapareguin no hi ha
sinó tornar la vista al passat, pene-
trar l'essència de l'esperit català, que
jo diria esperit de Ripoll. Perquè
Ripoll, amb el seu monestir, serva
encara aquell flaire exquisit que, com
una cosa misteriosa, ens evoca la
realitat i ens mostra l'essència
d'aquella catalaníssima Catalunya
d'ahir.

Atàbia fent un elogi de la figura
de Nicolau d'Oliver. Ell en un am-
bient com el de Madrid, tan am-
bient amb la ironia, sabé mantenir-
se en un terme just i desarmar tot-
hom amb l'encís i la confiança del
seu tracte i la manera d'obrar. Ell
va donar a Madrid un exemple de
liberalisme, i el seu silenci era el
silenci del que ocupa un lloc estratè-
gic on callant pot fer-se més que
parlant.

Ara tenim tots una tasca durís-
sima a fer, però amb els postuats de
liberalisme i democràcia en mans
d'homes com Nicolau d'Oliver, guai-
rem a portar segurs la nau de l'Estatut.

Una imponent ovació coronà les
últimes paraules de l'orador.

Després de l'acte, l'entitat "Res-
argiment" organitzà un banquet, al
qual assistiren, ultra els senyors que
feren ús de la paraula en el mite,
els representants de la comarca que
hi assistiren.

DE LA MARESPA

Reunió de Delegacions del Partit Catalanista Republicà a Mataró

Tal com estava anunciat, abans
d'ahir tingué lloc a Mataró, a l'es-
tació social d'Acció Catalana, la
reunió de Delegacions del Partit
Catalanista Republicà dels pobles de
la Maresma.

Entre diverses delegacions i entes-
tats representats, hi assistiren les
de Malgrat, Canet, Arenys de Mar,
Vilassar de Mar, Sant Andreu de
Llovanera, Argentona i la de la
localitat on se celebrà la reunió.
També hi acudiren valuosos ele-
ments dels dits pobles, així com del
Masnou i Cabrils i bon nombre de
regidors.

Obert l'acte, el senyor Lluís Vi-
lavedra i Matheu, president d'Acció
Catalana de Mataró, pronuncià un
interessant i entusiàstic parlament;
posà de relleu la conseqüent actuali-
zació dels directius del Partit, els
quals —digué— a tothora han man-
tingut i emprat d'una manera eficaç
i intel·ligent els principis liberals i
democràtics que són l'essència del
Partit. Parlà de les seves impres-
sions de la comarca i féu un detin-
gut i laboriós estudi de les seves
possibilitats prop d'una assenyada
actuació en els llocs representatius,

LES REPLIQUES A LA LLETRA DE MARCELLI DOMINGO

La del senyor Macià

Barcelona, 9 de gener de 1932.
Senyor Marcell Domingo

Madrid.

Honorable amic:

He rebut amb sorpresa la vostra
carta d'ahir en la qual dimitiu
el càrrec que teniu en el Direc-
tori de l'Esquerra Republicana de
Catalunya, perquè us sembla que el
partit segueix un camí equivocat.

Die que la vostra carta m'ha sor-
pres perquè aquesta és la primera
manifestació que, d'ençà que l'Es-
querra està constituïda, rebeg de vos
amb referència a la política del partit.

Afirmen que l'Esquerra segueix
pensant que la seva missió és criticar,
combatre, atacar. Resulta curiós que
per a combatre l'Esquerra hagueu de
fer ús dels mateixos tòpics dels
partits de dreta que ataquen la Repu-
blica. Dieu que no ens sentim col-
laboradors quan precisament l'Es-
querra Republicana de Catalunya
està tant de col·laboradora de la
República, que havent estat el partit
que va proclamar-la, és avui el seu
puntal més ferm a Catalunya, i per
això és atacada com ho és pels seus
enemics.

Parleu de què no és hora de cercar
una popularitat i de fer-se un nom,
com si jo no els tingués abans del
14 d'abril. Si els hegués cercat no
tenia sinó sacrificar els meus ideals
i seguir les vostres insinuacions.
fer només de President apartat de
tota lluita partidista. En lloc d'això,
i per tal de restar fidel a aquests
ideals, he seguit solidari amb
l'Esquerra i he fet obra de col·labo-

raí com per la necessària propaga-
nació de l'ideari del Partit; demanà
ensems que part de les activitats
comarcals anessin immediatament
dirigides a l'estructuració de les or-
ganitzacions que existeixen, per tal
de poder emprendre una actuació
conjunt, en bé de la Maresma i de
Catalunya.

Després d'aquest parlament, que
merescut la conformitat dels reunits
i que fou motiu de visible satisfac-
ció de tots, es passà a parlar ex-
tensament sobre els diferents as-
sumptes que havien motivat la reu-
nió. Molts dels assistents parla-
ren llargament i aportaren tota mena
de profitoses iniciatives i dades, i
durant el curs dels debats es palesà
la cordialitat i recte criteri dels as-
sistents. Entre els més importants
acords cal remarcar públicament que
quella nomenada una ponència inte-
grada per les entitats: Acció Cata-
lana de Mataró, Centre Catalanista
Republicà d'Arenys de Mar, Asso-
ciació Catalanista Republicana de
Canet i Centre Catalanista Republi-
cà de Malgrat. Aquesta ponència
s'encarregarà d'intervenir i contro-
lar directament els assumptes polí-
tics de la comarca i crear delegacions
als pocs pobles en els quals encara
no n'hi ha. Per unanimitat s'aprovà
un pla complet de propaganda útil,
que comprèn un extens programa de
conferències i actes de realització
immediata i coordinar les tasques
culturals en diferents aspectes. Tam-
bé es posà força atenció sobre la
premsa comarcals, i es recollí el de-
sig de tots de felicitar sincerament
els delegats d'Arenys amb motiu de
la recent aparició de llur periòdic
"Oreig". Finalment s'aprovà per a
ben aviat la deguda organització
de joventuts en els llocs on man-
quen.

Se sorpren el directori de què el
senyor Domingo, militant d'un partit
democràtic, no hagués exposat les se-
ves discrepàncies en el si de l'organís-
me directiu del partit o no hagués es-
perat a dur-les a l'assemblea, per bé
que és cert que el senyor Domingo no
havia acudit mai a cap de les reunions
pel directori celebrades tot i haver-hi
estat expressament convocat.

El directori creu, contra el que opi-
na el senyor Domingo, que aquest no
és el moment d'una solidaritat de go-
vern amb les forces de dret, sinó que

a cada punt que no estem represen-
tats en el Govern, he de dir-vos que
el to de la vostra carta justificaria
la raó que tenim en dir que no ens
representàveu, sinó fos que vos
mateix en el seu text confesseu que
espiritualment ja fa temps que us
consideràveu allunyats de nosaltres.

Vostre afectíssim,

Francesc Macià.

La del Directori d'Esquerra Republicana

Reuní el Directori d'Esquerra
Republicana de Catalunya ha estat
assabentat pel seu President de la
carta que havia rebut del senyor
Marcell Domingo presentant la seva
dimissió del càrrec que hi tenia.

El Directori, després d'examinada
la dita carta, ha acordat, per unani-
mitat, admetre aquesta dimissió que
ve a facilitar la resolució de la que-
stió que anava a ésser plantejada en
l'Assemblea del partit convocada
per als dies 23 i 24 del present, amb
motiu de les campanyes i gestions
polítiques de cabdillatge personal
que el senyor Domingo venia realit-
zant a Catalunya i que l'Esquerra,
en tant que partit democràtic, no
podia amparar.

Se sorpren el directori de què el
senyor Domingo, militant d'un partit
democràtic, no hagués exposat les se-
ves discrepàncies en el si de l'organís-
me directiu del partit o no hagués es-
perat a dur-les a l'assemblea, per bé
que és cert que el senyor Domingo no
havia acudit mai a cap de les reunions
pel directori celebrades tot i haver-hi
estat expressament convocat.

El directori creu, contra el que opi-
na el senyor Domingo, que aquest no
és el moment d'una solidaritat de go-
vern amb les forces de dret, sinó que

El cas de la senyora Nelken

El Diluvio comenta el telegrama de
la senyora Nelken, en el qual aquella
dona explicacions i proposa una am-
plíssima informació sobre el seu tre-
ball a l'Exposició de Barcelona, en els
següents termes:

"Creemos pertinentes unas palabras
de comentario al telegrama de la se-
ñora Nelken.
En primer término hemos de adver-
tir que el artículo que lo ha motivado
era obra de un colaborador nuestro,
según lo evidencian las iniciales U. R.
con que iba firmado.
En segundo lugar decimos que nos
agradó que la propia señora Nelken
salga a la palestra para pedir lo que
aquél solicitaba: que se depure el caso,
se haga luz y se obre en consecuencia.
Así serán desvanecidas las dudas y
acelerada la verdad.
Nuestro colaborador no ha injuriado
a la propia señora Nelken declarando
que cobró de la Exposición por un
trabajo prestado en la sección de arte.
Que se lo encargara el señor Monta-
ñer no desvirtúa lo afirmado por
nuestro colaborador. El señor Monta-
ñer era el hombre de confianza de la
dictadura y de Foronda en la Expo-
sición.
Que se aclare el caso. Eso es lo que
a la opinión interesa.
Por lo demás, la señora Nelken sólo
respeto nos merece. Y, desde luego,
deploramos los términos de cruda vi-
veza en que, por un estado pasional
de ánimo explicable, se manifiesta con-
tra El Diluvio."
També hem rebut, a propòsit del
cas, la següent lletra oberta del senyor
Montañer, ex-secretari de l'Exposi-
ció:

"Sr. Director de LA PUBLICI-
TAT.
Distingit amic i company: La Premi-

és temps de mantenir l'esperit d'es-
querra que informa l'actual Govern
de la Generalitat de Catalunya, acti-
tud amb la qual no dubta d'interpre-
tar i satisfer els sentiments de la ma-
joria dels catalans. Tampoc no com-
prèn el Directori que el senyor Do-
mingo, que és ministre d'un Govern
netament d'esquerra, advoca a Cata-
lunya per a aquesta mena de salda-
ritat nacional, que, en aquest moment,
no creiem oportuna ni d'acord amb
l'esperit que ha d'animar la Repùbli-
ca. D'altra banda, com tothom sap,
pel que fa a l'Estatut, ja existeix
aquesta solidaritat entre tots els cata-
lans.

El senyor Domingo, quan diu que
Catalunya no està satisfeta, coincideix
curiosament amb l'argument i els
tòpics que empraven les dretes e-
manyes contra el Govern de la Repu-
blica quan li deuen que el país no està
satisfet.

El Directori ha de fer constar que
els seus homes podrien acceptar el
mestratge del senyor Domingo en el
terreny de les habilitats polítiques,
però mai en parlar de fermesa de carà-
cter ni de netedat d'idees i de con-
ducta.

Finalment, el Directori ha de fer
constar el disgust amb què ha vist
que el senyor Domingo parlà d'afany
de popularitat. En això l'Esquerra
Republicana de Catalunya pot presen-
tar l'exemple del seu president Fran-
cesc Macià, que, tenint-la com ningú
abans ja del 14 d'abril, no ha dubtat
ni un sol moment a posar-la al servei
dels ideals d'esquerra, i arribar-la
sempre que ha calgut per a fer-les
prevaleir.

El Directori de l'Esquerra Repu-
blicana de Catalunya
Barcelona, 11 de gener de 1932.

sa local del dia 9 publica en telegrama
que la senyora Margarida Nelken
adreça a l'alcalde de Barcelona, en el
qual personalment i vivament se'n
requereix perquè posi en clar, com a
secretari de l'Exposició Internacional,
les circumstàncies i l'abast del seu mo-
nument per tal de col·laborar en la
Secció d'Art (Museu del Palau Na-
cional), així com també dels serveis
que va realitzar. Amb la deguda au-
torització dels meus superiors i tenint
Margarida Nelken arxivat a la secre-
taria del Certamen, i sense que calgui
apel·lar a la meua paraula d'honor,
crec que és un deure meu fer constar
els següents extrems:

Primer.—Que la senyora Nelken, a
proposició, no del secretari, sinó del
director de la Secció d'Art, fou nomena-
da col·laboradora especial per l'a-
compliment dels fins que en el seu te-
legrama indica, pel Comitè Executiu
de l'Exposició Internacional, en la
sessió del dia 16 de desembre de 1927,
nomenament que va ésser ratificat uni-
tament per la Junta directiva en la
sessió del 18 de gener de 1928. I ha-
vin d'ésser així, ja que ni el secretari
de l'Exposició, ni el director de la
Secció d'Art, no tenien atribucions
per a fer cap nomenament.

Segon.—Que en aquesta proposta
i nomenament no varen influir altres
consideracions que els propis i indis-
cutibles mereixements de la senyora
Nelken, especialment en estudis ar-
tístics.

Tercer.—Que ni a la senyora Nel-
ken ni a cap dels que treballaven a
l'Exposició se'n obligà, ni tan sols
lleugerament, a declarar, atenuar o a
abdicar de cap dels nostres ideals polí-
tics ni socials, i fins a tal punt això
és cert que entre els funcionaris i col-
laboradors de l'Exposició, tècnics o
administratius, hi figuràvem homes de
diverses i encontrades tendències i

afiliats a tots els partits, des dels ra-
dicals i extremistes fins a personal-
itats de les més característiques del
catalanisme, sense que mai aquestes
opinions influïssin per a prosperar en
llurs categories i desenvolupament d'i-
niciatives en el comès que se'ls con-
fía, cosa que es pot veure fàcilment
comprovar amb la sola relació de càrrecs
i sobas.

Quart.—En el cas concret de la
senyora Nelken (que per ell sol pa-
lles aquesta afirmació) no va inter-
venir recomanació ni valiment de cap me-
na, realitzant la dita senyora i amig-
la seva tasca amb la més exquisida
cura, i amb el tacte i èxit caracterís-
tics que són propis de les seves inter-
vencions artístiques.

Agraint-li profundament, senyor di-
rector, la publicació d'aquestes notes
en el seu important diari, quedo de
vostre amic i company que afectuosa-
ment el saluda — Joaquim Montaner.

El director de "Solidaridad Obrera", detingut

Per ordre del jutge de causes se-
nyor Ribiano, ha estat detingut Pe-
lpe Alai, militat marquista i direc-
tor de "Solidaridad Obrera".

El partit del senyor Azaña

Els organitzadors d'Acció Repu-
blicana a Catalunya, el partit del senyor
Azaña, han publicat un manifest,
anunciant formar un grup a Cata-
lunya.

El senyor Azaña i el seu partit ens
mereixen tot el respecte, però sempre
hem dit que seria preferible que els
partits madrilenys s'abstinguessin
d'actuar a Catalunya. La seva actuació
només pot ésser perjudicial. Aduec
reconèixer que, potser, no ha inter-
vingut mai a Catalunya cap partit
president per un home tan important i
tan afecte a les nostres coses. Però,
amb l'Estatut, la situació ha canviat.

Les adhesions poden ésser adreça-
des per escrit, amb indicació de nom,
professió, domicili i partit polític a
què s'hagi estat afiliat, al president
del Comitè Organitzador del Partit
Català d'Acció Republicana, don
Fausti Ballver, passeig de Gràcia, 132,
pral, Barcelona.

El Comitè Organitzador convocarà,
oportunitat, els adherits, per a tractar
de la constitució dels Comitès le-
gals i provincials o comarcals, i de la
del Consell nacional.

Estat Català acaba l'Assemblea

L'Estat Català, anomenat "de l'O-
lympia", va acabar, abans d'ahir i
mitj, l'assemblea interrompuda l'altra
dijumenge. Fou elegida nova directiva,
composta de Jaume Costa, president;
Sanyer, vice-president; Tarradellas,
secretari; i Nàñez, tesorera.

Presidí l'Assemblea, i tingué una so-
lemnitat de l'Assemblea fou l'acord de su-
perar els membres honoraris atés que
l'Estat Català canvia d'estructura per
convertir-se en partit.

A la memòria de Josep Puig i Esteve i Alfred Bertran

Tingué la màxima transcendència,
a desgrat de la infinitat de l'acte, la
cerimònia celebrada ahir al Cementi-
ri Nou, de col·locar rams i coronas de
flors a les tombes dels dos ex-presi-
dents del Centre Autonòmic de De-
pendents del Comerç i de la Indús-
tria, morts pel gener de l'any passat,
pocs dies abans de la normalització de
l'Estatut.

Hi assistiren representacions de
nombreuses entitats, la Junta directiva
del Centre i un gran nombre d'amics
i admiradors d'ambdós ex-presidents
difunts.

Davant la fossa de Josep Puig i Es-
teve, primer, i després d'Alfred Ber-
tran, foren dipositades coronas de
flors de la Junta directiva del Centre,
una altra del Gremi de Viants
de la mateixa entitat i un ram de
flors tramès pel

EL MILLOR NUMERO D'EL BE NEGRE

SURT AVUI

Llegiu-lo, i no podreu resistir la temptació de
comprar l'ALMANAC D'EL BE NEGRE 1932

d'assalt van haver de disoldre uns
grups—sembla que eren pacífistes dis-
sidents—que pel que es veu volien des-
torbar la sortida pacífica del públic.

Homenatge als màrtirs de Sarrià

Patrocina per la Penya de Vete-
rans Federals, diumenge es va cele-
brar una manifestació republicana, que
es dirigí al cementiri de Sarrià per
fer un homenatge als que sucumbiren
lluitant a favor de la primera Repú-
blica.

Hi figuraven representacions de di-
verses entitats. Un cop al cementiri, i
davant la tomba dels homenajats, pro-
nunciaren allocucions els senyors
Rosselló, que parlà a nom de la penya
de Barcelona; Bonastre, alcalde de
Masquefa; Robert, veterà de la Penya
Federal; un representant de la Propietat
de Sarrià, adherint-se a l'acte. Va cloure
els discursos, a nom de l'entitat organitzadora,
el membre d'aquella senyor Sala.

Tots els oradors foren aplaudits.

Maura jutjat per Companys

El "Full Oficial" ha publicat de-
claracions de Lluís Companys sobre

el discurs de Miguel Maura. N'ex-
treiem els paràgrafs següents:

"El senyor Maura és un gran tem-
perament polític. És, però, excessiva-
ment apassionat, i quan parla de l'Es-
tatut arriba fins al paroxisme.

Dóna una referència del compromís
de Sant Sebastià que és molt diferent
de la versió i abast que li donen els
altres assistents.

El Govern provisional de la Repú-
blica, on figurava el senyor Maura,
publicà un decret en el qual es reco-
neix l'existència de "Compromisos que
precedirien al desenvolupament de la re-
volució". Quins ren aquests compro-
missos? El Govern provisional va crear
la Generalitat com a un avenç jurí-
dic del compromís. Ensenya que fixa-
a les normes de procediment perquè
Catalunya manifestés en un Estatut
l'abast de les seves aspiracions.

No es pot dir que la minoria parla-
mentària catalana hagi manifestat im-
pacients. Sobre això el senyor Mau-
ra ens parla ara exactament com ens
parlaven els homes del règim monar-
quic: "No tindreu res més que allò que
us voldrem donar", i aquest és
un llenguatge que no podem entendre.
Per altra part, en el curs de la peror-
ració del senyor Maura hi ha coses
descarades i algun que altre mot gru-
xut. El senyor Maura al cap de mitja
hora de discursar, s'exalta i no en-
certa a dominar-se."

ELS MINISTRES D'AGRICULTURA I FINANCES A TARRAGONA

Els senyors Domingo i Carné i els Directors d'Indústria i Duanes assistiren a l'homenatge que els dedicà la ciutat

Els ministres de Finances i d'Agricul-
tura arribaren diumenge a Tarragona,
per tal d'assistir als diversos ac-
tes que s'havien organitzat amb motiu
de l'homenatge que la ciutat els
dedicava per iniciativa de la Cambra
de Comerç i amb la col·laboració de
l'Ajuntament.

L'homenatge també era extensiu als
directors d'Indústria i Duanes, senyors
Nogués i Berenguer.

L'homenatge que Tarragona dedica-
va als quatre tarragonins que han ar-
ribat a ocupar càrrecs preeminentes en
el Govern de la República, aconseguí
l'adhesió unànime de tots els elements
representatius i de la població que feu
acte de presència en tots els actes ce-
lebrats.

Amb l'express arribaren a Reus els
Srs. Carné i Domingo, acompanyats
del sotsecretari d'Agricultura i dels
seus secretaris particulars.

A l'andana esperaven els il·lustres
viatgers el director general d'Indús-
tries, Sr. Ramon Nogués; el director
general de Duanes, Sr. Josep Beren-
guer; el comissari de la Generalitat,
senyor Domènec Pinyana; l'alcalde de
Tarragona, Sr. Lloret i diversos re-
gadors; l'alcalde de Reus, Sr. Mari
Bages i moltes personalitats repre-
sentatives de diverses corporacions
oficials.

Seguidament, els ministres es van
dirigir cap a Tarragona, on a l'Ho-
tel Europa els esperava el governa-
dor Sr. Nogués i Comet i diversos
comissions que els van donar la ben-
vinguda.

A continuació, els Srs. Domingo i
Carné van fer diverses visites a es-
tablishments oficials i centres parti-
culars.

A dos quarts d'una de la tarda, els
ministres van fer llur entrada a l'A-
juntament.

Davant d'aquest edifici s'havia reu-
nit nombros públic, que els aplaudí
afectuosament.

La banda de música del Regiment
d'Infanteria número 18 interpretà
l'Himne de Riego.

Prop de la una, començà la recep-
ció, que va resultar brillantíssima.
Occupaven la presidència l'alcalde de
Tarragona, Sr. Lloret i el president de la Cam-
bra de Comerç, Sr. Boada, els quals
tenien a la seva dreta els senyors
Carné, Berenguer i governador sen-
yor Nogués; i a la seva esquerra els
Srs. Domingo, Valiente, Nogués i Po-
nyana.

La desfilada va durar més d'una
hora, i van passar fins a 116 comis-
sions i representacions d'entitats.

DECLARACIONS A LA PREMSA
EL MINISTRE DE FINANCES
S'EXCUSA, I EL SENYOR DO-
MINGO ES REFEREIX AL SE-
NYOR MACIÀ, A L'ESTATUT I
A LA REFORMA AGRÀRIA

Acabat l'acte, els periodistes abor-
daren els Srs. Carné i Domingo. El
ministre d'Hisenda es va excusar amb
els periodistes, i es va limitar a ex-
pressar la seva satisfacció per la re-
buda que els havien dispensat a Tarra-
gona.

El Sr. Domingo, a preguntes dels
reporters, es va referir a la seva comen-
tadíssima carta al Sr. Macià, i di-
gués que es ratificava en les darre-
res declaracions fetes a un col·lega de
Madrid.

Com sigui que els periodistes in-
sistissin en obtenir noves declaracions,
el ministre advertí que no està dis-
posat a emetre nous judicis mentre no

rebi la contestació del President de la
Generalitat.

Referent a l'aprovació de l'Estatut
de Catalunya es mostrà en extrem op-
timista. "L'Estatut — va dir — serà
aprovat, amb modificacions o sense,
però serà aprovat, perquè constitueix
un compromís del Govern. De no é-
sser així, l'equívoc seria gravíssim."

Afegí que la seva discussió se-
rà, sens dubte, cordial, enc que de-
pendrà també de l'actitud que a Catalu-
nya guardin determinats elements d'es-
querra que, per la seva lleugeresa
d'actituds, podrien originar molt bé
una reacció contrària a Madrid.

Un periodista preguntà si l'aprova-
ció de l'Estatut suposaria una nova
estructuració als partits polítics de Ca-
talunya, a la qual cosa el Sr. Do-
mingo va contestar afirmativament. No
obstant, remarca repetidament que les
esquerreres tenen a Catalunya i a tot
arreu, dintre de la democràcia, uns
postulats ben definits. Els qui els re-
bassin no es podran anomenar d'es-
querra, encara que així ho afirmen,
ja que pel contrari, més s'aproximen-
ran, en tal cas, a les dretes.

També es referí al projecte de re-
forma agrària, si bé va dir que no
volia profunditzar mentre no commu-
qués als seus companys de govern els
plans que té projectats. Per acabar,
va subratllar una vegada més que la
propietat privada, quan compleix els
seus fins socials, seria respectada i
defensada pel Govern.

BANQUET A L'AJUNTAMENT

A les dues de la tarda va tenir
lloc el banquet a honor de les per-
sonalitats esmentades que oferia l'A-
juntament i la Cambra de Comerç.

L'apat es va celebrar al saló d'ac-
tes de les Cases Consistorials.
Occupaven la presidència els home-
najat, juntament amb l'alcalde de
Tarragona, Sr. Lloret, president de la Cambra
Sr. Boada; governador civil Sr. No-
gués; president de l'Audència, sen-
yor Company i el comissari de la
Generalitat, Sr. Pinyana.

El nombre de comensals s'apropa a
dos-cents.

En haver acabat, l'alcalde de Tarra-
gona, Sr. Lloret, va fer el parla-
ment d'oficiament, amb sentides pa-
raules d'elogi a les persones dels ho-
menajats.

Fou molt aplaudit.

EL SENYOR MARCELLI DO-
MINGO DECLINA L'HOMENAT-
GE A TARRAGONA

A continuació es va aixecar el se-
nyor Marcel·lí Domingo, i li fou tri-
butada una ovació. Digué que dos homes
en la maduresa de la seva vida i uns
altres dos en plena joventut reben avui
l'homenatge del seu poble, en una ho-
ra històrica, plena de la responsabi-
litat de governar i aquest homenatge no
ho és a l'ambició satisfeta ni a haver
arribat a llocs de responsabilitat, puix
que si així fos, aquest poble fóra pe-
tit per haver engendrat fills tan dé-
bils.

Tarragona té una tradició romana i
a ella deu el seu sentit jurídic, així
com una visió clara de la realitat i
la seva capacitat per a la realització.
Els homes que s'asseuen en aquesta
taula per rebre el vostre homenatge,
posseeixen, per ésser fills de Tarra-
gona, visió clara i possiblement els
uns i els altres hem estat elegits per
ocupar els càrrecs que ocupem per
ésser fills de Tarragona i posseir una
visió clara de la realitat, ja que mai
crem ara no ha estat necessària la

ditat qualitat en un país que renais-
ca, puix que dament d'ells s'ha d'aixecar
i s'ha d'edificar en nous ideals tota la
vida d'un poble que ha de viure d'ac-
tut de la llei.

Tot ha de construir-se al nostre país
puix que tot està mal construït. Per a
reconstruir cal que hi hagi una bona
administració, puix que sense ella res
no podrà construir-se.

Els quatre homes avui homenajats
tenen a les seves mans l'economia del
país: l'Hisenda, l'un; l'Agricultura
l'altre.

Tarragona posseeix la mar i en ella
veiem sempre l'horitzó i la condició
del nostre esperit és mirar enfora l'ho-
ritzó i edificar i obrir mirant a la lu-
lunyània. Ai d'aquell que es fixa en
l'episodi diari i per ell es deixa es-
parar!

Aquest homenatge que ens oferiu a
nosaltres, més aviat l'havíem d'haver
ofert a l'ànima de Tarragona.

(Grans aplaudiments.)

EL SENYOR CARNÉ EXPLICA

PER QUÈ I COM ES MINISTRE

En aixecar-se a parlar el ministre
d'Hisenda, és acollit amb una estu-
diósica ovació.

Comença dient que tenia un deute
amb tots vosaltres, i era el deure una
explicació de la seva conducta, a vos-
altres, els de la comarca de Tarra-
gona, els meus paisans.

Després de recordar amb orgull el
seu origen tarragoní i de dedicar un
sentit record a la seva vila natal, va
seguir:

Us des d'una explicació del per què
sóc ministre. En temps de la monar-
quia em van oferir diverses vegades
una cartera, que sempre vaig refusar.
El novembre del 29, Alcalá Zamora
em va oferir una cartera del Govern
de la República, que no vaig acceptar
per raons particularíssimes. Pro-
clamada la República, em van pre-
sentat a diputat per la Generalitat pel
Vendrell, i en oferir-me un acte de
diputat a les Constitucions, vaig dir que
només podria admetre-la sempre que
fos per Tarragona, i vaig aconseguir
aquesta honrosa distinció.

Després vaig ésser requerit per Aza-
ña per a formar part del Govern, i
vaig refusar primer per estar com-
vençut que la meua persona no es
podia enlairar tant; però quan se'm
va parlar pel bé de la República, no
vaig dubtar a acceptar un càrrec tan
honros i difícil. La meua tasca en
aquest ministeri serà primerament la
liquidació dels malgastos de l'econo-
mia dictatorial i formar el primer
pressupost de la República, que ha
d'ésser la base del benestar d'Espanya.

Un míting anunciat "pro ensenyament en cas-
tellà" que resulta un acte de propaganda socia-
lista i un discurs de prop d'una hora del senyor
Cordero. — Incident i detinguts

Com ja havíem prèviament anunciat
se celebrà, diumenge, a les onze, el
míting "magne" organitzat per la Co-
missió "pro - ensenyament en castella-
no" i en pro del manteniment de l'en-
senyament en castellà a tots els cen-
tres docents de Catalunya.

Poc abans de començar es veien pel
mig de la sala grups diversos, i per
llurs components, de tendència oposa-
da, proveïts d'uns garrots no massa
tranquil·litzadors. Les discussions i dis-
putes, ja en grups compactes, ja iso-
ladament, feren promptament llur apa-
rició.

Aviat feren llur aparició els or-
adors, tres dels quatre que estaven
anunciats, els senyors J. Ruiz del Toro,
diputat socialista per Madrid; Al-
fonso G. Valdecasas, diputat de l'A-
grupació al Servei de la República
per Granada, i Manuel Cordero, di-
putat socialista per Madrid.

Entraren i ocuparen una llotja pre-
sidencial, passant per davant del pú-
blic, que se'ls mirava amb curiositat.
Una vegada apossats i fotografiats,
les discussions, que momentàniament
havien cessat, es reproduïren amb
brío, i, acte seguit, sonaren les pri-
meres bufetades, i es formaren com-
pactes grups d'esbatussadors d'amb-
dues tendències. Els que obstruïen el
míting i els que volien donar. Se
sentiren crits de totes menes, fins a
les nostres orelles ens arribà el de
"muera Cataluña". Els grups s'acla-
raren un xic, i aleshores, es cantà Els
Segadors. També un grup s'açotà a
la Presidència, i l'incorpò durant,
se'ls insultà. Aleshores continuaven
les batutes en una i altra banda de
la sala. Unes cadires baixaren del pri-
mer pis, sense que això reportés cap
dany a ningú, i unes altres feren
el mateix camí a la inversa, de baix a
dalt, sense tocar, tampoc, cap perso-
na.

De sobte aparegueren per la porta
uns sis guàrdies de seguretat, que des-
envainaren els sabres, perseguint els
que cridaven. Hi hagué corrideses
generals, i les portes no donaven l'as-
bast a deixar passar la gent. A fora i
al passadís de sortida es feren algu-
nes detencions, a requeriments dels
organitzadors, que deien: "aquell tam-
bié cantava los segadors". Val a dir,
però, que aviat els deixaren en lli-
bertat o bé a la mateixa porta o bé a
la delegació del carrer de París. Només
es retingué a uns quants.

Després d'això la sala recobrà la
seua normalitat, i a les butaques molt
poca gent, i això que es deixà entrar
a tothom, aleshores i adés.

Un representant de la Comissió or-
ganitzadora prengué la paraula, dient,
en començar, que els millors defensors
de la cultura catalana era el propi
Partit Socialista. Afegí que els que
anaven contra la cultura catalana eren
els pertorbadors. Parlà després dels
obrers esclavitzats, i manifestà la con-

En aquell moment semblava que la
candidatura de diputats per Tarra-
gona han sortit dos ministres i dos
directors generals. El que a mi m'és
referència, el monument de Beren-
guer per a la Direcció General de Duanes
no vaig fer després de buscar i no
trobar a qui millor que a ell podés
oferir-li-ho, i convençut que és l'ho-
me que em pot prestar el màxim ajut
per dur a terme l'obra que em pro-
poso.

Acaba dient que aquest homenatge
s'hauria hagut de fer amb més jus-
tícia després que cada un de nosa-
tres haguessim dut a terme l'obra
projectada i assolit dur a Espanya
l'esperit pràctic de Catalunya i en
especial el dels homes de les comar-
ques tarragonines.

Una ovació calorosa va subratllar
les paraules del ministre d'Hisenda.

L'advocat Sr. Foraster, en nom de
les comarques tarragonines, aixecà fi-
nalment la seva copa per felicitar els
homenajats.

Durant l'apat, la banda de música
del regiment núm. 18 interpretà se-
lectes composicions.

A l'acabament del banquet, el cor
"L'Ancora" cantà diverses peces de
concert, que van ésser molt aplaudi-
des.

Seguidament, els ministres i acompanyants
es van dirigir a la Cambra
de Comerç, on, després de visitar l'es-
tate social, van tenir un canvi d'im-
pressions amb els directius de l'es-
mentat organisme.

ELS MINISTRES, CAP A BAR-
CELONA I MADRID

Al cap-vespre, marxà en automòbil
cap a Barcelona, el Sr. Domingo, el
qual anava acompanyat pel seu secre-
tari particular i moments més tard va
sortir el Sr. Carné en direcció a
Reus, per tal de prendre l'express que
l'havia de conduir a Madrid.

EL SENYOR DOMINGO A BAR-
CELONA

Diumenge, a les deu de la nit, va
arribar en automòbil el ministre d'A-
gricultura. Es dirigí al domicili del
seu germà, Dr. Pere Domingo i es
retirà a reposar.

Ahí el Sr. Domingo no es va mou-
re del domicili del seu germà, i va
rebre comtadíssimes visites i esmor-
rà en família.

A la tarda va tenir algunes confe-
rències polítiques.

Amb l'express del vespre va marxar
cap a Madrid, pel Baixador del Pas-
seig de Gràcia.

Tingué algunes paraules per tractar
del problema religiós, i es declarà ro-
tundament anti-clerical, go que no és
el mateix, digué, que anti-religiós.
Ha de respectar-se aquells que, veri-
tadament, tinguin un esperit religiós,
no aquells que solament baseixin llur
creença en una fe cega. Atorga que els
que havien pertorbat el míting pot-
rien qualqueon a veure amb aquest
clericalisme. (Grans aplaudiments i
visques al Partit Socialista.)

Després de parlar de la premsa bur-
gesa, i fer l'apologia del socialisme,
que digué que és la "luz i esperança
de la humanitat".

Fou molt aplaudit i felicitat, entre
els primers que passaren a fer-ho. A
la llotja presidencial veíem el catedràtic
i ex-vice-director de l'Institut,
senyor Teodor Sabrás.

Uns senyors anaren a demanar con-
trària a Cordero, i els fou negada.

Un senyor cridà un moment al pú-
blic, i li féu veure les dificultats eco-
nòmiques amb què es troba la Comis-
ió pro-ensenyament en castellà; anu-
cià que a la porta hi havia una sala
i unes espatges en passarien una
altra. A l'hora de la liquidació — nos-
altres hi érem — s'havien fet cent
vint-cinc pessetes. A la sortida no
hi hagué cap incident.

ELS DETINGUTS FOREN ALLI-
BERATS AL VESPRE, DESPRES
DELS TREBALLS QUE FEU
EL RECTOR

Com queda dit dels detinguts en el
primer moment en quedaren nou fins
a la nit, que el doctor Serra Hunter
visità el governador, i, no trobant-lo,
anà a la Jefatura de Policia, on ges-
tionà llur alliberament. Tots els de-
tinguts, menys un, són estudiants;
havia afe els noms: Josep, Rafael i
Joan Vilacosta, Carles, Pijoan, Josep
Coca, Ramon Pijoan, Gassiot i Jo-

EL DISCURS DEL SENYOR MAURA

Explica la seva gestió ministerial, la seva disconfor-
mat amb el programa del senyor Lerroux, la neces-
sitat de la reforma agrària i els quatre punts de
l'Estatut de Catalunya amb els quals no pot passar
de cap de les maneres

Madrid, 10. — Al Cinema de l'Opera
ha pronunciat un discurs l'ex-mi-
nistre de la Governació Miguel Maura.
Mitja hora abans de començar la
conferència, els voltants de l'esmentat
cinema estaven plens de gent, que pre-
tenia entrar amb tot i no dur invita-
ció.

El cinema de l'Opera està comple-
tament ple, i són moltes les persones
que anaren a escoltar les paraules del
senyor Maura. Entre el públic, hi ve-
íem els senyors Sánchez Guerra
(Josep), Comte del Moral de Calat-
rava, Salvatella, Rodado Gil, doctor
Marañón, Josep Ortega i Gasset, Li-
adó, Martínez de Velasco, Manuel Sa-
jas, general Burguete, Agramonte, Os-
orio i Florit, García Molina, Mon-
teli, Pardo Urigallena, Manuel Pérez,
Leopoldo Palacios, Buendía, Recasens
i Sitges, Huesca, Hilario Pérez, Ta-
pia, Aysta i molts d'altres.

Per a beneir el canvi de règim —co-
mençà dient— n'hi hauria prou amb con-
templar el canvi que ha sofert la po-
lítica. Hom viu la política com no ho
està mai viscuda. Les classes con-
servadores que vivien apartades, avui
es mouen i s'estremeixen, i aleshores
extremes dretes avui m'induren anò-
nimament, sota el senyal de la Creu,
que és com entenent el sentiment del
catolicisme. Si sabés que passat això
haurien de tornar al seu ensopiment,
on anem?, contestaria: ¿On voleu
anar?, i a això vine.

Abans he de liquidar un deute de
cortesia. Fa prop d'un mes, el mestre
dels mestres, Ortega i Gasset, pronun-
cià un discurs en el qual m'altudi dues
vegades. Una, en afirmació, i l'altra,
en requeriment, i recollint la pri-
mera, he de dir que l'hora ja ha so-
nat, perquè fins ara República i Go-
vern eren una mateixa cosa, i esgar-
rapar aquest era atacar aquella; però
establerta la institució fonamental po-
dem, ja parlar amb plena llibertat, i
vaig a liquidar la meua responsabilitat
de gestió dins el Govern.

Declaro que accepto totes les res-
ponsabilitats que m'incumbien, menys
dues: les que afecten la crema de
convents i la tramitació de la qüestió
catalana. (Ovació.) Les accepto totes,
no per conformitat amb tot el que s'ha
fet, ans bé, perquè l'obra cal mirar-la
en conjunt. El Govern no significava
una cosa que regia sense més normes
que la seva pròpia voluntat, i tenia,
per tant, una flexibilitat que no pot
tenir un Govern normal sotmès a una
lleï rigida. Un exemple d'això és el
que ha esdevingut amb els Ajunta-
ments. Jo vaig ésser requerit perquè
s'anullessin les eleccions municipals allí
on es formulaven protestes; m'hi vaig
negar perquè em semblà una injusti-
cia i, a més, innecessària. Al·leguen
els que defensaven el criteri contrari,
el que feu Cánovas del Castillo l'any
1875, però es produïren els succe-
sos de maig, i davant d'aquella efer-
vescència, calia romandre impassible
davant una guerra civil a cada Ajun-
tament o anul·lar les eleccions, però
amb una condició, que no arribessin
les eleccions generals sense que prè-
viament hom haguess celebrat les
municipals en aquests Ajuntaments;
i així es féu. L'agitació la promo-
gueren els elements d'esquerra en
moments en què emparant el Govern
no hi havia ningú.

Anem a tractar de la crema dels
convents. Ni la vaig acceptar, ni
vaig guardar silenci; primer, perquè
em reservava davant els meus com-
panyos d'explicar la veritat quan po-

sep Figuerola. A tots els, han estat
imposades moltes de vint-cinc pes-
setes, llevat de dos d'ells que, per ha-
ver-se trobat tals d'injecció amb
gassos lacrimogens, han estat peno-
zats amb cent pessetes.

Els altres detinguts al matí, aleshores
que ho foren a la tarda, en anar
a veure, al "carcellero", a uns com-
panyos, hi estigueren breu estona.

UNA NOTA DE DIFERENTS
ENTITATS D'ESTUDIANTS

Reunits els delegats de les associa-
cions escolars sotsanants fan pú-
blics els acords següents:

1. — Ajudar la nostra protesta a
la dels companys que l'exterioritzaren
al míting "pro ensenyament en castella-
no", considerant provocatiu l'esperit
que l'anima i la propaganda que el
precedí.

2. — Considerant excessives les sanc-
cions als nostres companys detinguts,
ja que llur actitud fou simplement de
legítima defensa, i corresponent a l'ac-
titud violenta i agressiva am què fou
rebuda llur protesta.

3. — Felicitar a la massa no cata-
lana de la nostra ciutat que sap prou
que els seus drets són i seran sempre
respectats en tota llei que es doni al
poble català, i que, fent palpable la
més eloqüent reprovació en fer el buit
a uns senyors que pertorben la vida
catalana, i atempten els nostres drets,
es fan creditors al nostre més alt
respecte.

Agrupació Escolar de l'Acadèmia i
Laboratori de Ciències Mèdiques de
Catalunya. — Associació Catalana
d'Estudiants. — Esquerra Universita-
ria. — Associació d'Alumnes de la
Facultat de Ciències. — Agrupament
Escolar radicalista. — Unió d'Estu-
dants Catòlics. — Secció Universita-
ria de la Lliga Regionalista. — Agru-
pament Escolar de "Palestra".

forces al carrer i em fou denegada;
vaig trucar per telèfon a un dels
meus companys, i vaig reproduir
la demanda, que igualment fou de-
negada, posat que, segons deien, es
reunia el Consell a les del del matí.
A mitja arribà la notícia del primer
assalt, el del convent dels jesuïtes,
i m'assiniste, en preténse jo treure
la força al carrer, pronuncià aque-
stes paraules: "Tots els convents de
Madrid no valen tant com la vida
d'un republicà. Si la guàrdia civil
surta al carrer, jo dimiteixo." Aquest
criteri de no treure la força al car-
rer fou adoptat per la majoria dels
meus companys, i jo vaig presentar
la dimissió. Vaig fer veure als meus
companys que aleshores es ventilava el
crèdit d'Espanya a l'exterior, i vaig
actuar com pugué per salvar allò que
bonament era possible. En arribar a
casa, vaig escriure una carta al Pre-
sident, on insistia en la meua dimis-
sió; però persones per les quals
sentí molt de respecte, em desen-
ganyaren de transmetre aquesta llei-
tra. A les deu de la nit em reuní
amb els meus companys, i el pano-
rama havia canviat totalment, car
vaig veure que predominava el cri-
teri que allò que passava havia de
canviar; aleshores vaig fer una pro-
posició, que perquè jo continués en
el càrrec havia d'ésser acceptada.

Jo tenia la creença que l'ocorre-
gut a Madrid s'entendria a les pro-
vincies, i vaig passar la nit parlant
amb els governadors; la major part
d'ells compliren amb el seu deure
ajudats pels republicans i socialistes,
on, agrupats en guàrdies civiques,
feren el paper de la Guàrdia civil;
però d'altres, i algun com el de Ma-
laga, les autoritats civil i militar de-
mostraren no tenir la noció de digni-
tat del càrrec, i a més cometeren
la felonía de no dir-me res dels suc-
cessos. Al Consell de la tarda vaig
presentar les condicions per tal de
continuar en el càrrec: primer, des-
titudió de les autoritats que no com-
pliren amb el seu deure; segon, com-
pleta llibertat en la qüestió de l'or-
dre públic, de la qual cosa en dona-
ria compte als meus companys un
cop jo hagués pres les determina-
cions necessàries. I a aquestes dues
proposicions s'hi uní una molt digna
d'agrair, del President del Consell,
que diu que tot i declarat l'estat de
guerra, la direcció de la qüestió de
l'ordre públic la portaria el ministre

l'economia espanyola pateix un colapso gravíssim?

La primera condició perquè es pugui portar a terme els avenços de sentit socialista, és que almenys estigui davant una economia nivellada.

Restat fora del Govern la gran força del Partit Radical, amb el seu cabdill al front, al qual ha vingut a afegir-se el prestigi de Melquíades Álvarez i de les forces que el segueixen. Aquest fetu una crida als homes governamentals perquè passessin al costat del cabdill radical, i com jo em considero governamental em senti aïllat, no per la força, que no en tinc cap, sinó perquè sóc governamental fins al moll de l'os. (Rialles.) La posició del senyor Lerroux és, en realitat, aquesta. Jo estic disposat a governar, però no amb aquestes Corts. Primera reflexió: No es pot governar amb unes Corts que teneu al seu darrere la força que donen cent diputats. Quan anava per Espanya en campanya electoral era amb la pretensió de reunir vots per governar, vots que el poble em donà perquè governés. Dir que no puc fer-ho amb aquestes Corts, és tant com demanar que per a governar cal dissoldre-les, i això és tant com demanar a l'opinió un vot de confiança per emparar-se per cinc anys; però també quin rumb? Al Pol o a l'Equador?

Davant el silenci del senyor Lerroux, em cal dir el programa del Partit Radical per saber a què ens hem d'atendre. Heus ací: Ensenyament laic i gratuït, dissolució de les ordres religioses, prohibició de l'ensenyament als religiosos, expropiació de terres, etc.

Declaro, senyors, que això no em resulta. (Oració.) En oposició a aquest programa, el senyor Lerroux ha anat per Espanya parlant en un to conservador i de vegades ultra dretista, i per altra part, ha defensat a les Corts, amb entusiasme la seva minoria, el panorama del programa radical i, a més, ha votat la Constitució. Quan Melquíades Álvarez demana ajut al senyor Lerroux per estimar que representa l'ordre i l'autoritat, em cal dir que els seus principis no poden estar vinculats en un home, perquè han d'ésser comuns a tots els partits i perquè són poc bagatges per aquests cinc anys de Govern. El senyor Lerroux té la necessitat de dir on està, perquè sapiguem tots a què atendre'ns, i que parli d'una vegada sobre si es pot anar amb els radicals o si cal anar amb els conservadors.

Jo tinc un problema a resoldre, perquè no he passat dotze anys conspuir ni m'he acomiadat dels meus afectes carissims pel sol plaer d'estar a un i altre costat de les fronteres. Jo he somniat en una nova Espanya, una Espanya gran, i veig organitzades les forces d'esquerra, i veig igualment organitzada la classe conservadora. Dissoltes les Corts, com quedarà aquest estat? Jo no tinc temperaments de cabdill, i declaro que començo a canviar els que vulguin que en segueixin, i des que vouré al meu costat una persona de prestigi, però amb la mateixa fe que jo, passaré immediatament a ésser el segon, el quart o el que sigui. Per això requereixo una minoria que ha demostrat la seva fe republicana d'homes nets perquè vinguin, no amb mi, sinó al meu costat, ara que estan acobats per l'obligada absència del seu cap, i recomencin també aquests diputats aïllats independents, perquè vinguin amb nosaltres.

Ja anem a parlar d'un programa pràcticament. No estic conforme amb l'opinió de l'administrador Ortega i Gasset, que la paraula conservador està antiquada en aquests moments. Hi ha moltes coses a conservar, primer la República, fent que no sigui una cosa ineficaz, sinó per a tots els espanyols, tretant la del vedat tancat dels republicans del 14 d'abril. d'aquells republicans que el 14 d'abril no els veíem enlloc. Cal conservar, també, la unitat nacional, que està a punt d'omplir-se a fons per la força d'uns i la feblesa d'altres. Cal conservar l'ordre social, que ara està passant per una ofensiva difusa.

La missió d'aquesta classe conservadora és la d'ésser frc, que és tan important com el motor, actuant amb esperit liberal i obert, però a poc a poc.

L'article 125 de la Constitució marca les normes perquè sigui modificada, d'ací a què hom arribi a unes Corts, haurem experimentat el que aquesta Constitució porta a dins, i voldria ésser profeta en dir que quan arribi el cas veurem que articles molt combatuts no han de modificar-se, i en canvi, hauran d'ésser tocats d'altres que no han preocupat ningú.

En front del govern ens hem de

mantenir en una oposició franca, però governamental, principalment en el que fa referència a mantenir el prestigi del poder públic i a l'estabilitat del règim. No em veiguen al règim de silenci que s'ha format al voltant de l'Estatut català. A redós d'aquest silenci, va l'Esquerra Catalana trobant avui un concepte, demà una declaració, jo no em resigno. El silenci ha terminat, perquè jo sol em basto per a descobrir el vel.

El comodi ha estat el Pacte de Sant Sebastià, que no ha determinat res de veritat, i al qual valdria a referir-me. Es convocà a Sant Sebastià una reunió amb l'objectiu objecte de posar d'acord les agrupacions republicanes per a una acció conjunta revolucionària i a aquesta reunió s'acordà prèviament que es celebrassin alguns grups catalans, el d'Acció Catalana, de Nicolau d'Olivier, i el d'Acció Republicana, de Rovira i Virgili, i el d'Estat Català, del senyor Macià. Al poc temps de començar la reunió, el senyor Carrasco i Formiguera plantejà una qüestió prèvia. Als catalans no els importava el canvi de règim si amb ell no arribava la independència de Catalunya. Els que em coneixen i saben el meu temperament, comprendran fàcilment que em veig enervat i empenyut un violentíssim diàleg contra el senyor Carrasco i Formiguera. Varen transigir a través de la discussió, i s'arribà a aquesta conclusió: Catalunya mantindrà l'"statu quo" sense prendre's res per la seva mà; els Ajuntaments formarien un Estatut, que seria aprovat plebiscitàriament. Aquest Estatut aniria a les Corts, i Catalunya acceptaria íntegrament el que les Corts votessin. El pacte fou des del primer moment incomplet pels senyors de Barcelona. Proclamada la República a Barcelona, unes hores abans que a Madrid, ha estat aquest fet fonamental perquè el senyor Macià digui que la unitat de Catalunya s'opera abans de proclamar-se la República a tot Espanya.

La meua lluita contra el senyor Macià no ha tingut un moment de repòs: primer, tractava de nomenar els governadors, i els vaig nomenar jo; després, volgué intervenir els expedients dels Ajuntaments, i tots varen venir a Governació; després provà d'intervenir en les qüestions de treball, i m'hi vaig oposar terminantment, i també en les de Sanitat, hi he tractat jo. I així hem estat els mesos. Jo no sé les causes de certes debilitats que la figura del senyor Macià inspirava a certs homes de la República.

Veiem quina ha estat la causa de la debilitat que inspirava la figura de Macià, i no és altra que la popularitat que el voltava en els primers moments, la qual cosa feia que tothom li retés acatament. Voltat de l'Esquerra Catalana, semblava l'arbitre de Catalunya, i jo deia, davant els companys de Govern, que això passaria com un meteor i vulguí Déu que no sigui un terratrèmol.

El cas és que, per unes hores de diferència, el senyor Macià es disposà a no complir el pacte de Sant Sebastià. Mantingut amb mi unes relacions violentes en les quals s'arribà fins a la interrupció de les comunicacions telefòniques i Macià aconseguí dels Ajuntaments un Estatut redactat, un Estatut que passà per un plebiscit que ha estat una de les més grans farses nacionals que hi ha hagut a Espanya. I vingué a Madrid. Doncs bé, l'Estatut és aquest. En el preàmbul afirma que Catalunya és un Estat de Dret i aquest preàmbul el meu vot en contra. Després diu que pertany a la Generalitat la fixació de les facultats del poder de la República i les que es considerin indispensables per al govern de Catalunya. Es a dir: que Catalunya predrà el que necessiti i deixarà a Espanya el que li sobri.

Més endavant hi ha un paràgraf en el qual diu que Catalunya vol que Espanya s'estructuri en forma semblant a Catalunya, acceptant-se els Estatuts on siguin aprovats. Es a dir que vol que Espanya faci el que a ella li sembli. O sigui, que problema un Estat sobirà que cedirà a un altre Estat tots els seus drets i davant d'aquest Estatut quina és la posició dels partits polítics?

El grup de l'Esquerra Catalana declara que no consentirà que es tregui d'aquest Estatut ni una sola coma, i el senyor Macià, en les seves recents declaracions, adverteix que l'Estatut s'implantarà encara que no l'aprovin les Corts.

Si l'Estatut de Catalunya es planteja en aquesta forma, ja és perdut, perquè Macià no representa Catalunya, ni l'Esquerra és altra cosa que una "pandilla" d'amics que s'ha fet mestressa del Poder de Catalunya.

Suposem que l'Estatut és la voluntat de Catalunya; suposem, també, que les Corts l'aproven, aleshores condicions; doncs no podria implantar-se, perquè els electors no han donat el vot als diputats perquè fraccionin la pàtria. I si les Corts hi accedissin, el poble tindria raó, no per declarar-les fàccies, sinó per declarar-les traïdores. (Aplaudiments.) Caldria fer noves eleccions per preguntar al poble espanyol si vol o no vol cedir un territori. (Aplaudiments.) Per aquest camí no anem enlloc més que al daltabaix.

Posició del cap del Govern vis a vis de l'Estatut. Diu que és un plebiscit, perquè ja és la Constitució, i que en aquesta estan enyalades les concessions que es poden fer, i jo dic que no, perquè quan es discuteix la Constitució se'n tapava la boca dient que calia evitar que la Constitució obturés l'Estatut.

Jo declaro que essent autònoma i partidària de la màxima descentralització, evitaré que prevalguin aquestes quatre punts:

L'article primer. Es declara a Catalunya un estat autònom. Això no pot ésser.

En l'article 13 es lliura a Barcelona l'exclusiva de l'ensenyament. Això tampoc (grans aplaudiments.) Això equival a dir que l'Estat faci cessió de la seva missió més sagrada. No es pot parlar de cultures catalana, ni gallega. La cultura ha d'ésser espanyola. (Grans aplaudiments.) Si vol Catalunya ensenyar, que ensenyi el que vulgui, però l'Estat és el que ha d'ordenar i dirigir la Instrucció pública.

Tercera. L'Estatut declara que l'ordre públic correspon a Catalunya i que la Generalitat podrà requerir l'auxili de l'Exèrcit de la República. Això vol dir que es converteix a Catalunya en un territori, on tot el que vulgués entrar o sortir tindria l'ajut de l'Estat Català. De manera que tot l'ordre públic a càrrec del senyor Macià i quan hi hagués una extralimitació per part de les autoritats catalanes seria precis una guerra civil.

L'ordre públic ha de mantenir-se l'Estat, perquè l'autoritat és una. No pot convertir-se a Barcelona en un paradís a canvi de que infecti Espanya d'anarquia o que es converteixi a Barcelona en un lloc inhabitable per la incompetència dels que la governen, cosa fàcil, perquè ha estat a la vista.

Quart extrem. La Hisenda pública, lliurant a Catalunya les contribucions directes. Tampoc pot ésser, perquè això és lliurar l'essència mateixa de la sobirania. La primera funció d'un Estat sobirà és la imposició de tributs i això sol significar en traspàs per a desorganitzar la vida nacional. Hem de discutir detingudament tota aquesta extrema i en aquests quatre que he assenyalat sóc totalment intransigent, però, de més a més, anuncio que si el plebiscit de Catalunya ha de resoldre's i es resol d'aquesta forma haurà produït la pau a Catalunya, però a Espanya no hi haurà pau ni un minut, perquè ho he de procurar jo amb les meves campanyes, perquè no prevalgui.

Si les Corts volen, com pretenen, que es resolgui el problema per tranquil·litat d'Espanya, no serà així, perquè jo aniré a predicar per tot Espanya el contrari. Jo m'adreçaré a aquestes classes de Catalunya que han emparat en la seva missió el senyor Anguera de Sojo, al qual tinc en gran honor d'haver nomenat governador de Barcelona, perquè posin de manifest si elles poden continuar la postura absurda del senyor Macià.

Esmenta després el senyor Maura la reforma agrària, i diu que aquesta reforma és una necessitat nacional, puix que mentre hi hagi un sector que no disposi del que calgui per a menjar, no hi haurà pau. És evident que hi ha regions a Andalusia, a Extremadura i a la Manxa on els camperol no poden menjar, i la situació d'aquesta gent s'ha de resoldre. És evident, també, que la reforma agrària portaria en ella mateixa un atac al dret de propietat, perquè no hi ha Estat que tingui cabals suficients per a implantar-la; però cal que la reforma es porti a la pràctica, arrojada per tal que no ataquí la propietat per atacar-la. El projecte que es portà a les Corts i que fou retirat, era una cosa absurda. S'ha de donar eficàcia a la reforma tenint en compte que si el problema fos de zones de regadiu, seria senzill i més econòmic en el primer establiment. L'assentament seria millor en tres hectàrees de regadiu que en trenta de secà. En assentar les famílies s'ha d'evitar que es converteixin en esclaves de la terra. Han de tenir el que calgui per tal de viure folgadoament. A Espanya l'assentament col·lectiu és impossible, perquè manca el temperament cooperativista. Es podria fer l'assentament col·lectiu d'acord amb els propietaris, als quals, de moment, s'imposaria un sacrifici que a la llarga no ho seria. Amb allò que no es pot continuar és amb l'actual sistema de misèria del camp. S'ha d'acabar amb això.

No es veritat, però, que la reforma agrària sigui una solució per al problema de l'atur, encara que a la llarga ho pugui ésser; avui per avui són dues coses diferents.

Entenc que les lleis que, segons la Constitució, han de votar-se, per a les relacions entre l'Estat i l'Estat, afecten els interessos de l'Estat, i encara que això no fos, nosaltres demanàrem al Govern que aquesta liquidació de béns de l'Estat s'efectués amb l'entusiasme i per mitjà d'un Concordat, perquè els interessos espirituals de la majoria dels espanyols mereixen tant de respecte com la tarronja de València i la ceba d'Almeria.

Jo en aquest moment declaro que per a formar part d'un Govern, o bé formant-lo jo, faria qüestió closa la negociació amb Roma.

La missió de les forces conservadores de la República seria ara que les lleis votades afectessin la consciència nacional.

El defecte dels seixanta anys de monarquia ha estat que la rotació legislativa, tan verginosa, estigués en desacord amb la consciència nacional i fos una farsa el sufragi universal, la llei del jurat i moltes d'altres de consciència civil; com també ho ha estat el copament de funcions, puix que mentre els conservadors legislaben els liberals consolidaven.

En aquesta nova etapa política, perquè el poble pogués assimilar la llei, és necessària la reorganització de l'Administració, de l'Economia i de les Finances. Aquesta reorganització de l'Administració ha d'afectar principalment a tot, a l'Economia, a la Hisenda i a Governació, sobretot als governadors. Fins la força pública està desorganitzada. Els governadors han d'ésser funcionaris públics amb unes finalitats administratives, desconectant les funcions d'ordre públic per donar-les una unitat de comandament; és clar que depenent del Ministeri de la Governació. Cal reformar, també, la Guàrdia civil, puix que es troba igual que quan fou creada; cal fer-ho, però no ara, en aquests moments en què la seva autoritat es troba en entredit, perquè seria un crim de lesa pàtria.

Cal apropar els polítics i els tècnics. Ho dic jo, queestic fart de sentir-me dir que sóc un home que no sap res de res. La vida d'un home és tan curta, que no pot aprofundir ni en una sola disciplina. Per això els polítics veuen les coses en conjunt, i els tècnics estudien pràcticament les qüestions. Abans, els polítics es movien dels tècnics, i aquests menyspreaven la política. Hem també de reorganitzar la política cercant la col·laboració d'homes capacitats a les províncies, connektors de flurs problemes.

L'onador s'adreça al senyor Ortega i Gasset, i diu que des d'aquest moment el seguim en la seva crida per aquest Partit Nacional que ha d'ésser com una federació de partits sota un programa prèviament establert i amb bandera desplegada. Jo us dic que sempre he hagut d'anar pel món obrint-me pas amb els colzes.

El senyor Ortega i Gasset s'ha vist enllestir a les regions en un bonic aeroplà niquelat. Hem d'anar cap a la prosperitat de la pàtria, no hi anem, però, massa de pressa, i així ens trobarem tots dos.

En acabar el senyor Maura el seu discurs, fou objecte d'una gran ovació; així mateix, fou interromput mantes vegades durant la peroració pels aplaudiments del públic. El discurs durà dues hores i mitja.

VIDA SOCIAL

La supressió de personal intern al ram de l'alimentació

La Unió Ultramarina, entitat integrada per dependents del ram d'alimentació, recorda a tots els patrons que encara tinguin algun dependent intern que no oblidin que la brigada d'investigació social, que es preocupa de fer complir l'acord de la supressió total del treball de vida interna, serà inflexible en el seu deure en cas de trobar un dependent al qual no se li satisfaci ço que la llei té establert.

Vaga a les fàbriques Debray, S. en C.

El garent de la fàbrica d'esmerils dels senyors Debray, S. en C., situada a la carretera de Ribes, barriada de la Trinitat, denuncià a la policia els seus temors que ahir en començar el treball a l'esmentada fàbrica i per haver estat acomiadat el novembre últim el delegat del Sindicat Únic, Francesc Miquel Serrano, es presentessin elements a impedir que entrenessin al treball.

En efecte, ahir al matí es presentaren, junt amb els obrers de la casa uns 14 individus, que s'ignora qui són, els quals penetraren a l'esmentada fàbrica i obligaren els obrers a abandonar el treball.

Anunci de vaga de l'art fabril i tèxtil

Ha visitat el governador el Comitè de relacions del Sindicat de l'Art Fabril i Tèxtil, per anunciar-li la presentació de l'ofici de vaga de totes les fàbriques del pla de Barcelona, per no haver arribat a un acord amb els patrons.

El governador convocarà les parts litigants per veure si durant aquests dies i abans que vagin a la vaga es pot trobar una solució.

A CLORET DE MAR (GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CAMPENAR" per a malalts nerviosos, mentals i psicòmatis. Telèfon 10. Mèdics directors: Dr. DOCTOR M. BERNAT I CARRERAS. Per a informes, dirigiu-vos a la clínica o a BARCELONA, als dependents, de quatre a set de la tarda, al carrer de Pelajo, núm. 62.

Informació universitària UN MITING REVELADOR

En un altre lloc de la nostra edició donem ja compte de la celebració del miting de l'Iris Park.

Queda ja relatats els incidents i avants que es promougueren de fàcil considerable fins que arribaren les forces de seguretat, no guàrdies d'assalt com es digué en algun diari, sinó guàrdies de seguretat que maniobren perseguint a tot aquell que hom els deia que havia cantat els segadors amb entusiasme. Però no és ben bé això el que ara ens interessa. Més aviat el casu des d'ací remarcar la transcendència i certes característiques que presenta el miting, que davant d'uns centenar de persones pogué donar-se amb tota la tranquil·litat d'aquest món.

I heus ací el primer aspecte, fortament interessant a remarcar i que demostra fins a quin punt es pot lamentar que es produïssin els aldarulls abans de començar l'acte, puix que si aquest s'hagués donat sense cap mena d'escàndol, l'efecte produït hauria estat més clar, més destacat en la seva pobresa. Una vegada foragitades les persones que feien xivarri quedaren a la sala unes dues-centes persones. Hi arribava a fer fred. Tothom romania amb l'abric posat i fins i tot amb la solapa aixecada. Si miràveu l'efecte de la sala de ball des del lloc dels oradors, dalt de les lloges del primer pis — com nosaltres ho fèrem — sentíeu una sensació de buit que us corgelava.

En el públic hi abundava l'home iet, en bona part estava integrat per un sector de senyors, el més fàcil d'identificar entre tots els que es passegen pels carrers. No cal dir, doncs, que aquest d'estudiant no en tenen una gota de res. Però és que hi ha més: d'entre els pocs estudiants que restaven entre el públic no serà ni de bon tros excessiu afirmar que uns quants d'ells, un petit tant per cent si voleu, no se sentiren ni poc ni molt identificats amb els oradors: eren simples oients o curiosos.

Interrogació brolla sola: i, doncs, on eren tots aquells centenars d'estudiants de "tots els centres de ensenyança" que per tot de diaris d'ací, i molt més de fora d'ací, es deia que signaven aquell manifest a "Espanya entera"?

On són — repetim — tots aquells companys nostres que es diu que s'han adherit per centenars a les "Juventudes socialistes i a una entitat que pomsament s'intitula "Casa de España"?

Una cosa queda ben clara per sobre de tot. Que els estudiants que volen el que a través del tel·lufonista i olla, propugnarne nels oradors són en una quantitat írisbòria, risible més aviat.

A aquests senyors els podríem fer una advertència per a quan es proposi organitzar un nou miting. No cal que es preocupin de cercar aclarats

disputat de la Ceca o de la Meca perquè vinguin a parlar; més bé serà necessari incloure en el programa, entre parlament i parlament, algun número de ball a fi d'atraure d'una manera o altra la gent.

També podríem parlar — per fer-ho d'una altra cosa — del que digueren els oradors. Gairebé no caldrà. Dels tres diputats, dos d'ells feren uns discursos de propaganda socialista cent per cent sols per accidents, alguna vegada, deixant veure amb impudor la seva desconexió del problema que ens afecta es digué quelcom de l'ensenyament en castellà, sempre, naturalment, en interès de la pròpia Catalunya.

Doncs bé: Cordero i Ruiz del Toro són socialistes madrilenys, i com a tals parlaren, el primer prop d'una hora. Valdecasas és de l'Agrupació al servei de la República.

Doncs bé: Cordero i Ruiz del Toro, als nostres ulls, agafaven el relleu de socialistes — ho hem repetit — quan parlaven del seu programa i explicaven llur conducta a les Corts. De manera semblant diríem de Valdecasas. Quan parlaven de la Universitat, però, ràpidament se'n acendia la memòria unes paraules recentment escoltades de Nicolau d'Olivier. Ells segueixen tenint una mentalitat monàrquica. Són veritables monàrquics de la vella escola. La sobirania que volien imposar no es diferencia — sols en l'origen — de la que a nosaltres nosaltres — fins de la divinitat — atribueix un subjecte en ple règim oligàrquic.

El més jove d'aquests diputats es lamentava com un jeremies de poc preu que en el redactat de l'article 50 de la Constitució hi hagi un tros que digui: "El estado podrá mander o crear en ellas — a les regions autònomas — instituciones docentes de todos los grados, en el idioma oficial de la República; a desgrat de la seva proposició, doncs, el formava part de la Comissió redactora, que daia mantendrà, així, en imperatuu.

Per què esmentar més exemples de coses semblants que en tot moment eren rebordes amb aplaudiments i uns "Vivas al Partido Socialista" que feien vibrar de satisfacció l'esbullit biell del senyor Cordero?

Un detall significatiu només. Els senyors Folch Caldevia i Juanaola molt atentament pregaren del senyor Cordero vulgués tenir una controvèrsia amb ell a l'Ateneu d'ací, del de Madrid on allà en vulgués, si més no, una mera conversa particular a qualsevol hora i lloc. El senyor Cordero, molt amablement, defugí en un principi d'ella.

El colofó el posà un acompanyant seu, personatge molt curiós: "Control versia... A lo suyo, señor, a lo suyo. No podemos gastar palabras por tan poca cosa."

CARLES SENTIS

ELS TRIBUNALS

HAN ESTAT DETINGUTS ELS SUPOSATS AUTORS D'UN ASSASSINAT A BADALONA

Per la policia foren detinguts al barri xinès Josep Guàrdies González (a) "el Moro", dit també "Mahomed Ali-Ben Kade"; Miquel Martínez Cantarell, i Miquel Marín de la Mata, als quals se senyalava com a suposats autors de l'atracament de què foren víctimes els cobradors de la casa Montal i Fita, de Badalona, ocorregut el dia 19 del passat mes de desembre, fet en el qual fou assassinat un dels dits cobradors.

S'omoderaren de 17.000 pessetes.

Els detinguts han negat llur participació en el fet.

Un d'ells declarà que el dia que ocorregué el fet es trobava pres governativament, i havent estat comprovat aquest extrem per la policia, fou posat en llibertat en rebre-li declaració al jutjat.

Els altres dos han ingressat a la presó, a resultes dels esbrinaments que han de practicar-se.

HA INGRESSAT A LA PRESO L'AUTOR DEL PARRICIDI DE DISSABTE PASSAT

Ha estat detingut i posat a disposició del jutjat Manuel Peinado Sánchez, autor de la mort del seu pare, per agressió ocorreguda dissabte passat.

Ha correspost instruir el sumari en relació amb aquest fet al jutjat de l'Oest, secretaria del senyor González del Camp.

El detingut ha confessat el seu delictu, i digué que es barallà amb el seu pare per assumptes familiars i d'interessos, i que, havent estat agredit, per a defensar-se prengué un ganivet i fou quan li causà les greus lesions que determinaren la seva mort.

El jutjat ha dictat autu de processament i presó sense fiança contra el detingut, que ha ingressat a la presó.

UN QUE VOLIA TREURE LA RIFA SENSE POSAR-HI

Quan es presentà a l'Administració de Loteries del carrer de Ferran a cobrar un dècim premiat, fou detinguda Mercè Martínez Barba.

Havia estat denunciada la sortració del dit dècim pel que l'havia adquirit a l'Administració. La detinguda manifestà que li ha-

via fet present del dècim un amic seu que no està actualment a Barcelona.

DILIGÈNCIES DEL JUTJAT DE GUÀRDIA

El jutjat de la Universitat, secretaria d'En Rafael Claveria, instruí durant la guàrdia que acabà ahir, les ptes. 32 diligències. Ingressaren als calabossos sis detinguts.

L'ha substituït en la guàrdia el jutjat de la Barceloneta, secretaria del senyor Pascó.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Pobresa. Na Maria Badia contra N'Euseu Roure i advocat de l'Estat. Menor quantia. Riu Vilalta Gaspar contra Na Maria Gofill.

Sala segona. — Incident. En Francesc Armengol contra el fiscal.

Demanda de responsabilitat. Na Enriqueta Torrent contra En Joan Comella.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Dos orals per tinença d'arma i atemptat contra Joan Papayre i Cebrià Caño.

Secció segona. — Tres orals per temptativa d'estafa, lesions per imprudència i coaccions contra Agustí Nells, Frederic Schoenfor i Lluís Sellés.

Secció tercera. — Dos orals per usurpació de patent i furt contra Màxim Mates i Manuel Llitran.

Secció quart. — Un incident.

XV Exposició-Concurs de Canaricultura

Novament la Societat Canària de la Cria del Canari, de Barcelona, es prepara a celebrar el seu certamen canari de tots els anys, amb la XV Exposició-Concurs de Canaricultura.

Aquesta festa, que cada any assolí un èxit falaguer, i ha esdevingut tradicional, tindrà lloc, com de costum, a l'Hiver-nacle del Parc de Barcelona, l'exposició de canaris (dijumenge dia 7 de febrer) i el diumenge anterior (dia 31 de gener), se celebrerà a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre el concurs per a la classificació dels canaris de cant flautia inscrites per a prendre part a l'esmentada exposició.

El Foment de la Cria del Canari, desitjant donar a la seva XV Exposició-Concurs de Canaricultura les màximes garanties d'èxit, ha estudiat amb tota cura i ha establert les següents bases:

1.ª Podran prendre part com a expositors tots els aficionats, siguin o no siguin socis, essent indispensable per als primers estar al corrent del pagament al moment d'inscriure llurs canaris, i per als segons serà necessari que paguin una peseta per gàbia, com a dret d'inscripció.

2.ª Solament tindran dret a premi els expositors socis que presentin llurs canaris proveïts de les anelles que els foren facilitades per aquesta Societat, i que prèviament les haguessin controlades.

3.ª Els expositors no socis solament tindran dret a diploma. Es trobaran en cas anàleg els que siguin socis i no presentin llurs canaris en les condicions que se citen en la base anterior.

4.ª Els expositors quedaran classificats en dos grups, essent anomenat el primer Concurs Oficial i el segon Concurs Lliure. Quedaran inclosos al primer Grup els que es trobin en les condicions que establíen les bases primera i segona, i al segon Grup els que es trobin en la forma que s'estableix a les bases primera i tercera.

5.ª Es procurarà que el Jurat qualificador estigui compost per senyors que no siguin socis d'aquesta Societat, i correrà a llur càrrec les classificacions en forma exclusivament proposada per ells, actuant completament sols.

També podran disposar dels membres que componen la Comissió organitzadora, nomenada a l'efecte, la qual quedarà ensem encarregada de la recepció, cura i lliurament dels canaris al local i els dies i hores que s'anunciarà oportunament.

6.ª S'estableix amb categoria de primer premi per a totes les races, la Medalla amb l'ensenya de la Societat, destinant els altres premis a categories successives,

INFORMACIO DE MADRID

EL DIA POLITIC A MADRID

(Informació del nostre redactor-corresponsal)

El dia no ha estat pròdig en esdeveniments polítics. Com cada diumenge, la vida política de Madrid estava gairebé paralitzada. Tanmateix no han mancat temes de conversa.

Encara no s'ha escaït la inquietud que els infortunats fets de la darrera setmana havien desenvolupat. Entorn d'aquells esdeveniments, i malgrat les enèrgiques i franques manifestacions del senyor Asaia, la fantasia popular ha vist aixecar-se l'ombra d'una nova Dictadura. Els elements de dreta, esgerrats pels recents disturbis, veuen en el senyor Lerroux una esperança de salvació, o sigui el dictador civil que els desitgen.

Un altre tema de comentari és la conferència del senyor Maura, tant pel que té d'antiferruixisme com pel que té d'anticatalanisme. Aquest segon aspecte del seu parlament és digne de remarcar. No és el mateix que un partit catalanista es dediqui a combatre, dintre Catalunya, un altre partit de masís diferent, que el fet que un polític de la significació de Miquel Maura combati

l'home que, malgrat els partidismes, representa visiblement el nostre poble. Es per aquesta diferenciació que l'actitud de Maura ens ha perjudicat, car la gent d'aquí no s'adona que sols ha combatut un home i un polític de casa nostra, ans bé es deixa arrossegar, com en els temps monàrquics, per la via de la incomprensió i de l'odi.

Finalment, la lletra de Maura Domingo al senyor Macià és el tercer tema d'actualitat. Ha produït veritable sensació, però no és tan perjudicial per a Catalunya com el discurs de Miquel Maura, perquè té una claredat que fa impossible l'equívoc. Tanmateix, no han faltat comentaris que han començat la lleugeresa de generalitat.

Tot això demostra que, en el moment actual, el millor servei que els polítics catalans residents a Madrid poden fer a Catalunya és no parlar-ne fins que la discussió de l'Estatut no sigui inclosa a l'ordre del dia del Parlament.

ARTUR PERUCHO

L'AGITACIO D'AQUESTS DIES

El senyor Esplà informa la premsa

Madrid, 11. — El sots-secretari de Governació en rebre els periodistes aquesta tarda els ha manifestat que a Sant Sebastià havia reanunciat la tranquil·litat. Respecte a Bilbao, els elements comunistes intentaren a primera hora fer anar els obrers a la vaga general, sense aconseguir-ho, ja que s'entrà al treball normalment. A les deu del matí, un grup d'obres d'Alts Forns abandonà la feina i es dirigí a Bilbao, on dividits en grups coaccionaren el comerç, que tancà les seves portes. El comerç tornà a obrir un xic més tard en intervenir la força pública. A Baracaldo es feren alguns trets contra els tramvies, així com a l'estació ferroviària. Resultà ferit un guàrdia civil. Signora si viatjava al tren o baixà d'aquest en el moment de l'agressió. Els metges dictaminaren que la ferida no tenia importància. A Sestao alguns obrers abandonaren també el treball.

Un periodista li preguntà si el governador de Biscaia tornaria a Bilbao.

El senyor Esplà declarà que continuava a Logronyo en la investigació dels fets d'Arnedo i afegí que continuaria allà perquè el moviment a Bilbao no té importància.

Digué per últim el senyor Esplà que el ministre havia tornat anit i que la tranquil·litat a la resta d'Espanya era completa.

L'Ajuntament d'Arnedo dimiteix en pes

Logronyo, 11. — Comunicen d'Arnedo que han mort Daniel Zabala, de 19 anys, i Fermí Velasco, de 50, ferits a conseqüència dels fets ocorreguts fa uns quants dies.

Es tem que en morin d'altres, puix que hi ha dos ferits més que estan en estat desesperat.

L'Ajuntament ha presentat en ple la dimissió. Se suposa que trobaran grans dificultats per a substituir la Constitució municipal, puix que adhuc els més acostumats als càrrecs públics es neguen ara a formar part del Municipi.

L'enterrament d'aquestes dues noves víctimes es verificarà avui.

Se suposa que constituirà una important manifestació de dol.

El governador civil de Biscaia continuà ahi practicant diligències. Prengué declaració a tots els regidors que creu a l'Ajuntament el dia dels fets.

El partit radical d'Arnedo ha telegramat al cap de la minoria del Congrés perquè intervingui prop del Govern demanant-li que es faci justícia i siguin castigats els culpables.

El signe més tres regidors dimitsen corresponents a aquest partit.

A Valladolid, els comunistes destorben una manifestació d'adhesió a la guàrdia civil

Valladolid, 11. — Amb motiu de celebrar-se una gran manifestació d'homagenatge i acte d'adhesió col·lectiva a la guàrdia civil, ocorregueren diversos incidents, i fou necessària la intervenció de la força pública.

En començar l'acte, diversos grups de comunistes i anarcosindicalistes protestaren i tractaren d'impedir que la manifestació se celebrés. No ho aconseguiren. Quan la manifestació acabava davant l'edifici del Govern civil, un altre grup, també d'elements dissolvents, pretengué tancar el pas al nombre públic que es retirava. Els comunistes i anarcosindicalistes profirerent crits contra la guàrdia civil que foren contestats pels manifestants amb visques al dit institut.

De sobte sonà un tret, que procedí dels mateixos provocadors. Fou contestat amb altres trets per part dels manifestants. L'oportuna arribada de la força pública posà terme a la lluita. Fou detingut als primers moments l'autor del primer tret i després alguns dels que el secundaren. Es restablí la normalitat.

La vaga general de protesta, a Bilbao

Bilbao, 11. — Reunits sindicalistes i comunistes, han acordat la vaga general indefinida com a protesta pels fets d'Arnedo.

La U. G. T. ha publicat una nota considerant la vaga com absurda i aconsellant serenitat perquè la justícia no es detingui. Duen que la veritable revolució social ha de seguir el seu curs. Atendre a altres coses seria gastar energies.

Incidents de la vaga de Bilbao

Bilbao, 11. — El governador civil de matutina adoptà grans precaucions. Per de prompte detingué la Directiva del partit comunista. A Bilbao tan sols s'ha notat la vaga a les obres en construcció i a alguns tallers. Pot afirmar-se que no ha aconseguit el 20 per 100 de la plantilla obrera. El comerç obri en la seva totalitat i els tramvies i autobusos circularen amb normalitat fins a dos quarts d'una. En passar per la Rivera, un tramvia fou coaccionat el seu conductor per un grup d'individus. En veure que no abandonava el treball, li enganyaren diversos trets i li causaren una ferida de pronòstic lleu a una mà. Fou assistit a la casa de socors. Des d'aquell moment es reforçà la vigilància pels carrers, i els guàrdies es passejaven amb tercerola.

Diversos tramvies han estat apedregats. Més tard un tramvia de la línia Durango fou tirotejat al barri de la Penya, sense que resultés cap ferit i sense que fou interrompuda la circulació en la dita línia. A primera hora de la tarda començaren a notar-se més les coaccions en fàbriques i tallers, veient-se menys obrers que acudissin al treball.

Grups d'obres en actitud expectant se situaren a l'Arenal, vigilats de prop per la força pública.

On l'atur ha estat en més gran escala ha estat a la zona fabril i minera, en la qual ha estat paralitzat el treball en la seva quasi totalitat. Els coaccionadors en diversos grups recorregueren els carrers de Baracaldo i Sestao i obligaren el comerç a tancar les seves portes. En tenir-ne coneixement el governador civil envia reforços de la guàrdia civil i seguidament fou invitat el comerç a que obrís. Els comerciants no sentint-se garantitzats s'hi negaren.

Diversos grups d'obres se situaren a distints llocs de la línia ferroviària de Bilbao a Portugalete i obligaren parar els trens. El servei quedà interromput a la via. Un tren minier que mor a Baracaldo parà en aquesta població. Baixà el maquinista per a desenganxar la màquina, i els vaguistes, creient que anava a reprendre el servei, li enganyaren diversos trets. Els trets foren contestats per una patella de minyons que anava d'escorta al tren. En auxili dels minyons acudiren també guàrdies civils. En el moment que anaven a prendre part en el tiroteig, caigué ferit el guàrdia Josep Humarán, del lloc de Laredo. Es feren diversos trets a l'aire i s'aconseguí dispersar els grups.

A la zona minera l'atur ha estat absolut a Galindo. A la resta dels pobles vagà el 70 per 100 dels obrers. A Abanto i Somorrostro ha tancat tot el comerç. Un tren de la línia de Triana fou apedregat en passar sobre el pont del riu Galindo, sense que resultés cap ferit. Els tramvies de la línia de Santurce deixaren de circular en vista de les distintes coaccions, pedregades i tiroteigs de què eren objecte conductors i cobradors.

En arribar al lloc denominat Roquette, a Baracaldo, malgrat d'anar custodiat un cotxe, els tramvies es negaren a seguir el servei en vista del constant tiroteig de què havien estat objecte en diversos llocs del trajecte. A primera hora de la tarda han tornat a circular els tramvies de Baracaldo i Sestao. Després

pararen altra vegada i el comerç ha tancat totalment. A Baracaldo s'han suspès les obres en vista que els grups prenen actitud amenaçadora. El general Villabrilles, d'acord amb el governador civil, ha enviat reforços de l'exèrcit perquè amb la seva protecció circulin els trens de Portugalete i tramvies de Santurce. Han circulat alguns trens, però sense cap passatger.

Fins ara els detinguts són 25. Figuren entre els detinguts els coneguts comunistes Anselm Bueno, Leocadi Guerra, Josep Iglesias i Miquel Monasterio. Guerra i Iglesias han estat posats a disposició del jutjat.

La vaga a Sant Sebastià

Sant Sebastià, 11. — Durant el matí del diumenge ocorregué un incident al carrer del 31 d'Agost. Un grup intentà fer tancar un establiment. Intervingueren els guàrdies de seguretat, que dissolgueren la multitud. En passar la força pública pel carrer de Sant Jeroni, des d'un balcó fou llançada damunt d'ella el marbre d'una tauleta de nit. Resultà un guàrdia amb contusions.

Al boulevard no pogué celebrar-se el concert de la Banda Municipal per no haver-hi acudit la major part dels músics, que estaven detinguts a conseqüència de la vaga. La Banda la formen 45 professors, la major part dels quals són comunistes.

Reingrés a la normalitat

Sant Sebastià, 11. — Hi ha tranquil·litat després de la vaga general de 48 hores. Obri el comerç. Foren retirats de les oficines de comunicacions i bancs els retens de l'exèrcit que els guardaven.

Mitjting d'afirmació ferroviària

Madrid, 11. — Al teatre Fuencarral se celebrà ahir al matí un gran mitjting d'afirmació ferroviària.

Aquest mitjting era un dels actes del dia d'agitació ferroviària. Presidí Manuel Mator, de la Compañía del Nord. Explicà l'origen dels actes que celebra la Confederació Nacional del Treball i atacà el senyor Indalecio Prieto. Manifestà que en aquell mateix moment s'estaven celebrant a tot Espanya més de cent actes polítics.

Nativitat Adella, dels ferroviaris del Nord, féu història de les gestions que procediren a la vaga del 17 i de la tasca realitzada abans de l'adveniment de la República. Tractà de les milleres aconseguides i digué que eren exigides. Acabà anunciant la celebració d'un proper Congrés en el qual es farà una crida als camarades de totes les empreses.

Josep Martínez, dels ferroviaris de M. S. A., es mostrà disconforme amb l'actuació dels ministres socialistes. Exposà l'estat de misèria en què es troba el personal ferroviari. De noranta Compañies que existien, tan sols en tres pot dir-se que els ferroviaris tenen un sou regular i encara insuficient perquè el treballador pugui viure amb decència. Denuncià el cas d'un ferroviari curt de la província de Soria, on els obrers han de fer serveis triplicants i adhuc quadriplacants els carrers, i malgrat d'haver-hi obrers amb trenta-dos anys de servei, cobren cinc pessetes diàries. Advocà per la nacionalització dels ferrocarrils com a remei per a millorar la situació dels obrers. Acabà fent una crida a tots per formar el front únic i que ingressin al Sindicat, on es recullen avui les afiliacions dels ferroviaris.

El president procedí a la lectura d'una nota informant els concurrents que a les quatre de la tarda es verificarà l'enterrament de dos companys del Sindicat Unic morts en accident del treball en un taller de caldereries del carrer de Méndez Alvaréz.

Ahudi a unes declaracions fetes per Trifon Gómez sobre el fracàs de la vaga dels ferroviaris andalusos i estudià l'aspecte actual del conflicte, que considerava transcendental per les deribacions que pogués tenir per a molts sectors del país. Acabà dient que han de preparar-se per anar a la lluita formant el front únic.

Pere Palomero, de M. S. A., ahudi els actes que se celebraven el mateix dia i atacà determinant sector de la premsa que a judici seu servia la burgesia.

El president, després, féu un breu discurs i donà per acabat l'acte, aconsellant a tots que en sortir ho fessin amb ordre per no donar lloc a la intervenció de la força pública. Així ho feren tots els concurrents. El local era voltat pels guàrdies d'assalt.

Llits daurats
L'Arles Jardi
Gran exposició
i únie despatx
de la FARRIOA
2 - Balmes - 2

Vies urinàries

PELL - MATRIU - PROSTAT - IMPOTENCIA
DIETARIA - RIGID - ELECTROTHERAPIA
Dr. GUARDIA DE ARELLANO, - ROL, Centre, 15 (davant UGLO), de 10 a 1 i de 4 a 6

COMENTARIS I CONSEQUÈNCIES DEL DISCURS DEL SENYOR MAURA

Al senyor Unamuno li ha agradat

Madrid, 11. — Preguntat el senyor Unamuno sobre l'opinió que li havia meregut el discurs del Sr. Unamuno, va dir:

— En alguns moments cal refrescar-lo. En el que ha estat millor és en la part referent a N'Alexandre Lerroux. Ha estat un home i un discurs. S'havia de parlar amb la veritat per endavant i avui s'ha començat.

Li diguin el que li diguin, el senyor Lerroux no parlarà fins al dia 11 de febrer

El Sr. Alexandre Lerroux manifestà que a pesar dels requeriments que li havien estat fets perquè parlés, no quebrantaria el seu propòsit de mantenir-se en silenci fins a l'11 de febrer vinent.

El cap dels agraris troba molt bé el discurs

El cap de la minoria agrària, senyor Martínez Velasco, va dir que li semblava molt bé el discurs. Té, a més, el valor de Miquel Maura i el d'una gran sinceritat i rectitud de propòsits.

El senyor Francisco, socialista, opina que la qüestió catalana ha estat tractada estil 1898 i massa agrament

El Sr. Francisco, de la minoria socialista:

— No sóc el més indicat per opinar en aquests moments. A més, el discurs ha d'esser analitzat minuciosament abans de comentar-lo. Com a empresa de conjunt, un diré que la qüestió social en sembla que la enfocà amb una visió clara de la realitat. Ha fet justícia al partit socialista. El Sr. Maura, però, no ha estat just en ometre la col·laboració del dit partit al Govern s'ha fet en compliment del deure, i crec que sacrificant moltes coses de mi interès per als socialistes.

Respecte a la qüestió catalana, crec que s'ha presentat en una plataforma que no és l'avui existent, perquè el Estatut es va fer creient-se que s'anava a constituir una Espanya Federal i avui en dia l'Estatut s'ha modificat davant la comissió parlamentària. Al meu judici, l'orador ha parlat com si fóssim a l'any 1898 i potser tocant una mica la nota patriòtica. S'ha jutjat massa agrament la qüestió catalana. Quant al Sr. Lerroux, em semblen encertats els judicis exposats per l'orador. És lògic que essent el cap del partit radical una figura de primera magnitud, hagi de parlar i dir marcan quina és la seva postura.

Al Dr. Marañón li sembla un xic fort quant a Catalunya

El Dr. Marañón ha dit que el discurs li ha semblat bé en general, saluant alguns punts. Ha estat massa fort en el referent a Catalunya. La meua opinió ja és coneguda. Crec que el senyor Maura és un home d'una gran capacitat política, molt ben orientat.

La part política és molt interessant, segons el comte de Romanones

Madrid, 11. — Els periodistes van visitar aquesta tarda el comte de Romanones per saber la seva opinió sobre el discurs del Sr. Maura. Va dir el comte que el discurs li havia agradat molt pel to de sinceritat amb què s'havia expressat i que aquesta sinceritat li havia d'emparar tots els qui parlin a l'òmnibus. Caldrà que tostem parlem igualment. Ara cal saber si les classes a les quals el Sr. Maura s'ha dirigit, responen a la seva crida, i si el Sr. Maura pot acabar-hi el partit que ha preconitzat. La part política és el més interessant, puix que el requeriment fet al Sr. Lerroux perquè parlés i fixés la seva situació política i la del seu partit, és quelcom que ens afecta a tots. Per això aquesta part del discurs fou escollada amb la màxima atenció per tots els oients.

Pel senyor Alborno, el senyor Maura ha anat, en la qüestió catalana, més enllà del que és just

Madrid, 11. — Els periodistes visitaren el ministre de justícia perquè els digués la seva opinió sobre el discurs del senyor Maura.

El senyor Alborno els manifestà el següent:

— Encara no he llegit tot el discurs del senyor Maura i llevat el fet de no haver estat pronunciat al Parlament, que és on hi ha la contradicció i la responsabilitat, em sembla, en les seves línies generals i sota el punt de vista d'En Miquel Maura, bé tant per l'actitud en què es manifesta com per l'estil, que és un estil modern que contrasta amb les coses velles que hi ha en la política espanyola. Adhuc en els partits que no són conservadors, Maura és conservador, però és un home del seu temps i un gran com-

batent. Jo veig amb molta simpatia les seves luites i crec que té un gran esdevenidor en la política. Com he dit, el discurs, sota el seu punt de vista, em sembla bé; bé en allò que diu dels socialistes, i també trobo lògic allò que diu del partit radical, que té una tradició de combat en la qual hi ha la causa de la setmana que ens anomenen tràgica i altres gloriosa de Barcelona. També em sembla bé allò que diu de la Constitució, del seu funcionament i de la seva reforma. El senyor Maura es produeix amb sentit de la realitat i prudència de governants.

Pel que es refereix a la qüestió catalana, crec que ha anat una mica més enllà del que és just. No obstant hi ha algunes coses en el discurs que jo no sé si l'actitud de l'orador està justificada. Una d'elles és la relativa a les dues responsabilitats que al·ludeix i especialment la que es refereix a la crema dels convents. O no sé si el salvar el vot en el Consell de Ministres implica sinó ser responsable de les mesures adoptades per majoria pel Govern. Quant a això, he salvat, en aquest primer Govern, moltes vegades el vot, perquè no podia fer per decret el que volia fer.

Jo estava absent quan es produïren aquests successos. Estava fent una visita d'inspecció a la Confederació Hidrogràfica del Guadalquivir. Visitava el pantan de Jandula. Durant aquesta visita vaig rebre algunes notícies pel Ministeri i a la tarda a Còrdova, des del Govern civil, vaig conferenciar amb el president del Consell, senyor Alcalá Zamora, el qual m'informà de les línies generals de l'ocorregut. Com que jo no tenia prou elements de judici ni tenia detalls del succés, el que vaig fer fou disposar en el senyor Alcalá Zamora tota la meua confiança. Quan vaig tornar a Madrid i em vaig assabentar de l'ocorregut i després de saber-ho amb tota mena de detalls, vaig pensar això: a conseqüència de la crema dels convents no hi hagué cap desgràcia personal. Si en aquelles circumstàncies s'hagués llançat sobre la multitud la força pública, hauria ocorregut una veritable catàstrofe, que hauria ofegat en sang la República.

D'una altra cosa parlà el senyor Maura en el seu discurs. Digué que en una reunió celebrada a casa seva pel Comitè revolucionari, quan fou designat per a ministre de la Governació, exposà el seu concepte de l'ordre públic, amb la qual cosa estiguessen conformes els que hi havia presents, llevat els ministres socialistes. Ara bé: jo recordo que per la meua part vaig dissentir d'aquest concepte. Em semblava massa rigid. Per al senyor Maura el poder públic era l'ordre públic extern i material. Jo vaig manifestar diferent concepte de l'autoritat, que en una democràcia republicana no pot tenir com a manifestació principal la coacció, que és un dels elements del Poder, però no és l'únic ni tan sols el més important. Precisament per aquest concepte que té el senyor Maura de l'ordre públic i de l'autoritat jo pensava que donada la seva manera d'expressar i el seu temperament, no era la persona més adequada per a l'exercici de la cartera de Governació i menys tenint en compte que era de suposar que en els primers dies del nou règim anaven a produir-se conflictes. Recordo també que en diferents ocasions jo vaig insistir prop d'ell que si bé calia posar dins la llei els elements rebels de l'esquerra, era més necessari fer el mateix amb tots aquells elements de l'extrema dreta que des del primer moment de l'adveniment de la República es col·locaren en una actitud de franca rebel·lia i han pertorbat i segueixen pertorbant l'ordre tant com poden.

S'observa el fet curiós que els que millor han acollit el discurs del senyor Maura són els socialistes i els conservadors

Madrid, 9. — Els salons del Congrés amb motiu de la pluja i de no celebrar-se sessió han estat molt desanimats; però entre els concurrents s'ha pogut observar un fenomen curiós, i és que els que han acollit amb més benevolència el discurs de Maura han estat els socialistes i els elements conservadors. Una altra nota quasi unànime ha estat considerar que el senyor Maura estigué parant en els elogis i en canvi es mostrà amb gran vehemència quan es tractà de la censura. Se sap que entre els primers que han felicitat el senyor Maura figuren els ministres socialistes.

S'assegura que havent fixat ja la seva posició el senyor Maura, el senyor Ortega i Gasset (Josep) abraça el propòsit d'escriure diversos articles i pronunciar un discurs a les Corts per acabar de condensar la seva actitud.

Aquesta tarda ha acudit al domicili del senyor Maura una comissió de progressistes presidida pel senyor Carlos Blanco. Ha anat a expressar-li l'adhesió amb motiu del discurs pronunciat. Per altra part, el discurs del

senyor Maura ha dividit els progressistes. Hi ha un nucli recolzat pel senyor Castiella que ha expressat la seva disconformitat amb les línies generals del discurs. Aquest segon grup dels disidents es proposa celebrar diumenge un gran miting en el qual el senyor Castiella i altres manifestaran llur disconformitat amb la política del senyor Maura.

L'orador està content

Madrid, 11. — El senyor Maura ha estat molt visitat al seu domicili. A preguntes dels periodistes ha dit: — És natural que el meu discurs i les meves declaracions polítiques no siguin de l'agrad de tothom; no posen ésser-ho. Crec haver estat just i clar. Era la meua obligació i ho he complert. Respecto tots els judicis aliens.

En ésser preguntat el senyor Maura si el partit progressista havia rebut alguna notícia, contestà dient que li havia estat anunciada una visita d'aquella minoria i segurament en aquesta setmana parlamentària aquell partit serà dissolt i passarà a integrar un bloc nacional que es tracta de constituir.

Finalment el senyor Maura mostrà més d'un centenar de telegrames i telefonemes que havia rebut de totes les províncies d'Espanya, i entre elles en gran nombre de Catalunya.

El cap dels progressistes es mostra disconforme amb alguns punts del discurs

Madrid, 9. — Un dels nostres companys s'ha entrevistat amb el senyor Castiella que, com se sap, és un dels més destacats elements del partit progressista. Ens ha parlat del discurs del senyor Maura i s'ha mostrat disconforme amb alguns dels seus extrems. Després recordà l'origen del partit, antiga dreta liberal republicana. Va dir que no podien els diputats progressistes prendre actituds sense comptar amb els seus correligionaris. Personalment no participa dels punts de vista del senyor Maura. Per exemple, creu fonamental una reforma agrària constitucional, però avançada per a donar satisfacció als milers de camperols que instauraren la República esperant millor justícia social.

El concordant és una aspiració, però de cap manera pot convertir-se en l'eix de la política fins el punt d'afirmar que no governaren els progressistes sense existir el concordat.

El problema de Catalunya està a punt de resoldre's. A Catalunya, l'Església, nascuda en plena revolució està perdent crèdit davant l'opinió. El propi senyor Macià, a desgrat de la seva bona fe s'està debilitant; però fou suficient que s'omessin veus d'agressió perquè es repossessin els partits a Catalunya i s'agrupessin al voltant d'una acció comú. És un problema que ja està salvat i el seu aspecte econòmic careix en rigor d'importància. S'equivoca el senyor Maura quan afirma que l'Estatut parla de l'Estat Català, perquè jo, com a membre de la Comissió puc dir que ha quedat modificat i articulat.

També s'equivocà el senyor Maura respecte al problema de l'ensenyança que queda resolt a la Constitució. En el que també s'equivocà fou en tractar del problema de l'ordre públic. En la Constitució està escrit que tot el que afecti a la defensa del país depèn del poder central sense que hagi de detenir-se a cap frontera interior.

La divisió dels progressistes

Madrid, 11. — A dos quarts d'onze es reunirà el comitè nacional del partit progressista per a tractar del discurs del senyor Maura.

Les opinions en aquest partit, estan molt dividides.

Hem interrogat el senyor Juanes el qual ens va dir que segons tenia entès els criteris dels components de la ironia progressista eren contradictoris, encara que no podia donar l'opinió de la minoria, puix que la desconeixia. Entén que la minoria del partit progressista no és qui per a dissoldre el partit, sinó qui té en compte que es tracta d'un partit que té organitzacions provincials i que ja està convocada una assemblea per al 14 de febrer, que és a la que correspon decidir el que s'hagi de fer.

Manifestà que el senyor Maura havia parlat, per tant, pel seu compte en quant havia dit sobre el partit progressista. Aquest partit fou fundat pel senyor Alcalá Zamora i apartat aquest voluntàriament per la política o per un acte de patriotisme, hem d'esperar a què el senyor Alcalá Zamora torni a la política. De totes maneres no hi ha res decidit i som diversos els que estem disposats a mantenir el partit. Després de la reunió d'aquesta nit facilitarem una nota.

Una nota del partit progressista

Madrid, 11. — El partit republicà progressista ha publicat la següent nota:

"Reunido el Comité nacional del partido republicano progresista bajo la presidencia de don César Juanes, ha acordado lo siguiente:

Declarar públicamente que se halla dispuesto a colaborar en la formación de un bloque nacional de organizaciones políticas afines conserando su personalidad, denominación e ideales y dirección emanando de las Asambleas nacionales del par-

Un comentari de "La Voz" al discurs del Sr. Nicolau

Madrid, 11. — Diu "La Voz" que l'ex-ministre d'Economia, senyor Nicolau d'Oliver, en un discurs que ha pronunciat a Barcelona, ha manifestat que és un error la tàctica seguida per molts catalanistes d'ocupar-se sols de l'aplicació de l'Estatut i de l'estructuració de la nova vida de Catalunya.

Estem d'acord, diu el periòdic, amb el senyor Nicolau. Catalunya és una regió d'Espanya, i tot el que tendeixi a fer d'ella un departament estant dintre del gran navili de la pàtria comuna serà, ultra un error, una gran equivocació.

Pertanyent Catalunya a Espanya, han de viure junts; tot el que es faci per separa els seus destins serà inútil, i està molt bé que un catalanista del prestigi del senyor Nicolau així ho reconeixi. Les seves paraules han d'ésser meditates per tots els que viuen a l'altre costat de l'Ebre.

Les estadístiques de la U. G. T.

L'extensió de l'atur

Madrid, 9. — En la nota facilitada pel ministre d'Obres Públiques a la premsa es diu que en les consultes dirigides a la Unió General de Treballadors i a les seves seccions, es ve a conèixer que de més d'un milió d'afiliats que té la U. G. T., les seccions que han contestat sumen 692, i falten per contestar uns 700, entre elles quasi totes les de Biscaia, on la crisi és més fonda. D'aquells obrers es troben sense treball 233.000. A més hi ha 150.000 aturats no afiliats, que pertanyen a oficis de les societats que han re-posit a les consultes. La xifra total d'obres aturats és 388.000.

Tenim en compte les seccions de la Unió que no han respost a

INFORMACIO ESTRANGERA

LA DIMISSIO DEL SENYOR BRIAND

La mort inesperada del senyor Maginot, ministre de la Guerra del Govern francès, donarà ocasió a un "remaniement" dintre el ministeri. No es veu clar encara quines orientacions han de prendre les conferències de reparacions i del desarmament, però sembla que M. Laval vulgui prendre posició, i que aquesta posició es decanti cap a l'esquerra de la Cambra. Per altra banda, però, els diaris parlen d'una major veritat de M. Tardieu, que no és pas precisament esquerra. S'ha d'afegir el que es veu — i en parlem en un altre dia amb majores informacions — l'ocasió ha estat aprofitada per M. Briand per a separar-se definitivament, i d'una manera formal, del ministeri d'Afers Estrangers, que regentava des de l'any 1925.

Aquest fet si que té importància; la dimissió, malgrat que l'actuació del senyor Briand fos molt agraïda de fa un temps, ja en l'època de la presidència de Tardieu, la intervenció personal d'aquest president en les reunions internacionals donà la sensació que es minimitzava l'obra del ministre d'Afers estrangers, i aquesta sensació ha estat encara vigoritzada pel comportament del president Laval. Temps fà, quan la preparació del celebrat tractat de Berlín, arribà a encallar un semblant de joc d'amagar entre el president i el ministre; després, el primer desfeu l'empent amb què aquestes d'història resol el joc, anant-se'n sol i radiant a Nova York; el viatge no li ha reportat gran glòria; aquella que perjudicava M. Briand com a home d'una finor política subtilíssima, haurem pogut interpretar el seu gest de dimissió en aquest cas, com una venjança al massa refús president, que havia recollit l'herència en una gestió que la realitat ha consagrat com anodina. De tota manera l'empenta de M. Briand fa temps que era empujada; la seva derrota a la presidència de la República fou un avís fatal; M. Briand tingué la gràcia de reaccionar, cosa que no havia tingut M. Clemenceau; però la reacció fou dèbil, i la sobtada dilatació de la unitat duanera austro-alemanya fou un segon

entrebanc d'importància. És difícil de pensar la influència que en aquest procés de desinfilament hagi correspost a l'estat precari de salut del ministre; l'oplenament físic i moral que comporta una malaltia pot tenir conseqüències molt fortes en l'actuació d'un polític, però sempre farà de mal presenciar.

Els grans moments de M. Briand, l'època del seu màxim esplendor correspongué a l'època de Herr Stresemann. Tant ho estat així que hom podria arribar a intuir si els seus majors èxits eren en gran part reflex del lligam íntim que havia arribat a establir amb el gran home d'Estat alemany. No tractem, amb aquesta insinuació, de desvaloritzar l'obra internacional de M. Briand, sinó de ficar-la; ha estat un fervor de la pau, ha treballat, lluitant contra tota mena d'esculls — i tot hom sap com són de formidables aquestes esculls a la França actual — per a l'aproximació franco-alemanya; però la matèria gris que la història haurà de remarcar en la política interior de M. Briand seria la característica de la seva política exterior de no aparèixer el fons lluminós de l'actuació conjunta Briand - Stresemann.

M. Briand dimiteix en els moments greus en què van a reunir-se les conferències de reparacions i del desarmament; no se sent amb forces per afrontar-les. Està segur de no veure's ajudat o té por de trobar-se desbordat. Preveu el fracàs d'aquestes conferències i considera ineficàc el seu esforç per aturar-lo.

M. Briand dona la sensació d'un home abatut, que difícilment podrà servir ja a la França, ni com a reservista. Massa homes nous i plens d'ambicions puguen a França; M. Laval, ple d'èxit, d'actuació, somia amb futures èxits; admet és possible que els esperi de les properes conferències. No serà un èxit de presumpció?

Pel bé del món, per la pau i estabilitat del món, una actuació llarga de M. Briand en ella hauria estat una garantia infinitament superior a la que pugui oferir-nos M. Laval; i aquest és l'efecte just que podem fer del senyor Briand.—P.

LA QUESTIO DE LES REPARACIONS

Les declaracions de Brüning han causat sensació a França i a Bèlgica. — El B. I. P. les considera poc oportunes. — El Consell del B. I. P. nega la renovació d'un crèdit a Alemanya i fa responsable al Govern alemany del que pugui succeir

Les declaracions de Brüning han causat emoció a França i a Bèlgica

París, 11.—La declaració del canceller Brüning a l'ambaixador de la Gran Bretanya, a Berlín, de què Alemanya no pot pagar les reparacions, ha causat viva emoció als cercles polítics francesos.

El senyor Plandin, ministre d'Hisenda francès, ha dit que si Alemanya té la idea d'acudir a Lausana amb el propòsit de considerar enterrats definitivament els deutes per reparacions, serà inútil celebrar una Conferència per a deliberar sobre els deutes polítics del Reich.

A Bèlgica també s'ha observat una viva reacció per part de la premsa en comentar en termes molt severes la negativa alemanya de reprendre els seus pagaments, decidit que qualifica d'injusta. Fins ara, el Govern no s'ha manifestat sobre l'assumpte. — Fabra.

Anglaterra no ha fet declaracions

Londres, 11.—Fins ara no s'ha fet cap declaració oficial sobre la declaració de Brüning.

Els diaris, per la seva part, manifesten opinions molt diverses; mentre uns posen de manifest la gravetat que siguin repudiats uns contractes signats lliurement, altres sostenen la teoria que només l'anul·lació de les reparacions i dels deutes podran portar l'equilibri, tan necessari al món. — Fabra.

Les declaracions de Brüning són considerades poc oportunes a Basilea

Basilea, 11.—Demà s'inaugurarà la sessió del Consell d'Administració del B. I. P. i els comentaris giren al voltant de la declaració de Brüning sobre la impossibilitat per part d'Alemanya de continuar pagant les reparacions.

Es considera poc oportuna la declaració del cap alemany, ja que després de l'informe consultiu sobre la situació d'Alemanya, i quan la crisi econòmica és més aguda, ja es donava per descomptat que Alemanya no podria efectuar aquests pagaments.

Al si del Consell d'Administració del B. I. P. no és probable que sigui matèria de discussió aquest assumpte, encara

sada per a examinar la política del Govern sobre l'Estatut de Birmània.

El Gabinet ha examinat també les declaracions del canceller Brüning. — Fabra.

Renovacions de crèdits

Basilea, 11.—Després d'una reunió en la qual han pres part els representants dels Bancs d'emissió, sembla que seran renovats els crèdits de 400 milions a favor del Reichsbank; de 180 milions de schillings, a favor d'Àustria; de 20.800.000, a favor d'Hongria, i un de menor importància a favor d'Ungolava.

Pel contrari, s'afirma que la concessió d'un nou crèdit de 80 milions sol·licitat per Àustria, es troba amb dificultats.—Fabra.

Una mesura d'advertiment a Alemanya del B. I. P.

Basilea, 11.—La declaració del Govern alemany sobre les reparacions, ha tingut una repercussió en el si del Consell del Banc Internacional de Pagaments.

En efecte, el Consell, a petició del governador del Banc de França, s'ha negat a renovar, sense condicions, el crèdit de 25 milions de dòlars al Reichsbank, que expira el 4 de febrer vinent.

Aquesta decisió ha estat adoptada per unanimitat, a pesar de les observacions fetes pel doctor Luther, president del Reichsbank, que expressà els temors de possibles repercussions sobre la divisa alemanya.

Es fa ressaltar que del que pugui ocórrer la responsabilitat incumbiria únicament al Govern alemany.

Es considera la decisió del Consell del Banc Internacional de Pagaments com una advertència feta al Govern alemany, i no és necessari posar de relleu l'interès que revesteix una advertència d'aquesta mena, feta per un organisme internacional. — Fabra.

El que diu la premsa alemanya

Berlín, 11.—Tota la premsa alemanya s'ocupa amplament de les recents declaracions fetes pel canceller sobre els pagaments per reparacions.

El "Vorwärts" diu que una vegada havia passat la impressió dels primers moments, tot hom es donaria compte que el senyor Brüning no ha fet més que repetir el que ja havia dit anteriorment.

Afegeix que a Alemanya tot hom està convençut de la necessitat que es procedeixi a anul·lar tots els deutes de guerra, i que per aquesta raó, a la Conferència de Lausana la delegació alemanya realitzarà tota mena d'esforços perquè els altres delegats reconeguin els fonaments de la tesi alemanya.

El "Berliner Tageblatt", per la seva part, diu que tots han de conservar llur sang freda, per tal d'evitar que per males interpretacions es produixin obstacles que poguessin fer impossible una conciliació de les diverses opinions, que és absolutament necessària per a resoldre d'una vegada la situació. — Fabra.

Els delegats italians

Roma, 11.—El senyor Mussolini ha rebut avui el senyor Benet, que marxarà cap a París demà per a conferenciar amb els representants de les Tresorereries francesa i britànica sobre la propera Conferència de reparacions. — Fabra.

Punts de vista

París, 11.—Després de l'entrevista celebrada entre el ministre d'Hisenda i sir Frederic Leith Ross, ha estat facilitat un comunicat dient, especialment, que els punts de vista dels dos Governos han quedat precisats en la reunió, en el que es refereix a la Conferència de Lausana.

El senyor Flandin ha dit als representants de la premsa que en l'entrevista no s'havia parlat per a res de les declaracions del canceller alemany, senyor Brüning. — Fabra.

Una conferència de Laval amb l'ambaixador alemany

El senyor Laval ha conferenciat aquesta tarda amb l'ambaixador d'Alemanya, Von Holse. Encara que s'hagi fet cap declaració sobre l'entrevista, se suposa que el senyor Laval no haurà amagat a l'ambaixador d'Alemanya la impressió desagradable que han causat a l'opinió pública francesa les darreres declaracions del canceller. — Fabra.

La posició del Japó

Toquio, 11.—El Govern ha decidit nomenar a l'ambaixador a Roma, senyor Yoshida, cap de

A ALEMANYA

Els populistes a favor de la reelecció d'Hindenburg

Berlín, 11.—El senyor Dingelde, ha visitat a Brüning per a assegurar-li en nom dels populistes la seva conformitat en la continuació del mariscal Hindenburg a la presidència del Reich. — Fabra.

La situació política es complica

Berlín, 11.—La situació política a Alemanya es va complicant cada vegada més.

Els circolo esquerristes es manifesten viu descontent per les decisions que el canceller sosté amb els adversaris de la cohesió que l'ha sostingut fins ara, i, especialment, els caps de l'Associació Bandera de l'Imperi, no amaguen el seu disgust, i arriben a dir que estan disposats a oposar-se, encara que sigui per la força, a què el senyor Hitler pugui al Poder.

Respecte a la perllongació del mandat del mariscal Hindenburg, encara no se sap la decisió que adoptaran els partits d'oposició nacional, essent una opinió molt generalitzada la de què els dits partits desitgen, abans de donar una contestació definitiva, obtenir la seguretat que el seu assentiment a una perllongació de l'essentiat mandat presidencial, no podrà en cap moment interpretar-se com un ajut prestat a l'actual Gabinet. — Fabra.

La pròrroga del mandat d'Hindenburg

Berlín, 11.—Els partits nacionals i nacionals socialistes, s'han posat d'acord per a refusar el projecte del canceller donant a entendre no obstant que estarien disposats a ajudar una nova candidatura Hindenburg davant el poble.

Un dels objectes del canceller, el que es referia a la pròrroga del mandat presidencial sense anar a les eleccions, no ha estat dones, assolit, i les eleccions presidencials, a les quals hauran de prendre part tots els electors alemanys, hauran de verificarse.

Pel contrari, l'altre objectiu perseguit pel canceller, era probablement aconseguir, és a dir, la pròrroga del mandat al mariscal per altres set anys. — Fabra.

La resposta nacionalista

Berlín 11.—La resposta de l'oposició nacionalista al canceller Sr. Brüning relativa a la pròrroga del mandat presidencial, no serà probablement coneguda fins a demà, puix el cap del Partit Nacional Socialista ha conferenciat amb el Sr. Hugenberg, avui a la tarda i l'entrevista s'ha prolongat tant que no acabà fins a les primeres hores de la nit. — Fabra.

La treva política ha beneficiat Hitler

Berlín, 11.—En un discurs pronunciat a Essen, el Sr. Goebbels ha declarat que durant la treva política, el partit del Sr. Hitler ha guanyat per a les seves files 107.000 nous membres.

L'orador ha afegit que per al partit nacional socialista el manteniment del Sr. Hindenburg a la presidència del Reich és una qüestió constitucional, i el Partit roman en el terreny de la Constitució. — Fabra.

La delegació japonesa que ha d'assistir a la Conferència de Lausana.

Hom creu saber que el Japó no adoptarà cap posició concreta, ja que la seva part en les reparacions és relativament petita. — Fabra.

Els laboristes, partidaris d'anul·lar les reparacions

Londres, 11.—En un discurs pronunciat en una reunió política, el senyor Lansbury ha recordat que l'oposició laborista era partidària de l'anul·lació dels pagaments per reparacions i dels deutes de guerra.

L'orador preconitzà l'abandonament de les mesures de rigor a l'Índia. — Fabra.

El que diu MacDonald

Londres, 11.—Els senyors MacDonald, John Simon i Neville Chamberlain, reunits a la Presidència, han conferenciat sobre les declaracions fetes darrerament pel canceller alemany, senyor Brüning.

El senyor MacDonald ha declarat que, tenint en compte que la situació és de caràcter internacional, ha d'ésser rotunda per una Conferència Internacional. — Fabra.

La posició d'Anglaterra

Londres, 11.—Encara que als cercles financers es declara que la política del Govern en la qüestió de la Conferència de Lausana no serà coneguda abans de l'obertura de la dita reunió, es pot dir, no obstant, que es preconitza al ministeri de Negocis Estrangers i a la Tresoreria, un ajut pràctic i immediat a Alemanya, encara que es rebutgi la impossibilitat d'admetre una denúncia unilateral d'acord internacional. — Fabra.

Hitler i Hugenberg s'oposen a la proposta de Brüning

Berlín, 11.—Avui s'ha celebrat l'assemblea conversada entre Hitler i Hugenberg. Als cercles d'ambdós partits es diu que s'ha arribat a un acord.

Ambdós caps exposaran en una lletra que adreçaran al canceller, que rebutgen la via proposada per la modificació de la Constitució, amb el fi de prorrogar el mandat del mariscal Hindenburg.

Es creu que la contesta d'ambdós caps no exclou la possibilitat d'una reelecció de Hindenburg, comptant com a base el vot popular. — Fabra.

EL CONFLICTE ENTRE XINA I EL JAPÓ

Un regiment japonès copat per forces irregulars xineses

Toquio, 11.—Ahir un regiment de cavalleria japonesa que efectuava un reconeixement a l'oest de Kin Xeu, sortí d'un aerió enfront amb una banda d'unes cinc mil irregulars xineses que voltaren el destacament. La primera columna de reforç que fou enviada en auxili dels japonesos fou igualment voltada pels xinesos. Se sap que els japonesos han perdut un coronel, quatre oficials i quinze homes. Han estat enviats nous reforços al lloc del combat. — Fabra.

La resposta del Japó a la nota anglesa

Toquio, 11.—S'annuncia que les tropes japoneses es preparen a lluitar contra els bandolers al Sud de Manxúria.

La resposta a la nota anglesa demanant al Japó que confirmi les seves declaracions sobre la política de porta oberta, ha estat transmesa per l'ambaixador a Londres al ministre d'Afers estrangers.

Es creu que el senyor Matsudaira ha estat autoritzat per a confirmar les promesses fetes pel Govern japonès a aquest propòsit. — Fabra.

Una exposició de càstig

Toquio, 11.—A conseqüència de l'atac efectuat per un grup de bandolers prop de Tsin-Si el dia 9, el Govern ha decidit enviar una expedició de càstig. — Fabra.

La Comissió d'enquesta

París, 11.—Els cinc candidats proposats per a formar part de la comissió d'enquesta a Manxúria han estat acceptats pels Govern de Xina i Japó. — Fabra.

Un destacament japonès desfet

Toquio, 11.—Una companyia d'infanteria japonesa i un destacament d'enginyers han estat quasi liquidats a Tsin-Lin-Tun, prop de Tabustan, sobre el ferrocarril de Pekín a Mukden, per una concentració important de bandolers xinesos.

Aquesta notícia s'ha rebut en un telegrama de font japonesa procedent de Mukden.

Immediatament s'enviaren reforços des de Tahanuan als supervenients que es retiraven després d'un llarg combat. Gràcies a la seva oportuna arribada, els agressors foren foragits i les forces japoneses aconseguiren que Tsin-Lin-Tun quedés de nou al seu poder. — Fabra.

A FRANÇA

Els funerals de Maginot

París, 11.—Ahir al matí se celebraren els solenns funerals a André Maginot, ministre de la Guerra. Eren presents, a més de tots els ministres, l'elenc del senyor Briand, per trobar-se malalt, els caps de l'exèrcit i nombroses representacions polítiques. També s'havia fet representar el president de la República.

El cadàver, al qual es tributaren honors nacionals, fou transportat amb gran solennitat als Invalides, on se celebrà la cerimònia religiosa.

El senyor Laval pronuncià un discurs a la memòria de Maginot, presentant-lo com el símbol del patriotisme.

Acabà l'acte amb la desfilada de les tropes de guarnició a París, al davant de les quals s'havia col·locat el general Gouraud, comandant militar de la plaça.

El cadàver del senyor Maginot serà traslladat al panteó de la família, a Revinay. — Fabra.

Una entrevista Laval - Tardieu

París, 11.—A darrera hora de la tarda el cap del Govern, senyor Laval, ha celebrat una llarga entrevista amb el senyor Tardieu. — Fabra.

A CORSEGA

El bandit Ettori

Ajacio, 11.—S'ha constituït presoner el bandit Ettori. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Es convocarà una Conferència Internacional

Duanera

Washington, 11.—La Cambra ha aprovat per 214 vots contra 182 un projecte de llei presentat pels democràtics, que tendeix a convocar una Conferència internacional, per tal de rebatre els aranzels duaners elevats i autoritzar al senyor Hoover a negociar amb els Governos estrangers per tal de concertar Convenis duaners. — Fabra.

EL MONUMENT A FERRELL A BRUSSELLES

L'alcalde de Brusselles s'atindrà a les indicacions oficials de Madrid

Brusselles, 11.—En una sessió celebrada pel Consell Comunal, un conseller ha defensat una proposició sol·licitant que es restablís la primitiva inscripció que figura en el monument a Ferrer aixecat en una plaça de Brusselles.

El dit conseller assegurà que segons notícies que havia rebut del senyor Macià, pot afirmar que a Catalunya s'aixecarà aviat un monument a la memòria d'En Francesc Ferrer i Guàrdia al lloc on fou afusellat al castell de Montjuïc.

El burgmestre, senyor Max, li ha contestat que la ciutat de Brusselles obrarà en el referent a aquest assumpte d'acord amb els desitjos que de manera oficial puguin ésser comunicats pel Govern de Madrid. — Fabra.

A AUSTRIA

Una moratòria del deute exterior

Vienna, 11.—El Govern austriac ha fet saber als subscriptors estrangers de l'emprèstit de 150 milions de schillings que li és impossible d'assegurar el reembors del capital per partides de quinze per cent, com s'havia compromès en anunciar l'emissió. El comunicat afegeix que el Govern austriac continuà el servei d'interessos d'aquest emprèstit estranger. — Fabra.

A SUECIA

Vaga de metaHúrgics

Estocolm, 11.—Degut a la intransigència dels representants dels obrers, ha fracassat la temptativa de conciliació en el conflicte de les indústries siderúrgica i metaHúrgica. L'atur que es planteja afecta a 110.000 obrers. — Fabra.

A ITALIA

L'arribada del nou ambaixador senyor Alomar

Roma, 11.—Ahir arribà el nou ambaixador d'Espanya al Quirinal, senyor Gabriel Alomar. A l'estació, a més de l'alt personal de l'ambaixada i nombrosa colònia espanyola, l'esperaven el cap de gabinet i cap de cerimònies del ministeri d'Afers Estrangers, amb el qual es canviaren paraules afectuoses de salutació i benvinguda. — Fabra.

EL PLET NACIONALISTA A L'INDIA

Condemnat a sis mesos de presó

Bombai, 11.—El senyor Patna Rajendra Prasat, que fou detingut el dia 1 del corrent, després d'ésser nomenat president del Congrés, ha estat condemnat a un semestre de presó rigorosa. — Fabra.

Un nou decret prohibitiu

Bombai, 11.—El magistrat de la Presidència de Bombai ha publicat un decret prohibitiu les reunions de més de cinc persones i tota mena de seguicis, assemblees i qualsevol activitat relacionada amb el moviment de desobediència civil. — Fabra.

Ha estat detinguda la muller de Gandhi

Bombai, 11.—Ha estat detinguda, per efectuar propaganda a favor del boicot, l'esposa de Gandhi. Les Borses han suspès llurs operacions per un període d'un mes. A la província fronterera del nord-oest han estat detinguts 5.000 musulmans. — Fabra.

Serà alliberat Gandhi?

Bombai, 11.—Ha començat a córrer el rumor, que fins ara no ha pogut ésser confirmat, que Gandhi seria posat en llibertat sota paraula, però havent estat obligat a residir en un lloc estretament designat. — Fabra.

Una càrrega de la policia

Karachi, 11.—Amb motiu d'una reunió il·legal celebrada pels membres del Congrés pan-hindú, la policia ha donat una càrrega, de la qual han resultat ferides 28 persones, 3 d'elles greument. — Fabra.

Catalunya

VALS

La majoria municipal. — Festa de l'Epifania. — Cinema nou. — Els tenedors d'aigua. — Millora urbana

Dins el bloc espedicista que forma la majoria del nostre Ajuntament s'ha format un grup a part constituït pels regidors Sant-Romà, Pàisot i Grimaud. Per antecedents que es tenen d'aigües d'ells, hom creu que són aliats del partit radical.

Actuant, aquest grup, d'acord o en oposició amb els antics companys de la majoria unitària? De moment, podem dir que, sembla que a gràcia, no concorre a la sessió d'aprovació del pressupost municipal, i que, a causa de la seva abstenència, calgueren els vots de la minoria tradicionalista, és a dir, de l'oposició, per tal que aquells no es trobessin en un mal pas. Naturalment, els vots d'ajuda dels contraris costaran alguna transacció a les reserves que ells feien al pressupost.

Posteriorment, el mateix grup ha fet públiques les diferències que el separaven de la majoria, i després de la sessió de dilluns passat un dels seus components donà un espectacle lamentable a la mateixa sala consistorial.

Es probable que amb motiu de l'esdevinut, la Junta Municipal del Centre d'Unió Republicana prengui resolucions d'importància.

A la vigília de la festa dels Reis d'Orient del Centre de Lectura sortí una comparsa de genets i carruatges a repartir joguines a la màxima, que es donà pels balcons.

La Congregació Mariana també organitzà, l'endemà, la seva festa dels Reis.

En ambdues festes es tingué presents els nens i nenes de la Casa de Caritat.

S'ha constituït l'Associació de Tenedors d'Aigua, primer pas per anar a la solució definitiva d'un dels afers més principals que interessan la població.

Per a formar-ne part, cal ésser propietari d'una quantitat d'aigua no inferior a un quart de ploma.

Ha obert les seves portes el "Cinema Valls" instal·lat a l'edifici acabat de construir a la plaça del Pati o de la República.

La Societat de Sant Antoni ha acordat per majoria absoluta celebrar la seva festa religiosa-popular del vinent dia 17, en la forma d'anys anteriors.

Amò motiu de la festa de l'Epifania, han vagat tots els oficis.

Als Bancs s'ha treballat durant un parell d'hores del matí. En canvi, a les oficines municipals, s'ha respectat la festa.

Entre les millores urbanes que projecta l'Ajuntament figura l'ampliació de la plaça de Sant Francesc.

La realització d'aquesta obra faria desaparèixer en gran part el perill que per als carrutges representa el final del Raval de Sant Joan.

TARRAGONA

BORSA I FINANCES

Situació en 31 de desembre de 1931 de la Banca Internacional de Pagaments

(En francs suïssos a la par)

ACTIU	PASSIU
En efectiu, en Caixa i en compte corrents a altres Bancs	Capital desemborsat 173.600.000
Dipòsits a la vista, col·locats a interès	Reserves 108.500.000
Cartera de redempcions (valor de compra)	Dipòsits a llarg termini:
1.—Efectes comercials i acceptacions bancàries	1.—Compte del Trust 153.768.617,50
2.—Bons del Tresor	2.—Dipòsit del Govern alemany 76.884.308,75
Dipòsits a termini col·locats a interès 1 a 3 mesos	3.—Fons de garantia del Govern francès 68.648.500,43
Comptes diversos (preus de compra)	Dipòsits a la vista i curt termini:
1.—Fins a 6 mesos	1.—Comptes a les Banques centrals, pel seu compte
2.—De 6 mesos a 1 any	a) de 3 a 6 mesos 166.80.014,48
3.—Més d'1 any	b) fins a 3 mesos 34.167.806,18
Altres actius	c) a la vista 101.379.187,97
	3.—Altres dipòsits a) fins a 3 mesos 3.385.986,71
	b) a la vista 26.708.812,59
	Diversos 2.040.830.828,19
	2.040.830.828,19

Aquest és el balanç de la Banca Internacional de Pagaments del passat any 1931.

El total que dona de 1.040 milions és força més baix que l'existint el 30 de juny darrer, que assolí els 1.780 milions.

En el passiu queda disminuïda la suma dels Bancs centrals, d'altres dipòsits, a 135 milions, quan era de 404 milions al mig any.

A l'actiu, on queda més minvat el total és en la cartera de redempcions, particularment els Bons del Tresor, que reulen un 40 % des del juny.

En els fons a termini, que corresponen els préstecs fets a Alemanya, Àustria, etc., minven tam-

INFORMACIONS ECONOMIQUES

MESURES DE RECONSTRUCCIÓ ECONOMICA ALS ESTATS UNITS

Segons el "New York Herald", hom espera que el Senat estudiï la creació de l'Emergency Finance Corporation, amb un capital de 2 milers de milions de dòlars, a fi d'assegurar el finançament de les indústries i negocis afectats per la crisi. Una subcomissió del Comitè sobre la banca i la moneda ha emès un vot favorable sobre el projecte, el qual sembla indicar que el Comitè va a demanar al Senat gairebé textualment el projecte.

ELS PERILLS DEL FLORI

Segons el "Financial News", la pressió sobre el florí resta molt forta, i si l'èxode dels capitals augmentés, el manteniment del pèstro o a l'ho'anda esdevindria una tasca extremadament difícil.

SOLER I TORRA Germans

Rambla dels Estudis, 11, pral.

Gestió d'hipoteques

Compra-venda i Administració de

FINQUES

terrenys, torres i solars

Informació sobre totes les operacions relatives a la propietat

Agents de Préstecs per al Banc Hipotecari d'Espanya

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL		Diap.	G.	M.	M.	A.	G.	G.
Tanca anterior		5.39	5.03	5.09	5.00	5.00	5.04	5.09
Oberlura			5.03	5.08	4.96	4.97	5.00	Nom.
Segon telegrams			5.08	5.04	5.02	5.02	5.06	5.12
Tanca		5.12	5.09	5.06	5.01	5.03	5.07	5.11
Alça		4	4			3		3
Raixa								
NOVA YORK		Diap.	G.	M.	M.	A.	G.	G.
Tanca anterior		6.53	6.50	6.50	6.64	6.83	7.07	7.19
Oberlura			6.49	6.49	6.51	6.79	7.04	
Segon telegrams			6.34	6.41	6.52	6.80	7.09	
Tanca		6.55	6.39	6.50	6.66	6.85		7.25
Alça			1		2	2	2	6
Raixa								
NOVA ORLEANS		Diap.	G.	M.	M.	A.	G.	G.
Tanca anterior		5.38	6.16	6.48	6.64	6.80	7.00	7.13
Oberlura			Nom.	6.46	6.60	6.77		
Segon telegrams		6.41	6.33	6.51	6.66	6.82	7.03	7.15
Tanca		6	2	3	2	2	2	2
Alça								
Raixa								
SGITE (Liverpool)		Upper Genor	Upper Genor	Sakeller Genor	Sakeller Genor			
Tanca anterior								
Oberlura								
Segon telegrams								
Tanca		5.84	5.92	6.84	6.85			
Alça		4	4	7	8			
Raixa								

EROTYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)
De la ejaculació prematura (perdues de semen): de la feblesa y
molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves
manifestacions.
Es el més potent estimulant de l'activitat neuro-espiro-mèdulo-genital.
Síntic i homeo-estímulo de les glàndules intersticials. Producte que
regula el funcionament de les glàndules. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan,
ni el funcionament dels mateixos.
No conté, ni estricnina, ni fosfor, ni canel·les, ni cap altre medicament
excitant.
**PRODUCTE MAGNE I INSUBSTITUIBLE PER A RECUPERAR
LA PERDUCA FELICITAT CONIUGAL. PROSPECTES GRATIS**
Laboratori Farmacològic del Dr. W. Dührer
Ave. de Sant Pere, 30 - BARCELONA - Telèfon 18431
Preu: 21'75 ptes.

LA T.S.F.
Emissions nacionals
Programes per a avui
RADIO ASSOCIACIO EAJ-15
(451 m.)
Diari femení
12'00: Obertura. Carillon.
Sant del dia.
Indicacions astronòmiques. Les per-
sones nascudes avui.
Full del dia. Conversa femenina.
12'05: Curs de cuina pràctica.
El plat de demà.
12'15: Receptes de bellesa.
Recomanacions profitoses per a la
lar.
12'20: La moda al dia.
Secció de consultes: Preguntes i
respostes sobre qualsevol tema rela-
cionat amb la dona.
Secció de Grafologia. Consultori
gratís.
12'30: Borsa Femenina de Treball.
Radiació de discos sol·licitats per les
radio-oients.
12'45: Fi del Diari femení.
Emissió de sobretaula
El trio de Ràdio Associació, alter-
nant amb música variada en discos,
interpretarà el següent programa:
12'45: "Marxa sahariana", Benoit;
"La chanson du Rocher", Riccamini;
13'00: Obertura. Carillon.
13'05: Curs radiat de Gramàtica
Catalana, a càrrec del professor se-
nyor Emili Vallès Vidal, de l'Asso-
ciació Protectora de l'Ensenyança Cata-
lana.
13'15: Música variada en discos.
Selecció d'òperes, operetes, sarsueles,
cançons i ballables.
13'30: Informació i notes oficials
de l'emissora.
Continuació de la música en dis-
cos.
Emissió ràdio-benèfica
18'00: Hora exacta.
18'05: Emissió de "Caritat", pàgi-
na bi-setmanal radiada, de Ràdio Asso-
ciació, que conté interessants articles
i treballs de coneguts escriptors i per-
sonalitats catalanes.
18'10: Ràdio-benèfica a favor
dels tuberculosos pobres.
18'15: Música en discos.
18'20: Llista dels donants per a les
diverses institucions benèfiques, hos-
pitals, asils i cases de benèfica.
Fi de "Caritat", pàgina radiada dels
dónants i divendres.
Emissió infantil
18'30: Comentari infantil.
"Gestes dels Catalans", lectura de
narracions històriques amenes.
Audió, historietes i anècdotes.
Segon Concurs de Ràdio Associa-
ció.
Secció d'endevinalles.
19'00: Fi de l'emissió infantil.
Emissió de nit
20'00: Obertura. Carillon.
Orquestra de Ràdio Associació in-
terpretarà:
"Columba", Rust (marxa).
20'10: El disc del ràdio-oient:
Radiació de discos que els senyors
ràdio-oients hagin sol·licitat per es-
crit.
20'15: Canvis de valors i moneda.
Breu informació de Borsa.
20'20: "El Príncep Carnaval", Ser-
rano (fantasia); "Sarabanda", La-
pote.
20'30: Reportatge microfònic, a
càrrec del publicista Sr. Octavi
Salhor.
20'40: "La lettre de Manon", Gi-
lier.
21'30: Canvis de darrera hora de
café, sucre, cacau, morenc, cautxú,
etc.
Breu impressió del mercat.
21'35: "Frau Luna", Lhocke (fan-
tasia).
22'00: Hora exacta.
"Alessandro Stradella", Plotow
(obertura); "Don Juan", Moxart;
"Vals intermedi", D'Ambrosio; "Ro-
cio", Adrà (pas-doble).
23'00: Fi de l'emissió.
RADIO BARCELONA EAJ-1
(349 m.)
7'30 a 8: Primera edició de "La Pa-
labra" (diari parlat de Ràdio Barce-
lona).

LA PUBLICITAT
PREMIER DE SUBSCRIPCIO
Ptes.
Barcelona, mes 4'00
Península Ibèrica, trimestre . . . 7'00
Amèrica Llatina 7'00
Altres països 25'—
SERVEI METEOROLÒGIC
DE CATALUNYA
Situació general atmosfèrica d'Eu-
ropa a les set del dia 11 de gener
de 1933.
Una depressió baromètrica situada
a Escòcia i que avança cap a Di-
namarca i Escandinàvia produeix mal
temps amb molts núvols i pluges a
Espanya, nord de França, Anglaterra
i Països Baixos.
A Alemanya i a la península es-
candinàvia s'han establert vents molt
forçats del sud que a les costes de Suè-
cia i Noruega adquirixen velocitats de
60 a 80 quilòmetres per hora.
Baixa el baròmetre a la Mediter-
rània balear assenyalant la formació
d'un mínim secundari, pel qual
motiu persistirà el mal temps a la
meitat meridional d'Europa.
Estat del temps a Catalunya a
les vuit:
Fa mal temps, a tot el país, i es
registren pluges gairebé generals i
nevades al Pirineu, des de la Vall
de Ribes i Alt Urgell fins al Pallars
i Ribagorça.
Les màximes quantitats de pluja
recollida han estat les següents:
a Capella i Estanyol, 12 litres per
metre quadrat; a Poble de Segur,
7 a Sant Julià de Vilatorrada, i 6 a
Tarragona i Tortosa.
OXO CALDO VERDADERO EN CUINOS
PRODUCTO LIÉBIG
INCENDI EN UN TALLER
DE MANYA
Als baixos de la casa números 10
i 12 del carrer d'Albareda, un incendi
destruït dos coberts de fusta d'un
taller de manya, propietat de Balta-
sar García i Pere Rey.
Els bombers treballaren eficaçment,
i aconseguiren, en poc temps, sufo-
car-lo.
Les pèrdues foren de consideració,
però no hi hagueren desgràcies per-
sonals.
UN HOME MORT PEL TREN
Al quilòmetre 353 de la línia del
Nord, entre les estacions de Sarda-
nyol i Montcada, un tren, procedent
de l'Erassa, atropellà Pere Grill, de
quaranta-cinc anys, i quedà mort en
l'acte.
d'una agressió que fou objecte, per
part del públic, al camp de futbol
d'Horta, l'àrbitre Angel Planell Ta-
rol en negar-se a concedir un penal
que reclamaven els espectadors.
El partit hagué de suspendre's. Ju-
gaven els equips d'Horta i de Tár-
rega.
TRASPASSO LOCAL
baixos Plaça Catalunya, amb
tres buits
Informes: Marçó, 26, pral.
ELS DESESPERATS
Al carrer de Roselló, número 427,
entresol, Bengta Tranes Quintana, de
vintanta-nou anys, vídua, en un mo-
ment de desesperació, per disgustos
de família, agafà un ganivet, i es
produí una ferida incisa a la munyeca
dreta, amb el propòsit de suïcidar-se.
Fou assistida al dispensari de Sant
Andreu, on qualificaren de pronòstic
reservat: la lesió.
AIGUA IMPERIAL VICHY
ATROPELLATS
A l'estació de la Bordeta, el cotxe
número 7, del ferrocarril Metropolità
Transversal, atropellà Vicenta Vidal
López, de vint-i-set anys, i es produí
ferides greus.
Fou assistit al dispensari d'Hosta-
franca, i traslladada, després, a l'Hos-
pital Clínic.
— Victima d'un accident semblant,
causat per un tramvia, al carrer de
Salmeron, davant la casa número 48,
fou assistit al dispensari de Gràcia, Pere
Vinyes Pujol, de vint-i-vuit anys.
Li apreciaren una ferida contusa a
la regió occipital i commoció cere-
bral.
Un cop li fou practicada la cura
d'urgència fou traslladada, en greu es-
tat, a l'Hospital de la Santa Creu i
Sant Pau.
IMATGES I RELLEUS
ROSSEND OLIVELLA
Boters, 19 i 21 - Telèfon 12342

REBAIXES
P. Vehils Vidal
32, AVINGUDA PORTAL DE
L'ANGEL, 34
7, PLAÇA UNIVERSITAT, 7
REBAIXES en Camises
REBAIXES en Ombres
REBAIXES en Mitjons
REBAIXES en Sueters

**UN DEPENDENT DE POCA
CONFIANÇA**
A instància de l'administrador de
"L'Opinió" ha estat detingut Enric
Esteve Sala, que es dedicava a cobrar
factures d'anuncis del dit periòdic, i
es quedava amb l'import.
JOIES VERITABLE OASIS
Per a comprar a bon preu aneu
a la Joleria Magnífica, Tàrrer, 41
UNA BOTIGA ROBADA
En obrir la botiga de comestibles
establerta al passeig de Can Tunis,
número 107, s'observaren en desordre
diversos mobles, i practicat un roco-
neixement, s'observà que hi havien en-
trat lladres. D'un bagut mancaven 625
pessetes i alguns objectes de valor.
**LA TRAGEDIA DELS ARBITRES
DE FUTBOL**
La guàrdia civil d'Horta ha passat
al jutjat l'atestat instruït amb motiu

PER FI DE TEMPORADA
EL BARATO
REBAIXES en Llunes, Panyos, Velluts i Panes
REBAIXES en Franelles, Panyets i Fantasies
REBAIXES en Edredons, Flassades, Catifes
i Cobretaules de panyo
REBAIXES en Abrics, Vestits, Bates, Sueters
i Kimonos
REBAIXES en Gavanyes, Pellisses i Vestits de
senyor i nen
REBAIXES en Païames, Camises, Sueters
i Gèneres de punt
A més, es realitzen tots els
TROSSOS

Carta oberta
a les mares
L'experiència científica de les
darreres dècades ha provat,
d'una manera terminant, que
els nens criats per lliurs mares
són més resistents i, es desen-
rotllen molt millor que els alimen-
tats amb biberó. D'aquí la
insistència de no cmetre cap
mitjà per a posar-se en condi-
cions de criar pels ells mateixos
fills. La llet de la mare és exempta
de gèrmens, i la seva savia composició
no pot ésser imitada per cap altre
mitjà artificial.
No obstant, l'alimentament ma-
tern depèn de la bona ali-
mentació de la mare i de moltes
altres atencions abans i després
del part. És, doncs, indispensa-
ble seleccionar els aliments de
manera que siguin de fàcil di-
gestió, apetitosos, de gran va-
lor nutritiu, i que al mateix
temps afavoreixin la secreció
làctia.
En tals casos, res es pot com-
parar a una taga d'Ovomaltina,
al desdèjuni, al berenar o al
sopar.
No solament l'Ovomaltina és
saborosa, emmaltament nutri-
tiva i de fàcil digestió, sinó que,
demés, el seu gran contingut
en maltosa afavoreix la secre-
ció làctia i sosté les forces de
la mare.
L'Ovomaltina conté tots els
elements nutritius de la malta,
la llet, els ous i el cacau, en
les proporcions exigides per
l'organisme i en forma molt
assimilable. L'Ovomaltina aju-
da a formar generacions sanes.
Llaunes de 250 i 500 grams,
a farmàcies i drogueries.
Fabricants: Dr. A. Wander,
S. A. Berna (Suïssa).

REUMATISME-OBESITAT
Dr. Enric Gerdell
Menéndez Núñez, 1, pral., 1.
De 4 a 7 — Telèfon 20020

PER FI DE TEMPORADA
EL BARATO
REBAIXES en Llunes, Panyos, Velluts i Panes
REBAIXES en Franelles, Panyets i Fantasies
REBAIXES en Edredons, Flassades, Catifes
i Cobretaules de panyo
REBAIXES en Abrics, Vestits, Bates, Sueters
i Kimonos
REBAIXES en Gavanyes, Pellisses i Vestits de
senyor i nen
REBAIXES en Païames, Camises, Sueters
i Gèneres de punt
A més, es realitzen tots els
TROSSOS

LA PUBLICITAT
PREMIER DE SUBSCRIPCIO
Ptes.
Barcelona, mes 4'00
Península Ibèrica, trimestre . . . 7'00
Amèrica Llatina 7'00
Altres països 25'—
SERVEI METEOROLÒGIC
DE CATALUNYA
Situació general atmosfèrica d'Eu-
ropa a les set del dia 11 de gener
de 1933.
Una depressió baromètrica situada
a Escòcia i que avança cap a Di-
namarca i Escandinàvia produeix mal
temps amb molts núvols i pluges a
Espanya, nord de França, Anglaterra
i Països Baixos.
A Alemanya i a la península es-
candinàvia s'han establert vents molt
forçats del sud que a les costes de Suè-
cia i Noruega adquirixen velocitats de
60 a 80 quilòmetres per hora.
Baixa el baròmetre a la Mediter-
rània balear assenyalant la formació
d'un mínim secundari, pel qual
motiu persistirà el mal temps a la
meitat meridional d'Europa.
Estat del temps a Catalunya a
les vuit:
Fa mal temps, a tot el país, i es
registren pluges gairebé generals i
nevades al Pirineu, des de la Vall
de Ribes i Alt Urgell fins al Pallars
i Ribagorça.
Les màximes quantitats de pluja
recollida han estat les següents:
a Capella i Estanyol, 12 litres per
metre quadrat; a Poble de Segur,
7 a Sant Julià de Vilatorrada, i 6 a
Tarragona i Tortosa.
OXO CALDO VERDADERO EN CUINOS
PRODUCTO LIÉBIG
INCENDI EN UN TALLER
DE MANYA
Als baixos de la casa números 10
i 12 del carrer d'Albareda, un incendi
destruït dos coberts de fusta d'un
taller de manya, propietat de Balta-
sar García i Pere Rey.
Els bombers treballaren eficaçment,
i aconseguiren, en poc temps, sufo-
car-lo.
Les pèrdues foren de consideració,
però no hi hagueren desgràcies per-
sonals.
UN HOME MORT PEL TREN
Al quilòmetre 353 de la línia del
Nord, entre les estacions de Sarda-
nyol i Montcada, un tren, procedent
de l'Erassa, atropellà Pere Grill, de
quaranta-cinc anys, i quedà mort en
l'acte.
d'una agressió que fou objecte, per
part del públic, al camp de futbol
d'Horta, l'àrbitre Angel Planell Ta-
rol en negar-se a concedir un penal
que reclamaven els espectadors.
El partit hagué de suspendre's. Ju-
gaven els equips d'Horta i de Tár-
rega.
TRASPASSO LOCAL
baixos Plaça Catalunya, amb
tres buits
Informes: Marçó, 26, pral.
ELS DESESPERATS
Al carrer de Roselló, número 427,
entresol, Bengta Tranes Quintana, de
vintanta-nou anys, vídua, en un mo-
ment de desesperació, per disgustos
de família, agafà un ganivet, i es
produí una ferida incisa a la munyeca
dreta, amb el propòsit de suïcidar-se.
Fou assistida al dispensari de Sant
Andreu, on qualificaren de pronòstic
reservat: la lesió.
AIGUA IMPERIAL VICHY
ATROPELLATS
A l'estació de la Bordeta, el cotxe
número 7, del ferrocarril Metropolità
Transversal, atropellà Vicenta Vidal
López, de vint-i-set anys, i es produí
ferides greus.
Fou assistit al dispensari d'Hosta-
franca, i traslladada, després, a l'Hos-
pital Clínic.
— Victima d'un accident semblant,
causat per un tramvia, al carrer de
Salmeron, davant la casa número 48,
fou assistit al dispensari de Gràcia, Pere
Vinyes Pujol, de vint-i-vuit anys.
Li apreciaren una ferida contusa a
la regió occipital i commoció cere-
bral.
Un cop li fou practicada la cura
d'urgència fou traslladada, en greu es-
tat, a l'Hospital de la Santa Creu i
Sant Pau.
IMATGES I RELLEUS
ROSSEND OLIVELLA
Boters, 19 i 21 - Telèfon 12342

REBAIXES
P. Vehils Vidal
32, AVINGUDA PORTAL DE
L'ANGEL, 34
7, PLAÇA UNIVERSITAT, 7
REBAIXES en Camises
REBAIXES en Ombres
REBAIXES en Mitjons
REBAIXES en Sueters

**UN DEPENDENT DE POCA
CONFIANÇA**
A instància de l'administrador de
"L'Opinió" ha estat detingut Enric
Esteve Sala, que es dedicava a cobrar
factures d'anuncis del dit periòdic, i
es quedava amb l'import.
JOIES VERITABLE OASIS
Per a comprar a bon preu aneu
a la Joleria Magnífica, Tàrrer, 41
UNA BOTIGA ROBADA
En obrir la botiga de comestibles
establerta al passeig de Can Tunis,
número 107, s'observaren en desordre
diversos mobles, i practicat un roco-
neixement, s'observà que hi havien en-
trat lladres. D'un bagut mancaven 625
pessetes i alguns objectes de valor.
**LA TRAGEDIA DELS ARBITRES
DE FUTBOL**
La guàrdia civil d'Horta ha passat
al jutjat l'atestat instruït amb motiu

PER FI DE TEMPORADA
EL BARATO
REBAIXES en Llunes, Panyos, Velluts i Panes
REBAIXES en Franelles, Panyets i Fantasies
REBAIXES en Edredons, Flassades, Catifes
i Cobretaules de panyo
REBAIXES en Abrics, Vestits, Bates, Sueters
i Kimonos
REBAIXES en Gavanyes, Pellisses i Vestits de
senyor i nen
REBAIXES en Païames, Camises, Sueters
i Gèneres de punt
A més, es realitzen tots els
TROSSOS

Carta oberta
a les mares
L'experiència científica de les
darreres dècades ha provat,
d'una manera terminant, que
els nens criats per lliurs mares
són més resistents i, es desen-
rotllen molt millor que els alimen-
tats amb biberó. D'aquí la
insistència de no cmetre cap
mitjà per a posar-se en condi-
cions de criar pels ells mateixos
fills. La llet de la mare és exempta
de gèrmens, i la seva savia composició
no pot ésser imitada per cap altre
mitjà artificial.
No obstant, l'alimentament ma-
tern depèn de la bona ali-
mentació de la mare i de moltes
altres atencions abans i després
del part. És, doncs, indispensa-
ble seleccionar els aliments de
manera que siguin de fàcil di-
gestió, apetitosos, de gran va-
lor nutritiu, i que al mateix
temps afavoreixin la secreció
làctia.
En tals casos, res es pot com-
parar a una taga d'Ovomaltina,
al desdèjuni, al berenar o al
sopar.
No solament l'Ovomaltina és
saborosa, emmaltament nutri-
tiva i de fàcil digestió, sinó que,
demés, el seu gran contingut
en maltosa afavoreix la secre-
ció làctia i sosté les forces de
la mare.
L'Ovomaltina conté tots els
elements nutritius de la malta,
la llet, els ous i el cacau, en
les proporcions exigides per
l'organisme i en forma molt
assimilable. L'Ovomaltina aju-
da a formar generacions sanes.
Llaunes de 250 i 500 grams,
a farmàcies i drogueries.
Fabricants: Dr. A. Wander,
S. A. Berna (Suïssa).

REUMATISME-OBESITAT
Dr. Enric Gerdell
Menéndez Núñez, 1, pral., 1.
De 4 a 7 — Telèfon 20020

PER FI DE TEMPORADA
EL BARATO
REBAIXES en Llunes, Panyos, Velluts i Panes
REBAIXES en Franelles, Panyets i Fantasies
REBAIXES en Edredons, Flassades, Catifes
i Cobretaules de panyo
REBAIXES en Abrics, Vestits, Bates, Sueters
i Kimonos
REBAIXES en Gavanyes, Pellisses i Vestits de
senyor i nen
REBAIXES en Païames, Camises, Sueters
i Gèneres de punt
A més, es realitzen tots els
TROSSOS

LA PUBLICITAT
PREMIER DE SUBSCRIPCIO
Ptes.
Barcelona, mes 4'00
Península Ibèrica, trimestre . . . 7'00
Amèrica Llatina 7'00
Altres països 25'—
SERVEI METEOROLÒGIC
DE CATALUNYA
Situació general atmosfèrica d'Eu-
ropa a les set del dia 11 de gener
de 1933.
Una depressió baromètrica situada
a Escòcia i que avança cap a Di-
namarca i Escandinàvia produeix mal
temps amb molts núvols i pluges a
Espanya, nord de França, Anglaterra
i Països Baixos.
A Alemanya i a la península es-
candinàvia s'han establert vents molt
forçats del sud que a les costes de Suè-
cia i Noruega adquirixen velocitats de
60 a 80 quilòmetres per hora.
Baixa el baròmetre a la Mediter-
rània balear assenyalant la formació
d'un mínim secundari, pel qual
motiu persistirà el mal temps a la
meitat meridional d'Europa.
Estat del temps a Catalunya a
les vuit:
Fa mal temps, a tot el país, i es
registren pluges gairebé generals i
nevades al Pirineu, des de la Vall
de Ribes i Alt Urgell fins al Pallars
i Ribagorça.
Les màximes quantitats de pluja
recollida han estat les següents:
a Capella i Estanyol, 12 litres per
metre quadrat; a Poble de Segur,
7 a Sant Julià de Vilatorrada, i 6 a
Tarragona i Tortosa.
OXO CALDO VERDADERO EN CUINOS
PRODUCTO LIÉBIG
INCENDI EN UN TALLER
DE MANYA
Als baixos de la casa números 10
i 12 del carrer d'Albareda, un incendi
destruït dos coberts de fusta d'un
taller de manya, propietat de Balta-
sar García i Pere Rey.
Els bombers treballaren eficaçment,
i aconseguiren, en poc temps, sufo-
car-lo.
Les pèrdues foren de consideració,
però no hi hagueren desgràcies per-
sonals.
UN HOME MORT PEL TREN
Al quilòmetre 353 de la línia del
Nord, entre les estacions de Sarda-
nyol i Montcada, un tren, procedent
de l'Erassa, atropellà Pere Grill, de
quaranta-cinc anys, i quedà mort en
l'acte.
d'una agressió que fou objecte, per
part del públic, al camp de futbol
d'Horta, l'àrbitre Angel Planell Ta-
rol en negar-se a concedir un penal
que reclamaven els espectadors.
El partit hagué de suspendre's. Ju-
gaven els equips d'Horta i de Tár-
rega.
TRASPASSO LOCAL
baixos Plaça Catalunya, amb
tres buits
Informes: Marçó, 26, pral.
ELS DESESPERATS
Al carrer de Roselló, número 427,
entresol, Bengta Tranes Quintana, de
vintanta-nou anys, vídua, en un mo-
ment de desesperació, per disgustos
de família, agafà un ganivet, i es
produí una ferida incisa a la munyeca
dreta, amb el propòsit de suïcidar-se.
Fou assistida al dispensari de Sant
Andreu, on qualificaren de pronòstic
reservat: la lesió.
AIGUA IMPERIAL VICHY
ATROPELLATS
A l'estació de la Bordeta, el cotxe
número 7, del ferrocarril Metropolità
Transversal, atropellà Vicenta Vidal
López, de vint-i-set anys, i es produí
ferides greus.
Fou assistit al dispensari d'Hosta-
franca, i traslladada, després, a l'Hos-
pital Clínic.
— Victima d'un accident semblant,
causat per un tramvia, al carrer de
Salmeron, davant la casa número 48,
fou assistit al dispensari de Gràcia, Pere
Vinyes Pujol, de vint-i-vuit anys.
Li apreciaren una ferida contusa a
la regió occipital i commoció cere-
bral.
Un cop li fou practicada la cura
d'urgència fou traslladada, en greu es-
tat, a l'Hospital de la Santa Creu i
Sant Pau.
IMATGES I RELLEUS
ROSSEND OLIVELLA
Boters, 19 i 21 - Telèfon 12342

REBAIXES
P. Vehils Vidal
32, AVINGUDA PORTAL DE
L'ANGEL, 34
7, PLAÇA UNIVERSITAT, 7
REBAIXES en Camises
REBAIXES en Ombres
REBAIXES en Mitjons
REBAIXES en Sueters

**UN DEPENDENT DE POCA
CONFIANÇA**
A instància de l'administrador de
"L'Opinió" ha estat detingut Enric
Esteve Sala, que es dedicava a cobrar
factures d'anuncis del dit periòdic, i
es quedava amb l'import.
JOIES VERITABLE OASIS
Per a comprar a bon preu aneu
a la Joleria Magnífica, Tàrrer, 41
UNA BOTIGA ROBADA
En obrir la botiga de comestibles
establerta al passeig de Can Tunis,
número 107, s'observaren en desordre
diversos mobles, i practicat un roco-
neixement, s'observà que hi havien en-
trat lladres. D'un bagut mancaven 625
pessetes i alguns objectes de valor.
**LA TRAGEDIA DELS ARBITRES
DE FUTBOL**
La guàrdia civil d'Horta ha passat
al jutjat l'atestat instruït amb motiu

PER FI DE TEMPORADA
EL BARATO
REBAIXES en Llunes, Panyos, Velluts i Panes
REBAIXES en Franelles, Panyets i Fantasies
REBAIXES en Edredons, Flassades, Catifes
i Cobretaules de panyo
REBAIXES en Abrics, Vestits, Bates, Sueters
i Kimonos
REBAIXES en Gavanyes, Pellisses i Vestits de
senyor i nen
REBAIXES en Païames, Camises, Sueters
i Gèneres de punt
A més, es realitzen tots els
TROSSOS

Carta oberta
a les mares
L'experiència científica de les
darreres dècades ha provat,
d'una manera terminant, que
els nens criats per lliurs mares
són més resistents i, es desen-
rotllen molt millor que els alimen-
tats amb biberó. D'aquí la
insistència de no cmetre cap
mitjà per a posar-se en condi-
cions de criar pels ells mateixos
fills. La llet de la mare és exempta
de gèrmens, i la seva savia composició
no pot ésser imitada per cap altre
mitjà artificial.
No obstant, l'alimentament ma-
tern depèn de la bona ali-
mentació de la mare i de moltes
altres atencions abans i després
del part. És, doncs, indispensa-
ble seleccionar els aliments de
manera que siguin de fàcil di-
gestió, apetitosos, de gran va-
lor nutritiu, i que al mateix
temps afavoreixin la secreció
làctia.
En tals casos, res es pot com-
parar a una taga d'Ovomaltina,
al desdèjuni, al berenar o al
sopar.
No solament l'Ovomaltina és
saborosa, emmaltament nutri-
tiva i de fàcil digestió, sinó que,
demés, el seu gran contingut
en maltosa afavoreix la secre-
ció làctia i sosté les forces de
la mare.
L'Ovomaltina conté tots els
elements nutritius de la malta,
la llet, els ous i el cacau, en
les proporcions exigides per
l'organisme i en forma molt
assimilable. L'Ovomaltina aju-
da a formar generacions sanes.
Llaunes de 250 i 500 grams,
a farmàcies i drogueries.
Fabricants: Dr. A. Wander,
S. A. Berna (Suïssa).

REUMATISME-OBESITAT
Dr. Enric Gerdell
Menéndez Núñez, 1, pral., 1.
De 4 a 7 — Telèfon 20020

PER FI DE TEMPORADA
EL BARATO
REBAIXES en Llunes, Panyos, Velluts i Panes
REBAIXES en Franelles, Panyets i Fantasies
REBAIXES en Edredons, Flassades, Catifes
i Cobretaules de panyo
REBAIXES en Abrics, Vestits, Bates, Sueters
i Kimonos
REBAIXES en Gavanyes, Pellisses i Vestits de
senyor i nen
REBAIXES en Païames, Camises, Sueters
i Gèneres de punt
A més, es realitzen tots els
TROSSOS

ESTRENA
AVUI
AL
TIVOLI

ESPORTS DE NEU
Vendut per a 125 ptes.
J. ROCA
80, Santa Anna, 30

UN GRAN EXIT AL
FANTASIO
ORDENES
secretar

El millor film d'esplonatge,
editat per
UFA
i interpretat per
Brigitte Helm i Willy Fritz
Una extraordinària gesta dels
Agents del Secret Secret Ale-
many al front de la Prússia
Oriental
La idea destructora dels pre-
cursors soviètics aliant-se amb
els espies d'una potència es-
trangera

Un film de
Fritz Lang
— inspirat en el
Vampir de
Dusseldorf
Primer film sonor
del creador de
Metrópolis
Els Nibelungs
Spione, etc. etc.
Producció
NEVO-FILM A. G.

AL ESTE DE
BORNEO
COLISEUM
Un intens drama d'amor i aventures a les selves
de Borneo al
PEL·LÍCULA
UNIVERSAL

EL MERCAT DE BABEL

Dissortadament no varem poder assistir a la darrera sessió de l'Ajuntament de Santarria. A veure que en tenim una altra de no dir. Però l'actual organització del món fa que el públic que assisteix a les sessions sigui d'un color o d'un altre color, segons les necessitats del moment, i nosaltres, pobres de nosaltres, no tenim vocació de camaleó.

De totes maneres, tenim gairebé la certesa que els senyors que di-vendres passat feien de públic no eren, en la seva totalitat, el públic que ens venia a veure. Els senyors que venien a veure els nostres discursos, no venien a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

Arribats a aquest punt, cal dir que el públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

El públic que venia a veure els nostres discursos, no venia a veure els nostres discursos, sinó a veure els nostres discursos.

Als pàgones no se'ls ha donat res absolutament, ni el senyor Aiguader, ni el senyor Casanoves, ni ningú. Els pàgones estan on eren fa cinc mesos.

L'única cosa que han fet els pàgones, entenguin-ho bé els senyors regidors i agavelladors, tutela que convindria que deixessin altres senyors que no són prou pàgones.

I cal convenir que no hi ha cap regidor, ni tot l'Ajuntament en peu, que pugui negar els pàgones el dret de disposar dels seus productes.

El pàgones volen vendre el que es compleixi el reglament en els seus articles tercer i onat, és a dir, el lloc que els pertany i dues vendes diàries.

El pàgones estan tips i cuitos de les promesses dels senyors alcaldes, senyors Vivers, senyors Aiguaders, i dels senyors regidors, es diguin Barrio o es diguin Casanoves. Han esmolat massa soles de sabates per les escales i pels negocis de la Casa Gran, per a tenir cap mena d'esperança.

Darrerament es va recórrer al President de la Generalitat, per tal com hi havia molts elements interessats en l'actual estat de coses que pretén embolicar la troca i fer com a negoci en un gran conflicte social i polític. Cal reconèixer que, a desgrat de la bona voluntat del senyor Macià, no s'aconsegueix res més que un estat de guerra.

Com ha reconegut el senyor Aiguader, el va anar-se'n de la reunió convocada pel senyor Macià abans d'arribar-se, recordant-se potser del gest de Ponç Pila.

Els pàgones, doncs, no confien en ningú més que en la seva pròpia voluntat per a resoldre un plec que es va envellint de mala manera.

Si el Mercat del Born ha de continuar essent un privilegi dels assentadors i agavelladors, l'Ajuntament té la paraula. Que pensin, però, el que serà el Mercat sense la presència dels pàgones. Aquesta darrera idea s'ha demostrat a bastament. Més que un mercat sembla un cementiri.

L'actual actitud dels pàgones és un adreixament per als assentadors i per a l'Ajuntament. Cap violència, però cap desafiament, ni cap submissió.

Poques vegades s'havia vist un tant d'insubmissió i una unitat tan impressionant com ara entre la gent del camp. El tot fa creure que durarà.

Breu: amb mercats del Born, o amb mercats propis, bastit amb diners propis, els pàgones estan disposats a proveir la ciutat.

Breu: amb mercats del Born, o amb mercats propis, bastit amb diners propis, els pàgones estan disposats a proveir la ciutat.

Breu: amb mercats del Born, o amb mercats propis, bastit amb diners propis, els pàgones estan disposats a proveir la ciutat.

Breu: amb mercats del Born, o amb mercats propis, bastit amb diners propis, els pàgones estan disposats a proveir la ciutat.

Breu: amb mercats del Born, o amb mercats propis, bastit amb diners propis, els pàgones estan disposats a proveir la ciutat.

Breu: amb mercats del Born, o amb mercats propis, bastit amb diners propis, els pàgones estan disposats a proveir la ciutat.

Breu: amb mercats del Born, o amb mercats propis, bastit amb diners propis, els pàgones estan disposats a proveir la ciutat.

alé a la guàrdia civil quan es va registrar un atac a la secretaria de Terres a Sabadell, en la qual fou mort un individu que fou un dels pàgones.

El mateix jutge senyor Bibià no és el que instrueix diligències per la publicació a "Solidaridad Obrera" dels articles "Algo sobre el soldado", "El alma de Ra-

Palau de la Generalitat

Reunió del Consell

Ahí a la tarda, com cada dijous, va reunir-se el Consell de la Generalitat, sota la presidència del senyor Macià.

Agraiment

El senyor Pérez Fornas, cap dels Mossos d'Esquadra, ens prega que agraim de part seva les proves d'afecte i de cordialitat que ha rebut amb motiu de la mort del seu pare, en la impossibilitat de fer-ho ell personalment.

Declaracions del senyor Terradellas

El conseller de Governació, senyor Terradellas, va rebre ahir els periodistes.

Digué que el senyor Macià no els rebria.

Preguntada la seva opinió sobre el discurs que pronuncià a Madrid el senyor Maura, digué que no l'havia llegit.

El periodistes li indicaren que tenien interès de veure el senyor Macià per tal de continuar el seu criteri sobre la carta del senyor Maura.

En el primer dels seus aspectes, o sigui com a president de la Generalitat, res té a veure el senyor Macià en els assumptes polítics que s'acaben d'acabar.

Respecte a l'altre aspecte, digué que per la secretaria del Directori del partit d'Esquerra seria tramesa junt amb una nota d'aquest, còpia de la resposta que el senyor Macià, com a president del dit organisme polític, dirigeix al senyor Domingo.

Una nota de la Direcció General de Sanitat

La Direcció General de Sanitat ha fet pública la següent nota:

"Pareix el moment adequat per la oportunitat de poder corregir, per a il·lustrar a la opinió pública sobre la anòmia situació en que des-arrulla els seus treballs los servicios anti-venèrics en España.

Estos servicios, que tan imprescindible e importante labor debiera realizar, y en muchos casos realizan ya, justo es decirlo, tanto en el aspecto higiénico como en el médico y social, no dependen económicamente de los fondos ordinarios del presupuesto del Estado. Se mantienen mediante contribuciones, por supuesto no votadas por las Cortes, obtenidas de las casas de prostitución conforme a la categoría de ellas, y esta determina forzosamente, entre otros grandes daños de variada clase, un sorprendente antagonismo entre las Direcciones de Seguridad y Sanidad del país, ya que medidas de aquellas que tienden a reducir el número o calidad en cuanto a categoría de los prostibulos, hacen reaccionar a ésta, al disminuir la tributación, con amenaza, cierre o reducción del trabajo en los dispensarios de lucha antivenérea.

No será difícil imaginar sobre base económica tan errónea las imperfecciones de tan importante servicio, así como comprender la necesidad y urgencia de su total reforma o incorporación franca y honrada al Estado, como ocurre con las demás organizaciones sanitarias nacionales.

El conseller de Sanitat i Assistència Social, senyor Jover Sarroca, del Govern de la Generalitat de Catalunya, que estudia amb especial interès la futura organització de la lluita antivenèrica del nostre país, fa constar haver vist amb satisfacció la publicació d'aquesta nota de la Direcció General de Sanitat, que coincideix amb les idees que sobre aquesta important qüestió sanitària ell sustentava i confia veure aplicades a Catalunya, rompent els mollos de la vella organització política, tan incòmoda en els seus resultats com incommensurable en els seus principis.

LES LLE-TRES

MERIDIANS per FOCUS

** L'escriptor nou.—El Dr. J.-C. Mardrus, conegut per les seves operacions de les literatures orientals a la llengua francesa, ha fixat el seu punt de vista sobre la posició de l'escriptor d'avui davant el fet de la revolució. Després d'afirmar el desordre, el confusió, l'anarquia, l'oposició, i la insubmissió intel·lectual de l'escriptor d'avui, diu que ha arribat l'hora de prendre partit franc contra el règim actual de competició entre els pobles i els individus i afirmar que "l'escriptor no serà revolucionari o no serà".

Contra el partit d'aquells que creuen que l'esperit revolucionari no és favorable al desenvolupament de les arts, de les lletres i de l'humanisme, a la gènesi de les obres d'art.

Mardrus afirma que el geni només ateny tota la seva potència en plena tempesta. Segons ell, "...una de les èpoques més evidents, la Renaixença, conegué els grans principis de l'esperit: Dante, Shakespeare, Leonardo, Ariosto, Montaigne, Camões, Galileu, Cervantes, Erasmus, Copèrnic i tant d'altres. El saqueig de Roma no féu tremolar les mans divines de Miguel Àngel. Descartes medità el seu Mètode entre guerres i aventures. Ja sabem que durant la més fina civilització del nostre globus, l'estat habitual de l'Atenes antiga era el terror. La seguretat dels ciutadans hi era més que problemàtica, els més eminents d'entre ells eren, a la més lleu denúncia, portats davant el tribunal demagògic més sever, Sócrates era condemnat a beure la cicuta i Plató era venut a Siracusa com un esclau. En plena guerra civil el demòcrata Esquiló recreava el món mediterrani, Fíclides donava vida a la seva Mínera, Praxíteles immortalitzava Afrodita i els mestres de casa bastien l'Acropolis. Creu Mardrus que el règim de brou de gallina ideal dels escriptors d'avui, la quietud de la burgesia és cosa mortal per a la civilització. Segons ell, "...cal trencar profundament en els cors l'esperit revolucionari modern, que no és pas cap complex d'agitacions saginans, de violències, de cremes, etc. Ens toca a nosaltres, escriptors mo-

Antoni M. Alcover ha mort

A la ciutat de Palma de Mallorca ha mort l'escriptor mallorquí Dr. Antoni M. Alcover. Si bé és més conegut la seva activitat com a filòleg dialectalista, creiem que la seva personalitat literària restarà a coberta.

Les seves Rondalles mallorquines són una mostra característica de literatura catalana d'aquest gènere.

Antoni M. Alcover tenia setanta anys i era natural de Manacor. Havia exercit molts anys el càrrec de vicari general de la Diòcesi, i a l'any 1905 va ésser nomenat magistrat, càrrec que va exercir fins l'any 1921.

Ha deixat en curs de publicació un Diccionari Català-Valencià-Balear, la tendència dialectalitzant del qual no s'omportava actualment ningú.

Ha mort essent degà de la catedral de Palma i el seu enterrament fou una franca manifestació de dol.

Ve la seva política creiem honest no parlar-ne en aquests moments.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

En la darrera sessió del Consell Directiu de l'A. P. de l'E. C. es varen acceptar els socis següents: Col·lectiu: Pensament de Sant Ignasi de Sarrià. Individuals: 21 de Figueras, 10 de Sant Hilari Sacalm, 7 de Barcelona, 3 de Blanes i 2 d'Espunyols. Molins de Rei, Sort, Vilabertran i Vilatorrada.

Havent-hi a Sant Hilari Sacalm nombre suficient de socis per a constituir la Delegació, s'acorda autoritzar els senyors Tomás Cull Verdaguer i Josep Ripoll perquè realitzin totes les gestions necessàries per a organitzar-la.

COMISSIONS DELEGADES.—Es reben comunicacions de la Delegació de Buenos Aires, trametent 145 pessetes a compte de llibres. D'Espunyols de Llobregat, trametent acta de constitució de la Delegació, per la qual ha quedat constituïda de la següent manera: President, Josep Pi Galtés; tesorers, Antoni Petit; secretari, Enric Batlle Castillo; vocals, Joan Brilles i Francesc Diví. Es ratifiquen els nomenaments.

Les de Blanes, La Bisbal, Figueras, Montblanc i Vic, sobre cursos de llengua catalana. La de Sort dona compte del començament de les classes a la nova Escola Catalana. La de Sant Cugat tramet castells del Concurs de Lectura i Escriptura i Història de Catalunya a celebrar al mes de febrer. La de Madrid, referent a les gestions a fer sobre la creació d'una càtedra de llengua catalana a la Universitat de la ciutat. Les de Sitges, Benissanet, Girona, Rubí, Olot, Gaudesa, Tàrraga, Capellades, Reus, Arenys de Munt, sobre assumptes de tràmit.

Havent-nos assabentat pel "Diari de Sabadell" que a la Comissió Delegada de la dita ciutat se li ha ofert la quantitat de 585 pessetes procedents de la liquidació d'una multa imposada durant la Dictadura, destinada a premis per a concursos escolars d'Història, s'acorda demanar detalls sobre la dita oferta a l'objecte de poder regregrar-ne als donadors.

COMISSIO TECNICA.—S'aproven les següents propostes de la Comissió Tècnica: Concedir lots de llibres al Grup Escolar Lluís Vives, Escola Nacional de Sant Llorenç Savall i Escola del Casal de Cultura de Gràcia. Informar la concessió de dues beques a alumnes mancats de recursos per a l'Escola Catalana del senyor Miquel Ribes.

Concedir subvencions als Cursos de llengua catalana, de Vic, organitzats per "Catalunya Vella", i de Blanes, organitzats per la Comissió Delegada, per ajudar a pagar lurs despeses. Atendre les indicacions fets per un grup de mestres d'Escoles Ca-

ders que accepten lliurement les diverses disciplines de l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament, de treballar per l'ensenyament.

QUATRE CONCERTS AL CIRQUE ARTISTIC DE ST. LLUC

Al Cirque Artístic de Sant Lluç, durant el mes de gener, en què encara exposat el Pessebre antic i modern (del segle XV al XX), s'hi celebraran quatre concerts selectes, en els quals col·laboraran eminents artistes i s'hi farà tota mena de música. El primer concert se celebrarà dimenge, dia 10, i hi prendran part la senyoreta Montserrat Salvador, Edmud Toldrà i Blai Net. El programa del concert serà esculpidíssim; hi ha pasta per a un públic selecte i intel·ligent. L'alta valia dels concertistes ens descarrega de fer-ne fealogi.

L'altre concert, dimenge, dia 17, és també esperat amb un gran del·lit. Anirà a càrrec del mestre Joan Longueres, el qual presentarà alguns dels seus jocs rítmics; després, com a cosa completament nova, donarà unes cançons napolitanes, representades per nens i nenes de distingides famílies barcelonines. L'espectacle i vestits va a càrrec de l'artista Jaume Busquets. Es una secció que engrescarà extraordinàriament i és esperada amb impaciència.

L'altre concert, dimenge, dia 24, el donarà Joan Gibert Camins, el qual, en el clavicèmbal, ens donarà un selectíssim programa de música, especialment antiga. No cal dir que la raresa i valor d'aquest concert interessarà vivament els amants de la bona música.

Aquests concerts seran coronats, el dimenge, dia 31, pel Quartet més piano, en què intervinen les senyoretes Maria Capdevila, Mercè Llatas, Otto Schwarz i Josep Llanusa.

OLYMPIA

L'Associació Choral de Mestres de Música (Trocenològica), sota la direcció del seu fundador el mestre Ferran Vach, a Olympia.

Seràn únicament dos els concerts vocals que es donaran en aquest col·leu i tindràn lloc el primer el dissabte vinent, dia 16, al vespre, i el segon, el dimenge, dia 17, a la tarda.

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular, avui, dimenge, a les cinc de la tarda, se celebrarà un concert a càrrec de la cantant senyoreta Concepció Cortacana i del mestre F. Palmerola, els quals interpretaran un escollit programa d'obres clàssiques i modernes.

REVISTA MUSICAL CATALANA

El número de desembre d'aquesta important publicació, bullit de l'Orfeó Català, conté el següent sumari: "L'Òpera de Ramon A.", article en el qual l'Orfeó musical i l'excitant artista V. M. de Gibert analitza i comenta mestrosament una extensa obra de Paul-Marie Masson, la qual porta el títol de "L'Orfeó", que, entre altres coses, conté, potser, la més important publicació de la música catalana.

Al Casal Llatí, a càrrec de Joaquim Arxé.

A Santa Coloma de Gramenet, a càrrec de J. Soler Vidal.

A Gaví, a càrrec de Carles Magrinyà.

A Blanes, a càrrec de Josep Fontanet.

A Vic, a càrrec de Ramon Riera.

A la Ràdio Associació, un curs d'Història de Catalunya, a càrrec del senyor Josep Parra.

El senyor Josep Parra, a càrrec del senyor Josep Parra.

El senyor Josep Parra, a càrrec del senyor Josep Parra.

QUATRE CONCERTS AL CIRQUE ARTISTIC DE ST. LLUC

Al Cirque Artístic de Sant Lluç, durant el mes de gener, en què encara exposat el Pessebre antic i modern (del segle XV al XX), s'hi celebraran quatre concerts selectes, en els quals col·laboraran eminents artistes i s'hi farà tota mena de música. El primer concert se celebrarà dimenge, dia 10, i hi prendran part la senyoreta Montserrat Salvador, Edmud Toldrà i Blai Net. El programa del concert serà esculpidíssim; hi ha pasta per a un públic selecte i intel·ligent. L'alta valia dels concertistes ens descarrega de fer-ne fealogi.

L'altre concert, dimenge, dia 17, és també esperat amb un gran del·lit. Anirà a càrrec del mestre Joan Longueres, el qual presentarà alguns dels seus jocs rítmics; després, com a cosa completament nova, donarà unes cançons napolitanes, representades per nens i nenes de distingides famílies barcelonines. L'espectacle i vestits va a càrrec de l'artista Jaume Busquets. Es una secció que engrescarà extraordinàriament i és esperada amb impaciència.

L'altre concert, dimenge, dia 24, el donarà Joan Gibert Camins, el qual, en el clavicèmbal, ens donarà un selectíssim programa de música, especialment antiga. No cal dir que la raresa i valor d'aquest concert interessarà vivament els amants de la bona música.

Aquests concerts seran coronats, el dimenge, dia 31, pel Quartet més piano, en què intervinen les senyoretes Maria Capdevila, Mercè Llatas, Otto Schwarz i Josep Llanusa.

OLYMPIA

L'Associació Choral de Mestres de Música (Trocenològica), sota la direcció del seu fundador el mestre Ferran Vach, a Olympia.

Seràn únicament dos els concerts vocals que es donaran en aquest col·leu i tindràn lloc el primer el dissabte vinent, dia 16, al vespre, i el segon, el dimenge, dia 17, a la tarda.

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular, avui, dimenge, a les cinc de la tarda, se celebrarà un concert a càrrec de la cantant senyoreta Concepció Cortacana i del mestre F. Palmerola, els quals interpretaran un escollit programa d'obres clàssiques i modernes.

REVISTA MUSICAL CATALANA

El número de desembre d'aquesta important publicació, bullit de l'Orfeó Català, conté el següent sumari: "L'Òpera de Ramon A.", article en el qual l'Orfeó musical i l'excitant artista V. M. de Gibert analitza i comenta mestrosament una extensa obra de Paul-Marie Masson, la qual porta el títol de "L'Orfeó", que, entre altres coses, conté, potser, la més important publicació de la música catalana.

Al Casal Llatí, a càrrec de Joaquim Arxé.

A Santa Coloma de Gramenet, a càrrec de J. Soler Vidal.

A Gaví, a càrrec de Carles Magrinyà.

A Blanes, a càrrec de Josep Fontanet.

A Vic, a càrrec de Ramon Riera.

A la Ràdio Associació, un curs d'Història de Catalunya, a càrrec del senyor Josep Parra.

El senyor Josep Parra, a càrrec del senyor Josep Parra.

El senyor Josep Parra, a càrrec del senyor Josep Parra.

ELSPORTS

ATLETISME

EL CAMPIO GARCIA, FACIL GUANYADOR DE LA MARXA MASNOU - BARCELONA

EL F. C. BARCELONA, UNIC EQUIP CLASSIFICAT

Aquesta prova, que s'efectuà diumenge passat, organitzada pel Casal Barcelonista, constituïa, una vegada més, una victòria pel blau-grana Guerau Garcia.

Si bé la inscripció era força nombrosa, en canvi en el lloc de sortida foren en gran nombre els "for-faits", i sembla que una part d'aquestes abstencions foren a causa d'establir la classificació social per equips de cinc corredors, la qual cosa motivà que no prenguéssin la sortida d'aquesta carrera l'A. E. Tagament.

Aquestes abstencions tragueren lliurement a la carrera, ja que entre els que no es presentaren s'hi trobaven els badalonins Castellot i Aris, directes rivals del campió Garcia, quedant, per tant, la lluita reduïda entre els elements que havien d'adjudicar-se els altres llocs.

No trobem aquestes decisions adoptades tant pel que toca al Tagament com els altres "for-faits", gaire encertades, i més tenint en compte l'esportivisme sempre demostrat pels al·ludits i essent aquesta ocasió d'encoratjar a la novella entitat organitzadora.

La sortida fou donada puntualment al Masnou, i tot seguit ja fou previst el guanyador, el qual, sense emprar-se sens, es limità a figurar entre el segon escamot que formaven els més novells.

En canvi, en es veié més impetuós en el primer grup, que formaven els Medina, J. Font, Pellin, Villars, Julià i B. Font.

Tot seguit el veterà Medina procurà escapar-se, motivant aquesta fugida un tren molt viu per part de Bonaventura Font, el qual no defallí un sol instant, fins poc abans d'arribar a la meta, car aleshores fou superat per Villars, Julià i Medina, degut al formidable esforç realitzat.

Garcia, a mesura que transcorria la carrera anava afiançant-se en el primer lloc, perdent el contacte al pont del Besòs, i aconseguint, en arribar al final, un avantatge força remarcable sobre els seus seguidors, demostrant que per a ell el temps no passa i que està disposat a refermar els seus títols.

El matoroní Ibern, que prengué la sortida 4 minuts després de l'hora, arribà a setè lloc, però la seva presència no fou classificada, i Pellin hagué de retirar-se per la forta lluita sostinguda durant tota la carrera, la qual cosa l'esgotà.

L'organització fou molt ben portada i per a tot el circuit s'hi notava un ambient força acollidor.

J. V. P.

L'ordre d'arribada fou establert com segueix:

- Guerau Garcia, F. C. Barcelona, senicr, 1 hora 32 minuts.
- Angel Villach, La Mola de Terrassa, junior.
- Francesc Julià, F. C. Badalona, junior.
- Arut Medina, F. C. Barcelona, senior.
- Bonaventura Font, ídem, junior.
- J. Font, ídem, junior.
- Francesc Prat, C. E. La Mola, junior.
- R. Bartra, F. C. Barcelona, debutant.
- Joan Julià, F. C. Badalona, junior.
- Lluís Saleses, Olímpic, junior.
- Josep Pagès, F. C. Badalona, debutant.
- Josep Pinés, C. C. Júpiter, junior.
- Joan Garay, Olímpic, debutant.
- J. Marfí, F. C. Barcelona, junior.
- M. Archs, F. C. Barcelona, junior.
- Francesc Canals, F. C. Barcelona, debutant.
- J. Mitjà, Telefónica, junior.

Bonici:

- F. C. Barcelona, 15 punts

CICLISME

RESULTAT DE LA PRIMERA CARRERA ANATEUR ORGANITZADA PER LA U. V. E.

Al lloc previst es donà la sortida a 25 corredors dels 30 inscrits en aquesta categoria. S'efectuaren sense contratemps els 50 quilòmetres, i s'establí la següent classificació:

- 1.—Antoni Obiols, 1 hora 29 minuts 4 segons.
- 2.—Baldori Vallis, 1 h. 30 minuts 32 s.
- 3.—Joan López, 1 h. 34 m.
- 4.—Josep Gil, 1 h. 34 m. 3s.
- 5.—Miquel Ochoa, 1 h. 34 minuts 10 s.
- 6.—Ferran Velilla, 1 h. 35 minuts 4 s.
- 7.—Raquel Conesa, 1 h. 36 minuts 1 s.
- 8.—Joan Cases, 1 h. 36 minuts 10 s.
- 9.—Artur Carbonés, 1 h. 38 minuts 37 s.
- 10.—Lluís Capdevila, 1 hora 40 m. 27 s.
- 11.—Josep Cases, 1 h. 41 minuts 2 s.
- 12.—Vicents Mengual, 1 h. 44 minuts 10 s.
- 13.—Constantí Martí, 1 h. 42 minuts 32 s.
- 14.—Alexandre Casanoves, 1 hora 47 m. 53 s.
- 15.—Ramon Vila, 1 h. 50 minuts 16 s.
- 16.—Enric Bergalló, 1 h. 50 minuts 16 s.
- 17.—Salvador Buendia, 2 h. 1 minut 2 s.

No foren classificats els corredors números 9 i 22, per haver estat manifestament entrebats.

La segona carrera per a amateurs se celebrà el dia 24 de l'actual.

ELS CAMPIONS

FALCK HANSEN - GUERRA VENCEDORS DE LA REUNIO DE PARIS

París.—El match internacional entre els equips mixtos sprints-rutlers, formats per Richard-Blanchonnet, per un costat, i Falck Hansen-Guerra, per l'altre, aquests darrers campions del món de la respectiva especialitat, fou guanyat per l'equip estranger, que s'adjudicà totes les proves.

Els resultats detallats foren els següents:

- Primera mànega, 1 quilòmetre contra el rellotge:
- 1.—ex-aequo, Falck Hansen i Richard, en 1 m. 11 s. 2-5.
 - 2.—Guerra, en 1 m. 11 segons 2-5.
 - 3.—Blanchonnet, en 1 m. 14 segons 4-5.

Segona mànega, individual, de 5 quilòmetres:

- 1.—Falck Hansen, 23 punts.
- 2.—Richard, 23 punts.

Es declarà vencedor l'equip estranger per haver guanyat el darrer sprint.

Tercera mànega, persecució, de 6 quilòmetres:

- 1.—Falck Hansen-Guerra, 110 metres.
- 2.—Richard-Blanchonnet, a 110 metres.

Quarta mànega, darrera tanda:

- 1.—Falck Hansen, en 17 minuts 13 s.
- 2.—Blanchonnet, a 100 metres.
- 3.—Richard, a 150 metres.
- 4.—Guerra, a 200 metres.

BASCOLES

ARQUES

PIBERNAT

PER A CABALS

Parlament, 9 i 11 - BARCELONA

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA, UNIVERSITARI, D'ATLETISME

REUNIO DE DELEGATS

Per a l'organització dels Campionats catalans d'atletisme universitari, que se celebraran a la nostra ciutat els dies 19 i 20 de març vinent, organitzats pel Rugby Club Universitari, han estat nomenats els següents delegats de Facultat:

Dret.—Soreis i Manoles.

Medicina.—Peidro i Pelayo.

Tècnics.—Fraixes i Arévalo.

Arquitectes.—Rafel Serrallonga.

Enginyers.—Seizar i Bravé.

Batalleres.—Josep M. Angel.

Aquests delegats hauran de personar-se a l'estatge social de l'Universitari, Plaça del Bon Succés, 2, segon, segons, dijous vinent, a les set de la tarda, per al primer canvi d'impressions.

Aquestes abstencions tragueren lliurement a la carrera, ja que entre els que no es presentaren s'hi trobaven els badalonins Castellot i Aris, directes rivals del campió Garcia, quedant, per tant, la lluita reduïda entre els elements que havien d'adjudicar-se els altres llocs.

No trobem aquestes decisions adoptades tant pel que toca al Tagament com els altres "for-faits", gaire encertades, i més tenint en compte l'esportivisme sempre demostrat pels al·ludits i essent aquesta ocasió d'encoratjar a la novella entitat organitzadora.

La sortida fou donada puntualment al Masnou, i tot seguit ja fou previst el guanyador, el qual, sense emprar-se sens, es limità a figurar entre el segon escamot que formaven els més novells.

En canvi, en es veié més impetuós en el primer grup, que formaven els Medina, J. Font, Pellin, Villars, Julià i B. Font.

Tot seguit el veterà Medina procurà escapar-se, motivant aquesta fugida un tren molt viu per part de Bonaventura Font, el qual no defallí un sol instant, fins poc abans d'arribar a la meta, car aleshores fou superat per Villars, Julià i Medina, degut al formidable esforç realitzat.

Garcia, a mesura que transcorria la carrera anava afiançant-se en el primer lloc, perdent el contacte al pont del Besòs, i aconseguint, en arribar al final, un avantatge força remarcable sobre els seus seguidors, demostrant que per a ell el temps no passa i que està disposat a refermar els seus títols.

El matoroní Ibern, que prengué la sortida 4 minuts després de l'hora, arribà a setè lloc, però la seva presència no fou classificada, i Pellin hagué de retirar-se per la forta lluita sostinguda durant tota la carrera, la qual cosa l'esgotà.

L'organització fou molt ben portada i per a tot el circuit s'hi notava un ambient força acollidor.

J. V. P.

L'ordre d'arribada fou establert com segueix:

1.—Guerau Garcia, F. C. Barcelona, senicr, 1 hora 32 minuts.

2.—Angel Villach, La Mola de Terrassa, junior.

3.—Francesc Julià, F. C. Badalona, junior.

4.—Arut Medina, F. C. Barcelona, senior.

5.—Bonaventura Font, ídem, junior.

6.—J. Font, ídem, junior.

7.—Francesc Prat, C. E. La Mola, junior.

8.—R. Bartra, F. C. Barcelona, debutant.

9.—Joan Julià, F. C. Badalona, junior.

10.—Lluís Saleses, Olímpic, junior.

11.—Josep Pagès, F. C. Badalona, debutant.

12.—Josep Pinés, C. C. Júpiter, junior.

13.—Joan Garay, Olímpic, debutant.

14.—J. Marfí, F. C. Barcelona, junior.

15.—M. Archs, F. C. Barcelona, junior.

16.—Francesc Canals, F. C. Barcelona, debutant.

17.—J. Mitjà, Telefónica, junior.

Bonici:

1.—F. C. Barcelona, 15 punts

CAMPIONAT DE LLIGA

En una actuació dolenta, el Barcelona obté un bon resultat sobre l'Alavés. L'Espanyol és batut a Madrid. — El Catalunya, a Can Ràbia, socombrà davant el Sevilla

A la tercera divisió, el Júpiter es manté al cap de la classificació

El Barcelona guanyador de l'Alavés per sis gols a cap

Al camp de Les Corts hi afiliren pocs espectadors, diumenge, amb motiu del partit Barcelona - Alavés. Al públic, tanmateix, no va cridar-li l'atenció el partit, malgrat de la victòria que l'equip visitant obtingué, el dimecres anterior, sobre l'Espanyol.

Amb tot, però, els aficionats que no presenciaren aquest encontre no varen perdre res de bo; tanmateix fa molt de temps ja que no es pot veure un partit mitjanament interessant.

El Barcelona, en el partit que ens ocupa, per no perdre el costum, va presentar-se amb una sèrie de canvis, i així, com és natural, influí notablement en el rendiment i conjunt d'un equip.

Així vam tenir que el nostre equip, diumenge, va assolir un resultat, el qual es pot ben dir que els mateixos jugadors varen ésser-ne els primers sorpresos.

Aquell que només hagués presencià el primer temps, i més encara, el començament del segon, en veure el resultat final de la partida, francament hauria trobat el resultat equivocac, puix que, de la manera que actuà el Barcelona, tanmateix semblava impossible que pogués adjudicar-se res més que sis gols.

No és pas que millorés més el joc barcelonista a la segona part; l'única cosa encertada d'aquesta equip, al segon temps, va ésser el donar més joc a l'ala dreta. Pica, el qual, si més no, va treballar notablement. De més a més el decaure un xic la resistència forastera, donà la impressió que el nostre equip hagués entrat en una franca reacció, quan l'única cosa que féu, va ésser millorar la precisió en els remats de jugades, de les quals tantes i tantes se n'havien ja presentat al primer temps.

L'Alavés, no es limità pas a un joc defensiu, sinó que la majoria de temps l'exerci d'atac, com o prova que es guanyés molts moments de domini i algunes ocasions en les quals el gol es feia imminent.

La millor línia que hom observà en l'equip de Victòria, innegablement, va ésser la mitjana, la qual es mostrà infatigable donant joc a la davantera. Val a dir que aquesta línia d'atac jugà força si bé poc de no saber aprofitar amb oportunitat les ocasions davant el marc de Nogués i, de passada, de poca direcció en el xut.

No podem pas parlar desfavorablement del porter Garay, puix que actualment sempre amb encert, evità alguns gols al seu equip. En canvi els defensors es mostraren interiors a llurs companyes.

En començar-se la primera part, ja al cap de tres minuts de joc, es produí el primer gol barcelonista. Va ésser degut a una bala que Pica cedi a Bestit, i aquest xutà tortament, però Aragay aclarí l'hiu, i Ramon rematà el gol.

Així semblava que havia de portar un cert interès al partit, però no va ésser així, puix que, en la resta de la primera part, hom no hi sabé veure res més digne d'esment si no és un continuat atac a la porta alavés, el qual encara no arribem a comprendre com els jugadors barcelonistes es varen deixar perdre un nou gol.

El segon temps començà amb una sèrie de fal·ls barcelonistes, els quals feien previr una reacció alavés. No fou així, però, puix que, al cap de sis minuts, Goiburu s'escapà amb la bala cap a l'extrem alhora que centrava, i Ramon, de xut, rematà el segon gol.

Després d'aquest gol va decaure novament la lluita, fins que vingué un descens foraster, i al cap de vint-dos minuts, en executar-se un freekick contra l'Alavés, Pica agafà la bala, centrà lliure, i Aragay rematà, d'un fort xut, el tercer gol.

Onze minuts més tard, en executar un córner, i ésser refusada la bala, Arnau, a gran distància, xutà fortament, i, per quarta vegada, féu penetrar la bala al marc.

Al cap de trenta-sis minuts Pica llurà una bala a Arnau, però aquest la hi tornà, i llavors centrà; un defensa volgué treure la bala, però la situà vora Ramon, el qual, d'un bon xut, aconseguí el cinquè gol.

I bé: no s'havia acabat encara. Man-caben dos minuts per acabar-se el partit quan en executar Sagat un córner contra l'Alavés, Arocha es llançà bruscament a rematar la bala amb el cap, i aconseguí el sisè i darrer gol.

Sota l'arbitratge del senyor Escar-tin, els equips varen arrencar-se així:

BARCELONA: Nogués, Zabala, Alcoriza, Arnau, Arocha, Gamis, Pica, Bestit, Goiburu, Ramon i Sagat.

ALAVÉS: Garray, Arnau, Dora, Urquiza, Antero, Redó, Pico, Aragay, Barrera, Lloca i Escar-tin.

T. T. R.

El Madrid va vèncer l'Espanyol per tres gols a cap

El Madrid no féu, ni molt menys, un gran encontre. Tampoc no ho necessità. Perquè totes les vegades que avançava portava un perill per a la porta de Florença, que els seus contraris no sabien mai inflondre. Mancà l'equip de Regueiro, amb Bestit i Hilario en una mala tarda, a penes si es forjaren jugades de mèrit.

L'encontre no tingué gran interès, ni moments vistosos ni emocionants, perquè, a més, el triomf del Madrid no estigué mai en dubte. Marcat el primer gol en els començaments tot feia preveure que l'Espanyol perdria per un fort tancament, molt més tenint en compte que les condicions climatològiques del terreny no li eren favorables. No fou així perquè el Madrid no donà tot el rendiment que s'esperava, i, en canvi, els catalans, lluny de demoralitzar-se, lluitaren amb gran entusiasme per anivellar el resultat, go que ja hem dit que era difícil per la ineficiència perforadora.

Dominar en moltes fases del partit, especialment al segon temps en què el Madrid els deixà actuar a plaer.

L'arbitratge del biscal Bumb, sense poder-lo qualificar de dolent, es gairebé posar bastants reparos, motivats padeixen tots ells en la seva falta de col·locació i de vista.

El primer temps acabà amb el resultat d'un a zero a favor del Madrid; fou aconseguit per Olivares en rematar una jugada portada a cap per l'atac madrileny.

El segon gol l'aconsegüiren els madrilenys en donar començ el segon temps. Leon llançà una falta, que rematà Eugenio, i rebutjà l'hiu Florença, go que aprofitaren Olivares i Lázcano per a portar la bala a la xarxa.

El tercer i darrer tingué per origen una bona jugada personal d'Olivares, que esquivà la sortida de Florença, creuant la pilota cap a la porta, i que, finalment, fou impulsada per Lázcano. Els espanyolistes protestaren la concessió d'aquest gol per estimar que fou marcat per Lázcano, que es trobava en ofensiva.

Els equips s'arreglaren així:

MADRID: Vidal, Ciraco, Quincoces, Leon, Prats, Peña, Lázcano, Bestit, Olivares, Hilario i Eugenio.

ESpanyol: Florença, Arater, Moliner, Cristó, Loloia, Pausas, Prat, Redó, Soler, Bosch i Jover.

El Júpiter bat el Sabadell per quatre gols a un

Després de les deficientes actuacions que venia fent en els seus darrers encontres el cercle del Poble Nou — tant en els partits de Lliga com el que celebrà darrerament corresponent al Campionat de Catalunya —, hom no creia que el seu onze pogués vèncer el Sabadell, per ja diferència que representen els quatre gols a un amb què va acabar el partit, celebrat diumenge passat al seu camp.

Aquest resultat no vol pas indicar que es notes a l'onze blanc-verd una rehabilitació del seu conjunt — cosa que no existí —, puix que el rendiment que donaren els seus elements, en aquest encontre, fou molt semblant al que donaren no fa moltes setmanes arran dels seus partits amb el Catalunya i el Martinec, respectivament.

Així, doncs, hauríem d'esbrinar les causes d'aquesta victòria en l'actuació del Sabadell. Efectivament el cercle del Vallès, jugà gairebé tota noranta minuts de lluita, sense demostrar-nos per callos, on era el seu quintet atacant.

Els seus elements van actuar molt descoordinats i van quedar per aquest motiu molt poc oportunistes per tal d'aprofitar alguna ocasió que es produí davant el marc defensat per Sensano i convertir-la en gol. Si ultra això, afegim que la ratlla mitjana forastera no va estar molt afortunada (exceptuant Martí, que complí a la perfecció) aviat tindrem explicat el per què de la desfeta sabadellina.

L'actuació dels guanyadors fou, en conjunt, excel·lent. Es van destacar Capdevila (autor dels quatre gols), ultra Rosolen i Ortúño. Tots els altres elements van estar molt voluntariosos i encertats.

De bell anuè, els locals donen mostres de major superioritat i dominen enemics forta blanc-verd.

L'atac local Barceló - Mas, es més a més inflexible i les seves intencions d'atac al terreny foraster són de cert compromís.

Als trenta-cinc minuts es produí el Sabadell amb un bon franc. Aquest és executat per Mas, el qual llança un xut alt davant gol, que personou un petit aldarull davant el marc de Mas, i finalment, Capdevila, amb molta oportunitat, aconsegueix perforar per primera vegada la porta dels sabadellins.

Al cap de dos minuts casualment, Pérez (del Júpiter), es fa amb la bala, i aconsegueix, per la seva feina, lluitar la pilota a Capdevila, el qual

no pot evitar el gol.

Als trenta minuts del segon temps, el Júpiter aconsegueix el seu tercer gol.

Cinc minuts més tard, un tret de lluny d'Ortúño es allunya amb certa dificultat per Massip. La bala va a rasar als peus de Capdevila, el qual, desmarcat, té molt poca feina a introduir l'esfèric per darrera vegada, dins els domèis forasters.

A continuació, el Sabadell fa una avançada i s'interna dins el terreny local.

El Júpiter és castigat amb un cop franc, el qual executa Martí. Aquest càstig es transforma en el gol d'honor a favor de l'equip visitant. En fou l'autor Rubiés.

El Sr. Borda tingué cura de l'arbitratge, que per cert no va estar gaire afortunat.

Els equips s'arreglaren de la següent manera:

Júpiter. — Sensano, Peix, Roure, Obiols, Rosolen, Ortúño, Pérez, Capdevila, Llovera, Barceló i Mas.

Sabadell. — Massip, Oro, Giner, Mota, Martí, Tena, Garreta, Calvet, Rubiés i Pérez.

JOM

El Sevilla va batre el Catalunya per dos gols a cap

Aquest partit es va jugar a la carretera de Sarrià, al camp de l'Espanyol. Per bé que el Catalunya va perdre, no era pas aquesta la sort que mereixia, ja que si en conjunt el joc no va ésser una gran cosa, els dos contendents estigueren tan equilibrats quant a actuació i a possibilitats, que un empat hauria reflectit molt millor el joc.

El primer temps tingué un començament ple d'interès, imprimit principalment pel gran tren amb què el Catalunya es va lluitar a l'atac. Va mantenir una situació francament dominant durant uns vint minuts, els millors de la tarda, que demostraren com l'entusiasme i la joventut no basta per guanyar partits, sinó que cal una certa malícia i una certa força. El Catalunya ens va semblar un equip d'un esdevenidor brillant.

El Sevilla va estar poc encertat. Es cert que va guanyar el partit, però aquest triomf va ésser una cosa ocasional, que obel simplement a l'oportunitat d'un jugador, Campanal, qui aconseguí els dos gols cinc minuts abans de finalitzar cada un dels dos temps.

El partit, llevat dels primers moments apunats, va tenir un interès relatiu, incapaç de desvetllar cap mena d'entusiasme.

Del Catalunya, Cabo va actuar bé, fora del final del partit, que va tenir alguna falla que li podia augmentar el resultat advers. A part dels dos moments poc afortunats que els costaren els dos gols, la defensa fou digna, i de la línia mitjana es destacà principalment Flequer. De la davantera, Portuégas fou el millor.

Del Sevilla actuà bé el porter, i el millor la defensa. Rey va inutilitzar completament la feina d'Esteve, de la mateixa manera que Flequer féu amb Ventoldrà a l'altre extrem. La davantera només presentà l'oportunitat produïda de Campanal.

Va arbitrar Canga Argüelles amb ben poc encert.

Els equips s'arreglaren com segueix:

Catalunya: Cabo, Claudio, Ibáñez, Burgete, Tomás, Flequer, Pequerull, Argüelles, Buñillo, Portuégas i Esteve.

Sevilla: Bueno, Iglesias, Moran, Rey, Abad, Arroyo, Ventoldrà, Adelantado, Campanal, Brauro i Brand.

Resultats d'altres partits

PRIMERA DIVISIO

R. Santander-València, 4-1.

Ath. Bilbao-Donostia, 5-1.

Irún-Arenas, 1-0.

SEGONA DIVISIO

Castelló-Múrcia, 1-0.

Betis-Ath. Madrid, 5-1.

D. Corunya-Oviedo, 2-0.

S. Gijón-Celta, 3-1.

TERCERA DIVISIO

Tercer grup A

Mallorca-Badajona, 2-1.

Ibèria-Martinec, 2-0.

Les puntuacions

PRIMERA DIVISIO

Partits Gols

J. G. E. P. F. C. P.

Ath. Bilbao 6 4 2 0 17 5 10

Barcelona 6 4 1 1 18 8 9

Madrid 6 3 3 0 14 5 9

R. Santander 6 3 1 0 13 12 7

Arenas 6 2 2 1 11 6 6

Donostia 6 3 0 3 17 11 6

Espanyol 6 2 0 4 9 14 4

València 6 1 2 3 8 16 4

Irún 6 1 1 4 6 20 3

Alavés 6 1 0 5 8 19 2

SEGONA DIVISIO

Partits Gols

J. G. E. P. F. C. P.

Oviedo 6 5 0 1 23 10 10

NATACIO

CONCURS D'HIVERN DEL CLUB NATACIO BARCELONA

En el Grup B, l'equip O vanó a l'equip A per 70 punts a 66

PER A EDIFICAR

Trobareu Portes, Finestres, Reixes,
Reixata, i tot el necessari en fusta i
ferro als

GRAN MAGATZEMS I TALLERS
DE FUSTERIA "LA FAVORITA"
E. POMES CASAS

Visiteu aquesta casa,
que us interessa

URGELL, del 41
al 51, i SEPUL
VEDA 135 i 137
TELEFON 24465

A. Esportiva, 26: Juventus, 55
Esportiva: Gener, Saurí, Llinés
(14), Cosme (8) i Berga (7).
Juventus: Vila (2), Noves, Mas-
seguer (25), Aspachs (10) i San-
gües (18).

Segona divisió
Montserrat B. B.U. C. de Joves,
fou suspès per retirar-se els primers
del campionat.

Iris de Mataró, 21; L.T.C. Hor-
ta, 43.
Atlètic B. C.U. S. Cornellà sus-
pès per absència de l'àrbitre.
C. C. d'Hospitalet, 20, Dinàmic
B. B., 14.

Tercera divisió
Francesca, 14; Atlas, 19.
U. R. Hospitalet, 17; C. N. Saba-
dell, A. Alumnas de les Escoles
del, 14.
U. S. Cornellà, 28; Escitexes, 43.
Descansava Manresa B. B.

RUGBY

L'UNIVERSITARI VA EMPA-
TAR A TRES PUNTS AMB UNA
SELECCIÓ DE CLUBS

Dimenge passat, va tenir lloc a
l'Estadi un match entre l'Universi-
tari i una selecció dels clubs, Cor-
nellà, Estadi Català, Sans, Espanyol
i Joverut, amb motiu d'esser-los
lliurats, als estudiants, les Copes i
Trofeus guanyats durant els anys
1929-30 i 1931, per l'equip blanc.

El partit va ésser jugat amb encert
i gran entusiasme per la selecció,
sense, però, que els seus components
arribessin mai a donar sensació de
gran perill.

L'Universitari, va efectuar el seu
pitjor match d'aquest any, i es notà
en llurs jugadors un gran desentrenament.

Anàlitzant la tasca de la selecció
Cases va complir en la defensa.

La línia de tres-quarts va ésser
excel·lent en la defensa de llurs butes
però, irregular en l'atac excepte Ruiz
en l'assaig que va aconseguir que
va ésser dels bons.

Els mitjos, més Mumbú i regular
Vives, aquest va jugar durant tot el
match en "fora joc".

De la davantera, que va ésser el
millor de l'equip, sobresortí Gallart,
seguit per Ornat i Romero.

De l'Universitari el millor ele-
ment va ésser Sancho, que va ésser
un dels millors homes damunt del
terreny.

La ratlla de tres-quarts, clau dels
èxits de l'equip universitari, va fallar
lamentablement en el partit de di-
menges i se salvà tan sols en alguns
moments Pedraja, i Nebola a la se-
gona part.

Els mitjos estudiants també varen
jugar un dolent match. Freixes ap-
gat, Dalés amb moments brillants
però, desentrenat en extrem i Mon-
grell molt discret.

La davantera va ésser, potser, la
que s'aproximà més a llur rendiment
habitual, encara que sense arribar a
un gran dia, abusaren però de joc
embrollat i donaren per tant poc joc
obert a llurs línies d'atac.

El senyor Duran, àrbitre excel-
lent, va tenir dimenges un mal dia
i efectuà el més dolent arbitratge
de la seva vida esportiva, els seus
fallois perjudicaren visiblement al
quint universitari.

A les seves ordres, els equips va-
ren arreglaren-se de la següent forma.

Selecció: Cases, Ruiz, Fernández,
Gimeno, Nicollet, Mambic, Vives,
Bargat, Alzina, Ciscar, Ornat, Geira,
Renyer, Romero i Gallart.

Universitari: Sancho, Civil (a la
segona part Nubola) Mongrell, Boi,
Pedraja, Freixes, Dalés, Mongrell A.

Busquets, Peidrò, Brosa, Perry, Pe-
lato, Manolos i Luque.
La primera part, va acabar sense
que es marqués cap punt, a la meitat
del segon temps Ruiz va aconseguir
l'únic assaig de la selecció, que no
va ésser transformat.

Sancho va aconseguir l'empat en
un "placé" de més de trenta metres
que va aconseguir transformar.

MARCU

BOXA

NOVES

L'amateur campió d'Espanya del
pes lleuger, Arambillet, vencé el pro-
fessional Muñoz per punts.

— Hom dona com a segura la data
del 15 del corrent per al combat U-
cudun-King Lewinsky, que es disputa-
rà a Nova York. Lewinsky és ven-
cedor de Tommy Loughran, però fou
batut per Carnera.

— L'organització parisenca Paris
Ring ha demanat a la seva parròquia
quin era el combat més interessant
que calia posar en planta en aquests
moments. Heu-vos ací el resultat d'a-
quest concurs:

Tarante-Marcel Thil, 320 vots.

Huguenin-Angelmann, 250 vots.

Gandon-Tarante, 230 vots.

Tarante-Anderson, 106 vots.

Holtzer-Bensa, 75 vots.

També han obtingut vots, entre al-
tres, els combats Huguenin-Pladner i
Huguenin-Noung Pérez.

— El dia 16 del corrent es disputa-
rà el combat Holtzer-Verbist, que tin-
drà efecte al Paris Ring.

— En els darrers matches internaci-
onals amateurs Itàlia vencé Suïssa i
Alemanya a Dinamarca.

— Griselle posarà en joc el seu tí-
tol de campió de França dels pesos
fort a la segona quinzena de febrer.
El seu contrincant serà Gardebois.

NOTES PREGADES

LA VETLLADA DE DEMA

Avui arribarà a Barcelona, acom-
panyant el seu "polain" Ferret, el
popular manager francès Leon Bellie-
res, que té sota la seva tutela el cam-
pió del món Young Pérez. Bellieres
ha volgut ésser el mateix qui esti-
gui al recó de Ferret, ja que espera
fer-lo arribar també a ocupar un alt
lloc dintre del noble art. Sens dubte
aquest combat ens donarà una idea
exacta de si el nostre gran estilista
Micó en sortir cap a París no empra
una aventura, sinó que pot tornar als
nostres rings classificat com a un ve-
ritable internacional.

El penúltim combat serà a càrrec
de Daufi, el qual ha demostrat estar
en gran forma, contra el muntanyenc
Germà Cruz, que fa dos mesos que és
a Barcelona entrenant-se a les ordres
de Piera.

En vuit rounds també actuaran els
madrilins González i Heras, tenint
com a adversaris Habir i Safont.

La vetllada començarà amb un pre-
ludi a quatre rounds.

TENNIS

SOCIETAT ESPORTIVA
JOMPEIA

Ordre de joc per a avui, dia 12:
A les 9, Skimal c. Blanchi.
A les 10, Salvio c. Tuncu.

A les 11, Darder-A. Durall contra
Farrarons-Casanoves; Jaume Durall
c. Bial; Seta. Chailly c. Seta. M.
Puig.

A les 11'30, Juanico-Sapriosa contra
Meana-Skimal; Seta. Ribalta contra
Seta. Huguet.

A les 12, Seta. Duvayran-Jarriou
contra Seta. Lasse-Casanoves; Plans
contra Dardar.
A les 12'30, Maier-Suqué contra Sa-
grera-Bial.

A la 3, venci: Maier-Suqué contra
Sagrera-Bial contra A. Botel-Durall;
Solanes c. Noblom; Julià c. Domé-
nech.

A les 3, Dalmat c. Perramon;
Plans-Prat c. Meana-Puig.

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Al Fontó Novetats es va celebrar
dimenges l'acostumada matinal entre
els socis d'aquesta entitat.

El primer partit van juga-lo Puig
i Feliu, contra Floit i Cadia. Van gu-
nyar els primers per 40 - 30.

— Font competiren contra els
gemans Duffo i van eixir triomfants
d'aquests per la mínima diferència.

En el tercer partit, la parella Pa-
tau - Bargunyó va vencer la seva
contrària, Duaso - López, per 40 - 21.

— Va començar dimenges el Campi-
onat social per a designar la millor pa-
rella. Tocà jugar a Llopard - Trin-
xet contra J. Bo - Riquer. Tots qua-
tre jugadors van posar la millor vo-
luntat per triomfar, i això fou el mo-
tiu pel qual es van produir jugades
molt boniques. El triomf es decidí per
la parella Llopard - Trinxet, per 40
a 33.

N.

AL FRONT DEL PALACE

Tampoc al front de la Rambla no
va mancar, dimenges, l'acostumada
matinal de pilota a pala i cistella entre
socis del Club Basconia.

En primer lloc, a cistella, Claret-
Majó van guanyar per 40-32 punts
a Matesanz - Serviti.

A pala, Ullivarri - Aguirreureta
van perdre per 50-47 davant Pedru-
cho - Carreres.

A cistella, Rosal - Guasch van ésser
vençuts amplement per Molleda-
Guasch: 40-22.

I per últim, els germans Tintorer
van perdre per 40-32 davant el joc
enèrgic i precís dels Renom i Guasch.

Exposició de l'Agrupació
Fotogràfica de Catalunya

Dissabte, a les sis del vespre tingué
lloc la inauguració de l'Exposició de
Fotografies de l'Agrupació Fotogràfica
de Catalunya.

L'acte constituí un èxit. El presi-
dent de l'entitat llegí la llista de les
obres premiades, que és la que se-
gueix:

FOTOGRAFIA PLANA

Jurats: Miquel Renom, Darius Vi-
llas, P. Sabater Jaume i Caietà Cor-
net.

Categoria d'honor. Diploma acredi-
tatiu del trofeu Claudi Carbonell.

Secció primera (B&M)

Categoria primera:

Medalla d'or, Joan Puigueres.

Medalla daurada, Francesc de P.

Pontí.

Medalla d'argent, Teodor Ripoll.

Medalla de bronze, Antoni Campa-
nyà.

Medalla daurada, Francesc Fosch.

Medalla d'argent, Lluís Bruffard.

Medalla d'argent, Joaquim Gasca.

Medalla de bronze, Jaume Roca.

Medalla de bronze, Josep M. Lladó.

Medalla de bronze, Lluís Font.

Medalla de bronze, Lluís Costella.

Medalla de bronze, Josep Vicents.

Secció segona (Pigmentaria)

Categoria primera:

Medalla d'argent, Teodor Ripoll.
Medalla de bronze, Jaume Blanch.
Categoria segona:

Medalla daurada, Josep Marimon.

Medalla d'argent, Francesc de P.

Pontí.

Medalla d'argent, Antoni Campa-
nyà.

Medalla de bronze, Joaquim Gasca.

ESTEREOSCOPIA

Jurats: Josep Roca, Antoni Sam-
bola, Salvador Alarín i Joan Nonell.

Secció tercera (Estereoscopia)

Medalla daurada, Rafael M. Mar-
tínez.

Medalla d'argent, Joan Mestre.

Medalla de bronze, Salvador Bagu-
nyà.

Categoria segona:

Medalla daurada, Francesc Julià.

Medalla d'argent, Teodor Ripoll i
Lluís Corbella.

Medalles de bronze: Eduard de Sa-
les, Josep M. Vilaseca i Josep Pujol.

AUTOCROMIA

Categoria primera:

Medalla daurada, Josep M. Vilase-
ca.

Medalla d'argent, Josep Pujol.

Categoria segona:

Medalla daurada, Adrià Pardos.

Medalla de bronze, Joan Rocavent
i Vicens Vilarrubies.

Assistiren a l'acte de la inaugura-
ció: el senyor Marles, en representa-
ció de l'alcalde de Barcelona; una re-
presentació del senyor rector; el pre-
sident del Centre Excursionista de
Catalunya; senyor Marinella, per la
Societat d'Atenció de Forasters; no-
mbrósos aficionats, i públic en ge-
neral.

Parlà el president de l'A. F. de C.,
senyor Joan Roca, explicant l'acte. Li
contestaren el senyor Marles i el
delegat del rector.

Hi hagué lloxx.

La troballa d'una dona
morta a Salt

Fou deguda a un accident?

Sembla que s'aclarí el mis-
teri que voltava la mort de Ro-
sa Puig, el cadàver de la qual
fou trobat fa uns quants dies a
la sèquia d'una fàbrica de Salt.

Ahí es practicà una diligen-
cia judicial, i se sondejà en una
bona llargària el canal on fou
trobat el cadàver.

Al quilòmetre 6 de la carre-
tera del terme municipal d'Es-
caló, fou trobada la bossa de
Rosa Puig.

Prop del lloc d'aquesta tro-
balla passa, a un metre del jas
de la sèquia la línia ferrada, on
en aquell lloc existeix una pro-
nunciada corba.

Se suposa que Rosa Puig so-
fria mal de cap quan vinjava
en el tren la nit d'autes, de tor-
nada de la fira d'Amer, on ha-
via passat el dia.

Es creu que la dissortada do-
na sortí a la plataforma per tal
de cercar aire, i en entrar el
tren en la corba més amunt es-
mentada, a gran velocitat, i com
sigui que les portes de la plata-
forma s'obren cap a fora, Rosa
Puig fou llançada violentament,
i caigué al canal, on morí ofe-
gada.

SILLONS - LLITS TURCS
vencuts, confortables, molt còmodes i ba-
rats. Envernissats, tapissats i transformats
al color dels mobles a domicili.
P. SANT JOAN, 140, botiga. Tel. 54885

OBSEQUI DOLAMENT
durant el mes de gener i el
títol de propaganda, la Casa
Berger, de París, obsequiarà
al comprador d'una LAN-
PARA BERGER en el seu
mòdic i corrent preu de 12
pesetes, amb un flascó
d'essència de perfum, a
elegir (rosa, yessam, xiprè,
ambre, etc.).

Gràcies al seu CON DE REGRE DE PLATÍ posat en estat d'INCANDESCÈNCIA,
neutralitza i consumeix les impureses de l'aire: és un aparell d'alt valor
higiénic i antisèptic, que és aptable a la reborda, al o habitatge.
DISTRIBUCIÓ D'OPUSCLES IL·LUSTRATS. DEMOSTRACIÓ I VENDA AL

Grans Magatzems EL SIGLO (baixos)

J. ULLACH I C., carrer del Bruch, 48.
Frederic Coma, Rambla Catalunya, 120.
Per a informació i tramiteu gratuïta de fasciculs il·lustrats, dirigiu-vos als diplo-
matís generalis: JIMENEZ SALINAS I C., Segura, 2 i 4 - BARCELONA

ELS AVORRITS DE SA
BLENORRAGIA
croent-la incurable

Recorreu a les anques i aequies
Especialists Paraden Assall 28

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats

Gran Companyia Lletica

LLUIS CALVO

Avui, debut de la Companyia
Tarda, a les 4'30: Gran moda.

Buletans des de 2 plas.

LA REVOLUTORA - LA LLOC JU-
VENTUD - LA VIEJECITA

Nit, a les 10: LA VIEJECITA, per
les grans típies cantants: Mollie
Marrin i Carme Tomàs. Estrada del
salut dels germans Quintana,
música del mestre Calvo.

EL NIÑO ME RETIRA

per la gentil triple còmica Avell, el
gran d'Antoni Palacios i els
notables artistes Lluís París, Bar-
jas, Llorca, etc. etc. LA LLOC
JUVENTUD, Buletans des de tres
plas. Deu, els mestres pro-
grames d'Avell. Es desfilen a
comptaduria.

Gran Teatre del Liceu

Avui, dimarts, nit, a dos quarts de
deu: 12.ª de propietat i 1.ª d'abonament
a la segona part. Tercera representa-
ció de l'òpera en 3 actes del mestre
Saini Saens.

SAMSO I DALILA

els notabilíssims artistes Maria Valver-
de, Amador i Ramon Corbell, Corbell,
Antoni Vela i Joaquim Alzina. Dijous,
primera dels celebrats artistes Baltasar
Lara i Francisco Latorre, amb EL BAR-
BERO DE SEVILLA.

TEATRE CATALA ROMEO

Hospital, 51 - Telèfon 19991

Companyia Vila-Davi

Avui, dimarts, a les 5, primera tarda
popular.

LA MORENA DE COLL-BLANC

Nit, a un quart d'onze:
EL SETE CEL
L'obra que entusiasma
L'èxit de més resonància

Dijous, tarda: EL PASTORAL. So-
lemne cavalcada dels Reis a l'Adoració.
Es repassarà una reproducció del Naix-
ment. Nit: EL SETE CEL.

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia

MARIA PALOU

Avui, dimarts, tarda, a un quart de
sis: La comèdia en tres actes, de
O. Martines Sierra.

MAMA

Nit, a un quart d'onze: Funció de-
dicada a la colònia del Casino
d'Argemona. La comèdia en tres
actes de Felip Sarsone

LA ROSA DEL MAR

Demà, dimercs, tarda: LA MARI-
CASTA. Nit: Estrada de la co-
mèdia en tres actes, de Jacinto
Benavente.

LOS ANDRAJOS DE LA PURPURA

TEATRE GOYA

Tel. 13945

Companyia de CARME MORAGAS

Primer actor: Rafael CALVO
Tarda: REINÉS DESPUES DE
MORIR. Nit: Estrada de la comèdia en
tres actes, d'E. Suarés de Dera.

MAMA ILUSTR

Dimercs, tarda: MARIA VICTORIA,
de Linares Rivas. Nit: MAMA ILUSTR.

TEATRE NOVELTATS

Avui, nit:

PENYA CATALANA

TEATRE COMIC

Companyia de Revistes i vodevils
Primer actor i director: ANTON LLEDO
Vestides: Laura Pinillos i Sara Penor
Un altre primer actor: CASTRITO

Avui, dimarts, nit, a les 10:
1.ª: No neolita una meandrya... fe-
2.ª: 65.ª representació del grandis èxit
del mestre Alonso

amb els famós xisps El Pichi
Totes les nits LAS LEANDRAS
El local és dotat de calefacció central.

OLYMPIA

Avui, nit, a les 10'15: Nous exercicis
de l'home que juga amb la mort

STEENS

1.ª grandis èxit de tot el programa, amb
els nous clowns VINCENT i FILIP i
GEORGE MANDRA, LES MISTERS BROTHERS,
FEARLESS FLYERS, etc.

Demà, nit: COLOSSAL FUNCIO. Aviat:
ASSOCIACIÓ CHORAL DE MESTRES DE
MORAVIA (dos concerts).

FONDA SIMON